

๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ หน้า ๑๐

กยท.เดินหน้าดูแลยางพาราครบวงจร

● กยท.เดินเครื่องหลัง พ.ร.บ.การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.2558 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นองค์กรรัฐวิสาหกิจ สังกัด ก.เกษตรฯ ใหม่ ภายใต้ชื่อการยางแห่งประเทศไทย ควบรวม 3 องค์กรเดิม คือ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สทย.) องค์กรสวนยาง (อ.ส.ย.) และสถาบันวิจัยยาง (สวย.) ดูแลงานยางพาราครบวงจร

อำนาจ ปะติเส รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กล่าวถึงพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย (กยท.) พ.ศ.2558 ที่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ส่งผลให้เกิดรัฐวิสาหกิจแห่งใหม่ คือ การยางแห่งประเทศไทย หรือ Rubber Authority Of Thailand (RAOT) ตั้งแต่วันที่ 15 กรกฎาคม ที่ผ่านมา ว่า เป็นองค์กรใหม่ที่ดำเนินงานในรูปแบบรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ให้ กยท. เป็นองค์กรกลางที่รับผิดชอบดูแลบริหารจัดการยางพาราของประเทศครบวงจรทั้งระบบ ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ ทั้งการผลิต การแปรรูป การตลาด อุตสาหกรรม งานวิจัยและงานวิชาการ รวมถึงการพัฒนาเกษตรกร เตรียมพร้อมให้ประเทศไทยก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางของภูมิภาคอาเซียน และผู้นำ

ตลาดยางในอนาคต

ในช่วงเบื้องต้นของการเปลี่ยนแปลงต้องเร่งพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ภารกิจของ กยท. ตามพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย ขณะเดียวกันยังต้องเตรียมยุทธศาสตร์การพัฒนายางพาราของประเทศ พร้อมขับเคลื่อนองค์กรใหม่ให้สอดคล้องรับกับนโยบายแก้ไขปัญหายางพาราทั้งระบบของรัฐบาล รวม 16 โครงการ ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

นอกจากนี้ จะมีการจัดการกองทุนพัฒนายางพาราของ กยท. โดยมีเป้าหมายจัดสรรเงินกองทุนเพื่อ 6 วัตถุประสงค์หลัก ได้แก่ 1.ใช้เพื่อบริหารจัดการองค์กร 10% 2.ใช้สนับสนุนการศึกษาวิจัยยางพารา 5% 3.ใช้เพื่อส่งเสริมการปลูกแทน 40% 4.ใช้เพื่อส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางเพื่อเพิ่มมูลค่า ส่งเสริมการใช้ยางภายในประเทศ พัฒนาระบบตลาดและการขนส่ง และรักษาระดับราคายางให้มีเสถียรภาพ 35% 5.เป็นสวัสดิการเกษตรกรชาวสวนยาง 7% 6.ใช้เพื่อส่งเสริมสนับสนุนสถาบันเกษตรกรให้เกิดความเข้มแข็ง 3% ซึ่ง กยท.จะเป็นรัฐวิสาหกิจที่สร้างประโยชน์ต่อเกษตรกรชาวสวนยาง อุตสาหกรรมยางพาราและเศรษฐกิจระดับมหภาคของประเทศด้วย

กษ. ร่วมกับ หน่วยงานภายใต้การดูแล นำโดย การยางแห่งประเทศไทย (สกย. และ อ.ส.ย.) ร่วมเป็นเจ้าภาพหลักในการจัดงานโครงการ เทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ "ใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า ปวงประชาถวายพ่อของแผ่นดิน"

- ThaiPR.net

กรุงเทพฯ--28 ก.ค.--สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

กษ. ร่วมกับ หน่วยงานภายใต้การดูแล นำโดย การยางแห่งประเทศไทย (สกย. และ อ.ส.ย.) ร่วมเป็นเจ้าภาพหลักในการจัดงานโครงการ เทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ "ใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า ปวงประชาถวายพ่อของแผ่นดิน" ชูแนวคิด คุณค่าแห่งสายน้ำ สร้างสวนยางเศรษฐกิจพอเพียง เปลี่ยนน้ำเสียเป็นพลังงาน วันที่ 22 - 24 กรกฎาคม 2558 ณ ศูนย์เรียนรู้ยางพาราจังหวัดขอนแก่น ถ.มิตรภาพ ต.คำม่วง อ.เขาสวนกวาง จ.ขอนแก่น

นายอำนาจ ปะติเส รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประธานการเปิดงานครั้งนี้ กล่าวว่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้น้อมนำพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ มาขยายผลเป็นรูปธรรมกระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ แนวพระราชดำริประการหนึ่งที่สำคัญยิ่ง คือ เรื่องน้ำ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานแนวทางการจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรแก่ราษฎรในท้องถิ่นที่ขาดแคลนน้ำในการประกอบอาชีพ ตลอดจนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ สามารถบรรเทาความเดือดร้อนและเพิ่มคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชนทั่วทั้งประเทศ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณยิ่งของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้น้อมนำพระราชกรณียกิจของพระองค์ท่านมาร้อยเรียงเพื่อเทิดพระเกียรติและเผยแพร่พระเกียรติคุณในโครงการ "ใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า ปวงประชาถวายพ่อของแผ่นดิน" ซึ่งทุกหน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพจัดกิจกรรมเผยแพร่พระอัจฉริยภาพของพระองค์ในทุกๆ มิติ และนำเสนอให้ประชาชนเห็นเป็นรูปธรรมตลอดทั้งปี 2558 เพื่อกระตุ้นเตือนให้ทุกภาคส่วนเห็นความสำคัญต่อสถานการณ์ความเสี่ยงการขาดแคลนน้ำและภาวะภัยแล้งในปัจจุบัน รวมทั้งเกิดการสร้างความตระหนักของคนในชาติให้เห็นถึงความสำคัญของทรัพยากรน้ำ ทุกหยดที่มีค่าและหามาด้วยความยากลำบาก ทุกภาคส่วนจึงต้องร่วมกันใช้ประโยชน์จากน้ำอย่างรู้คุณค่าและมีประสิทธิภาพสูงสุด และ กยท. ในฐานะหน่วยงานเจ้าภาพหลักที่มีความสำคัญในการดูแลและพัฒนาต้นยางพาราอย่างครบวงจร มีการใช้ประโยชน์จากน้ำในการปลูกสร้างสวนยางพารา จนกระทั่งได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ สามารถนำไปแปรรูปเพิ่มมูลค่าหรือประกอบธุรกิจได้อย่างมากมาย รวมถึงมีการถ่ายทอดเทคโนโลยีการบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับภาคครัวเรือน ภาคเกษตร และภาคอุตสาหกรรมยางพารา เป็นสิ่งสมควรขยายผลต่อไปอย่างยิ่ง ซึ่งกิจกรรมในงานต่างๆ สามารถนำไปเป็นแนวคิดต่อยอดพัฒนา หรือประยุกต์ให้สามารถนำไปใช้ได้อย่างแท้จริงในชีวิตประจำวัน

นายเชาวลิต อินทรเศียร เกษตรและสหกรณ์จังหวัดขอนแก่น กล่าวว่า จังหวัดขอนแก่น เมืองเสียงแคน ดอกคูณ เป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางของภาคอีสาน มีคำขวัญของจังหวัดว่า "พระธาตุขามแก่น เสียงแคนดอกคูน ศูนย์รวมผ้าไหม ร่วมใจผูกเสี่ยว เที่ยวขอนแก่นนครใหญ่ ไดโนเสาร์สิรินธรเน่ สุดเท่เหรียญทองมวยโอลิมปิก" ทั้งนี้ จ.ขอนแก่น มีเนื้อที่ 10,885.99 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 6.8 ล้านไร่ โดยแบ่งเป็นมีพื้นที่ทางการเกษตร 4,369,043 ไร่ พื้นที่ปศุสัตว์ 26 อำเภอ 198 ตำบล ซึ่งอยู่ในเขตชลประทาน 614,680 ไร่ จำนวนคนทำงานในภาคเกษตร 312,487 คน ในจำนวนพื้นที่ทางการเกษตร มีพื้นที่ปลูกยางพารา 94,846 ไร่ เกษตรกรชาวสวนยาง 6,745 ครัวเรือน เป็นเมืองท่องเที่ยวมีสถานที่สำคัญ เช่น วัดป่าแสงอรุณ วัดหนองแวงพระอารามหลวง วัดพระพุทธบาทภูพานคำ ถ้ำค้างคาว ภูผาม่าน เขื่อนอุบลรัตน์ ปราสาทเปือยน้อย ผานกเค้า บางแสน 2 พัทธยา 2 พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติขอนแก่น หมู่บ้านจุงจาง บ้านโคกสง่า อ.น้ำพอง หมู่บ้านเต่า อ.มัญจาคีรี นอกจากนี้ ยังมีอุทยานแห่งชาติ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติน้ำพอง อุทยานแห่งชาติภูเก้า-ภูพานคำ อุทยานแห่งชาติภูผาม่าน อุทยานแห่งชาติภูเวียงซึ่งค้นพบไดโนเสาร์ ภูเวียงโก ซอ รัส สิรินธรเน่ อีกด้วย มียุทธศาสตร์ให้จังหวัดขอนแก่น เป็นเมืองแห่งการประชุมสัมมนา Khon kaen Mice city ดังนั้น การจัดงานครั้งนี้ นับว่าเป็นการประชาสัมพันธ์ จ.ขอนแก่นอีกช่องทางหนึ่งด้วย เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของจังหวัดในภาพรวม

นายประสิทธิ์ หมัดเส้น รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ปฏิบัติงานในกิจการการยางแห่งประเทศไทย กล่าวว่า ในนามของการยางแห่งประเทศไทย หรือ กยท. (ความร่วมมือระหว่าง 2 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และ องค์การสวนยาง) ได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพร่วมกันจัดกิจกรรมเทิดพระเกียรติฯ ในเดือนกรกฎาคม 2558 ภายใต้โครงการ "ใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า ปวงประชาถวายพ่อของแผ่นดิน" ณ ศูนย์เรียนรู้ยางพาราจังหวัดขอนแก่น ภายใต้แนวคิด "คุณค่าแห่งสายน้ำ สร้างสวนยางเศรษฐกิจพอเพียง เปลี่ยนน้ำเสียเป็นพลังงาน" ซึ่งการจัดงานในครั้งนี้ กยท. จัดขึ้นเพื่อเผยแพร่พระเกียรติคุณ

- 2 -

และแสดงถึงพระอัจฉริยภาพของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในด้านการแสวงหาแหล่งน้ำ และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ รวมถึงสร้างความตระหนักให้ทุกภาคส่วนเห็นถึงความสำคัญของทรัพยากรน้ำ และใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ผ่านการรับรู้ข้อมูลและการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตร โดยภายในงาน จะมีกิจกรรมที่น่าสนใจต่างๆ มากมาย ได้แก่ การจัดนิทรรศการเทิดพระเกียรติ นิทรรศการการทำสวนยางแบบเกษตรผสมผสาน ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง โดยแสดงระบบการให้น้ำ การสูบน้ำบาดาลด้วยเครื่องปั๊มน้ำพลังงานแสงอาทิตย์ ซึ่งเหมาะสำหรับพื้นที่ภาคอีสานที่ขาดแคลนแหล่งน้ำบนดิน การใช้วัสดุปลูกพื้นบ่อน้ำด้วย**ยางพารา** ป้องกันการรั่วซึมของน้ำ การเปลี่ยนน้ำเสียในอุตสาหกรรม**ยางพารา** เป็นพลังงานก๊าซชีวภาพสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการหมักร่วมกับการใช้ไม้พินและใช้หุงต้มอาหาร ช่วยประหยัดพลังงานและลดค่าใช้จ่ายแก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร รวมถึงเป็นการดำรงชีพอย่างพอเพียง

นายประสิทธิ์ กล่าวเพิ่มเติมว่า ภายในงาน ยังมีกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ด้าน**ยางพารา**ผ่าน 8 ฐานเรียนรู้ ฐานเรียนรู้การผลิตพันธุ์ยาง ซึ่งมีการจัดการระบบการให้น้ำโดยใช้สปริงเกอร์ และใช้ชุดควบคุมเวลาการให้น้ำแบบอัตโนมัติเพื่อประหยัดการใช้น้ำและแรงงาน ฐานเรียนรู้การปลูกยาง การดูแลรักษา พืชแซม พืชคลุมดิน เป็นการจัดแสดง สาธิตการดูแลรักษาสวนยางในระยะก่อนให้ผลผลิต การปลูกยางเพื่อใช้ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะของพันธุ์ยางจำนวน 11 สายพันธุ์ โดยมีการแสดงการให้ระบบการให้น้ำแบบน้ำหยด และเทปน้ำพุ่ง ซึ่งจะทำให้การให้น้ำได้ประโยชน์กับพืชแซม พืชร่วมยาง และ**ยางพารา**ในเวลาเดียวกัน ฐานเรียนรู้การบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยวผลผลิต เป็นการจัดแสดงและสาธิตการดูแล การบำรุงรักษาสวนยางในระยะให้ผลผลิต และอื่นๆ เป็นการแนะนำการเพิ่มผลผลิตในช่วงหน้าแล้ง และในระยะฝนทิ้งช่วง ด้วยการให้น้ำ แบบสปริงเกอร์จากแหล่งน้ำบาดาล โดยใช้เครื่องปั๊มน้ำพลังงานแสงอาทิตย์สูบน้ำ ทำให้ประหยัดพลังงานและเหมาะสำหรับพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ขาดแคลนแหล่งน้ำบนดิน ฐานเรียนรู้การแปรรูปผลผลิตยางขั้นต้น ฐานเรียนรู้การแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางเพื่อเพิ่มมูลค่า ฐานเรียนรู้หูลม โดยมีการจัดการระบบน้ำด้วยการให้น้ำแบบมินิสปริงเกอร์ในหลุมเดียวกัน ทำให้เกิดการใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า ฐานเรียนรู้บ้านวิถียูนิวิธชาวสวนยาง ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นการจำลองบ้านวิถียูนิวิธชาวสวนยาง ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและจัดการระบบน้ำให้เกิดประโยชน์สูงสุด ด้วยการให้น้ำแบบน้ำหยด แบบมินิสปริงเกอร์ การคลุมโคนด้วยฟางข้าว เพื่อลดการสูญเสียน้ำ การใช้น้ำร่วมกันระหว่าง การเลี้ยงกบกับเลี้ยงปลา และการใช้น้ำจากบ่อเลี้ยงปลามารดน้ำพืชผักของบ้านวิถียูนิวิธ และ ฐานเรียนรู้การปลูกยางแบบผสมผสาน เป็นการปลูกยางผสมผสานด้วยการปลูกพืชเศรษฐกิจหรือพืชผัก การเลี้ยงสัตว์ เพื่อใช้ในการบริโภคภายในครัวเรือนเป็นหลัก เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการครองชีพ สร้างความมั่นคงทางด้านอาหาร มีการสาธิตระบบการจัดการน้ำ โดยการสูบน้ำจากบ่อบาดาลด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ขึ้นมาเก็บในถังเก็บและบ่อน้ำที่ปูพื้นด้วย**ยางพารา** ป้องกันการสูญเสียน้ำ การรั่วซึมของน้ำ ซึ่งเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีสภาพดินเป็นดินทรายไม่อุ้มน้ำ และขาดแคลนแหล่งน้ำ

การจัดกิจกรรมครั้งนี้ของการยางแห่งประเทศไทย (สกย. และ อ.ส.ย.) ได้รับความร่วมมืออย่างดีจากหน่วยงานต่างๆ ในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกรมทรัพยากรน้ำ สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร่วมบูรณาการการจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อแสดงให้เห็นถึงการใช้น้ำอย่างรู้คุณค่าในมิติต่างๆ ของภาคการเกษตร ทั้งด้านการจัดการบำรุงดิน การประมง การเลี้ยงสัตว์ การผลิตพืช และการติดตั้งระบบน้ำในแปลง เป็นต้น อันเป็นพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงมีต่อปวงชนชาวไทย โดยคาดหวังว่าเกษตรกรและประชาชนทั่วไปไปน้อมนำแนวทางการบริหารจัดการน้ำ มาปรับใช้ในการทำเกษตรและชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ภัยแล้งในปัจจุบัน

ข่าวเกษตร

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง 67/25 บางขุนนนท์ บางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700 โทร. 0-2433-2222 www.rubber.co.th

๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ หน้า ๑๒

■ สกย.บ้านเขาสงวาทพัฒนาสมาชิกกินดีอยู่ดี/อาชีพมั่นคง

เลี้ยงขยายฐานผู้ปลูกยางพารา

สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านเขาสงวาท จำกัด วางแผนอนาคตขยายฐานสมาชิกผู้ปลูกยางพาราเพิ่มขึ้น ส่งเสริมใช้ประโยชน์โรงงานผลิตรยางแท่ง STR 20 หวังยกระดับสมาชิกกินดี อยู่ดี และมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ

ชลบุรี : นายสนธยา คุณปลื้ม อดีตรมว.วัฒนธรรม เป็นประธานในพิธีเปิดการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2558 สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านเขาสงวาท จำกัด เพื่อรายงานผลการดำเนินงานให้สมาชิกได้รับทราบ พร้อมกำหนดแผนการบริหารสหกรณ์ โดยมีเจ้าหน้าที่ส่งเสริมสหกรณ์สำนักงานสหกรณ์จังหวัดชลบุรี ร่วมประชุม ณ สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านเขาสงวาท จำกัด จังหวัดชลบุรี

นายมงคล เลิศประเสริฐเวช ประธานกรรมการดำเนินการสหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านเขาสงวาท จำกัด กล่าวว่า ที่ผ่านมาสหกรณ์ได้ดำเนินงานรักษาเสถียรภาพในการบริหารงานให้มีความมั่นคงตามภาวะเศรษฐกิจ ปรับปรุงให้มีความทันสมัยคล่องตัวควบคู่กับการส่งเสริมระบบธรรมาภิบาลพัฒนาความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีส่วนการบริหารงานมีการยึดถือระเบียบข้อบังคับของสหกรณ์ โดยมีมติของคณะกรรมการดำเนินการเป็นหลัก แต่ขณะเดียวกันการทำงานร่วมกันระหว่างฝ่ายบริหารและบุคลากรสามารถปรึกษาพูดคุยกันได้ทุกเรื่องหากมีปัญหาจะร่วมแก้ไขด้วยกัน รวมทั้งนโยบายด้านการตลาดสหกรณ์ยึดถือความซื่อสัตย์และเป็นกันเองกับลูกค้า ส่งสินค้าตรงตามสัญญาและกระจายความเสี่ยงโดยการขายให้กับลูกค้าหลายรายทั้งภายในและภายนอกประเทศ ปัจจุบันการดำเนินธุรกิจของสหกรณ์ มีการบริหารที่ประสบความสำเร็จขึ้นเป็นลำดับ สำหรับปีงบประมาณที่ผ่านมา ได้ผลกำไร 21 ล้านบาท

นายมงคล กล่าวว่า ปี 2558 สหกรณ์ได้เข้าร่วมโครงการพัฒนayangทั้งระบบ

ของรัฐบาล ประกอบด้วยโครงการสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนแก่สถาบันเกษตรกรเพื่อใช้รวบรวมยางพารา วงเงินสินเชื่อ 10,000 ล้านบาท ทั้งนี้ได้รับอนุมัติเงินกู้จากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) เป็นเงินจำนวน 120 ล้านบาท ทำให้สหกรณ์มีเงินทุนหมุนเวียนในการรวบรวมหรือรับซื้อยางพาราจากสมาชิก เกษตรกรชาวสวนยางในภาวะที่ราคายางตกต่ำได้ และเข้าร่วมโครงการสนับสนุนสินเชื่อสถาบันเกษตรกรแปรรูปยางพารา วงเงินสินเชื่อ 5,000 ล้านบาท ได้รับอนุมัติจาก ธ.ก.ส. เป็นเงิน 24 ล้านบาท เป็นโครงการสนับสนุนสินเชื่อแก่สถาบันเกษตรกรเพื่อปรับปรุงขยายโรงงานแปรรูปยางแท่ง STR 20 ในประเภทวงเงิน 3,500 ล้านบาท อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0.01 ต่อปี ในอนาคต สหกรณ์มีแผนที่จะขยายฐานสมาชิกผู้ปลูกยางพาราเพิ่มขึ้นเพื่อเป็นการใช้ประโยชน์ร่วมกันจากการมีโรงงานผลิตรยางแท่ง STR 20 ขนาดใหญ่ ให้มากที่สุด ซึ่งผลประโยชน์ที่ได้ คือ การกินดี อยู่ดี และมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ

ด้าน นายประทีป หนูวรรณะ สหกรณ์จังหวัดชลบุรี กล่าวว่า สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านเขาสงวาท จำกัด เป็นศูนย์เรียนรู้การสหกรณ์จังหวัดชลบุรี ที่มีการดำเนินงานที่มีความเป็นอัตลักษณ์ที่โดดเด่นด้านการบริหารงานที่โปร่งใส ความซื่อสัตย์ และสมาชิกมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของสหกรณ์ร่วมกัน และยังเป็นที่หนึ่งสหกรณ์ที่เป็นมีการดำเนินธุรกิจเพื่อสังคม (Social Business) ตามนโยบายรัฐบาล สำหรับในปีที่ผ่านมาได้นำผลกำไรจากการดำเนินธุรกิจช่วยเหลือสาธารณประโยชน์ อาทิ การให้ทุนการศึกษา การช่วยเหลืองานศพสมาชิก การบริจาคงานกาชาดของจังหวัดชลบุรี งานวันเด็กแห่งชาติของจังหวัดชลบุรี จำนวนเงินกว่า 360,000 บาท เป็นต้น

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 16

เรียกน้ำยาง อินทรีทอง

นิตยสารยางเศรษฐกิจ ฉบับ ครึ่งร้อย (50) ประจำเดือนพฤษภาคม 2558

เศษซีเลื่อย จากโรงเลื่อยไม้ยาง และเศษไม้ยาง กำลังจะกลายเป็น "ทอง" ปกติเศษซากที่เหลือจากอุตสาหกรรมไม้ยางเหล่านี้ มีมูลค่าไม่มากนัก จึงไม่ได้รับความสนใจมากนัก เมื่อเทียบกับเนื้อไม้ ที่มีมูลค่ามากกว่า

และแม้จะมีการนำไปแปรรูปเป็น "ไม้อัด" แต่ก็ต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ยังไม่รวมเศษกิ่งก้านที่หลงเหลือจากการตัดโค่นเอาไม้ยาง อีกมากมายมหาศาลที่ถูกทิ้งขว้าง และเผาทิ้ง เพื่อนำพื้นที่ไปปลูกยางใหม่

แต่วันนี้เศษไม้เหลือทิ้งเหล่านี้ได้รับการสนใจจาก ประเทศญี่ปุ่น นำไปเป็น "เชื้อเพลิงชีวมวล" ผลิตไฟฟ้าจำนวนมาก

เพื่อทดแทนพลังงานอื่นๆ โดยเฉพาะโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ ที่ได้รับการต่อต้านมากขึ้นทุกวัน

ที่ผ่านมามีญี่ปุ่นต้องนำเข้า "วู้ดชิฟ" จากประเทศแคนาดา ปีละกว่า 260,000 ตัน ไม้ประเภทนี้ก็คือ ไม้สับย่อยหยากๆ เพียงแต่เป็นไม้เศรษฐกิจที่ปลูกเพื่อผลิตไม้ชิฟโดยเฉพาะ

แต่ปริมาณการผลิตวันนี้ไม่พอต่อความต้องการที่มีเพิ่มขึ้นทุกปี

อีก 4 ปีข้างหน้า ญี่ปุ่นต้องการไม้ไปเป็นเชื้อเพลิงชีวมวล 1.3 ล้านตัน/ปี แคนาดาไม่มีปัญญาผลิตทันแน่นอน

ญี่ปุ่นแสดงความสนใจไม้ยาง ในรูปของ "วู้ดพาลาท" หรือเศษไม้ยาง และซีเลื่อยนำมาบดและอัดเป็นเม็ด มีคุณสมบัติให้พลังงานสูง และอาจจะใช้วิธีเผาให้อยู่ในรูปของ "ถ่าน" เพื่อจ่ายต่อการใช้งาน

ว่ากันว่าไม้ประเภทนี้ซื้อขายกันราคา กิโลกรัมละ 5-6 บาท

เพียงแต่ติดปัญหาอย่างเดียวคือ ไม้ยางพารา ยังขาดหน่วยงานรัฐประท้วงตรากรันตีว่าไม้เหล่านี้เป็นไม้ปลูก ไม่ได้จากการตัดไม้ทำลายป่า ซึ่งต่างประเทศให้ความสำคัญเรื่องนี้มาก เหมือนอย่างที่เฟอร์นิเจอร์ไม้ยางไทยถูกกีดกันในกลุ่มประเทศยุโรป

ญี่ปุ่นเขาต้องการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามารับรอง

ถ้ามีหน่วยงานรับรอง เศษไม้ยาง เตรียมทำ "พาลสปอร์ต" และ "ขอวีซ่า" เข้าประเทศญี่ปุ่นได้เลย

เพียงแต่หน่วยงานใดจะมากำหนดว่าไม้ยางไม่ได้เกิดจากการตัดไม้ทำลายป่า

เพราะลึกๆ เรารู้กันดีว่า แม้สวนยางส่วนใหญ่จะปลูกในพื้นที่ที่มีเอกสารสิทธิ์ ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ก็ต้องยอมรับว่า สวนยางอีกจำนวนหนึ่งมีที่มาไม่ถูกต้อง

เกิดจากการบุกรุกป่าสงวน ป่าอนุรักษ์ และป่าต้นน้ำเพื่อปลูกยางในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ตรงนี้คือ "หอกข้างแคร่" ของเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางไทย ที่ติดปีกบินไปยุโรปและอเมริกาได้ยาก ทำได้แค่เพียงเลื่อย อบน้ำยางกันมอดขายเป็นวัตถุดิบ ส่งให้จีนเอาไปแปรรูปเพิ่มมูลค่ามหาศาล

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องทำเรื่องนี้ให้ชัดเจน

แต่ก็เริ่มเห็นข่าวดีแล้วว่า สกย.เตรียมตราความบริสุทธิ์ให้ไม้ยางแล้ว

16

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 17

และก็ต้องปรบมือชื่นชม กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ออกกวาดล้างเจ้าพ่อสวนยางในพื้นที่ผิดกฎหมายอย่างจริงจัง

พร้อมกับวางเป้าจะเรียกคืนป่าคืนจากสวนยางของนายทุนในทุกภูมิภาคทั่วประเทศ โดยมุ่งเน้นแต่รายใหญ่ระดับบิ๊กๆ ตั้งเป้าไว้ 400,000 ไร่ ในปีนี้

เรื่องนี้ "อินทรีทอง" พุดสะกิดเป็นประจำเรื่องการเรียกคืนพื้นที่สวนยางมุกรุกป่าสงวน มาเป็นป่าถาวร เพราะที่ผ่านมามักจะเห็นแต่การไปไล่บี้นเกษตรกรรายเล็กๆ มุกรุกป่าเพราะไร้ที่ทำกิน ขณะที่นายทุนเงินหนาเส้นใหญ่ ไม่กล้าแตะต้อง

อินทรีทอง จึงขอให้กำลังใจ นายธีรภัทร ประยูรสิทธิ อธิบดีกรมป่าไม้เต็มที่ เพราะถ้าทำเรื่องนี้ได้อย่างจริงจัง จะได้ผลดีสองด้งทันที

ด้งที่หนึ่ง พื้นที่สวนยางจะหายไปทันที 400,000 ไร่ ปริมาณการผลิตยางในประเทศก็จะลดลงแบบอัตโนมัติ ต้นราคายางให้สูงขึ้นได้ด้วย

ด้งที่สอง คือ เราจะได้พื้นที่ป่าเพิ่มขึ้นมา 400,000 ไร่

... ในที่สุด พ.ร.บ.การยางแห่งประเทศไทย ก็ผ่านสภานิติบัญญัติ ในรัฐบาลนี้จนได้ หลังจากที่ต้องรอก้อมมาหลายรัฐบาลในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา

คุยกันว่า พ.ร.บ.นี้คือ ความฝันของเกษตรกร เพราะเป็น พ.ร.บ.ที่เกษตรกรจะมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการยางแห่งประเทศไทยมากที่สุด ถึง 5 คน จากทั้งหมด 15 คน

และที่สำคัญคือ เงินเชล ที่ปัจจุบันมีการจัดเก็บได้ปีละไม่ต่ำกว่า 5,000 ล้านบาท เกษตรกรจะนำมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่เมื่ออย่างเกิดวิกฤติ โดยไม่ต้อง "แบมือ" ของรัฐบาล

อีกทั้งยังจะถูกนำไปพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำภาคเกษตรกรอีกด้วย

แต่ในด้านดี ก็ยังมีอีกด้านให้ขบคิดกันยาวๆ เกี่ยวกับ พ.ร.บ.การยางฯ ฉบับรื้อฉานี้

ประเด็นที่หนึ่ง มีการพิจารณารวบรวมเงินผ่านสภาอย่างรวดเร็ว ทั้งๆ ที่เนื้อหาสาระบางประเด็นยังไม่ได้รับความกระจ่าง โดยเฉพาะสัดส่วนเงินเชลที่ถูก "แฉ" ออกเป็นหลายส่วน จากเดิมที่แบ่ง เป็น 3 ส่วน

หรือแม้กระทั่งการตัดคำว่า "ไม่ยาง" ออกจาก พ.ร.บ. นั้นหมายความว่า การส่งออกไม่ยางพาราที่มีมูลค่าหลายหมื่นล้านบาทต่อปีไม่ต้องเสียภาษี เป็นต้น

และยังมีอีกหลายมาตราที่ยังไม่ "ตกตะกอน"

ว่ากันว่า พ.ร.บ.นี้ถ้าไม่ผ่านในรัฐบาลที่มาจาก "อำนาจพิเศษ" ยุคนี้ คงได้ "แท้งถาวร" แน่แน่นอน

แต่ยังมีคำถามที่ยังนึกภาพไม่ออกว่า ทั้ง 3 หน่วยงานที่ถูกจัดตั้งงานแบบ "คลุมถุงชน" อย่าง สกย. อสย. และสถาบันวิจัยยาง จะทำงานในรูปแบบใด และจะทำงานร่วมกันอย่างไร

โดยเฉพาะประเด็นที่มีการพูดถึงและนึกภาพกันมานานคือ เงินเชล ที่ได้จากการจัดเก็บยางพาราที่ส่งออกไปต่างประเทศ ปัจจุบันใช้อัตรา 1.4 บาท/กก. จะถูกนำไปรุมใช้จนเสียเจตนารมณ์ของการก่อตั้งหรือไม่

เพราะที่ผ่านมา ทั้ง 3 หน่วยงาน สกย. คือหน่วยงานที่จัดเก็บและบริหารเงินเชล เพื่อสงเคราะห์สวนยางปลูกใหม่ จึงถูกมองว่าเป็นเศรษฐกิจชาติตระกูล

ขณะที่ อสย. แม้จะมีธุรกิจขายครบวงจร แต่ก็ "ถึงแตก" เพราะทำธุรกิจไม่มีกำไร จนไม่มีเงินลงทุนขยายเครื่องจักรทันสมัย ส่วนสถาบันวิจัยยางไม่ได้มีส่วนได้ส่วนเสียอะไรมากนัก

การจัดทั้ง 3 หน่วยงานมาแต่งงานกัน จึงถูกมอง ว่า อสย. จะเหมือน "หนูตกถังข้าวสาร"

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 18

ภาพของ พ.ร.บ. ที่ถูกถ่ายก็เป็นอย่างนั้น เมื่อสัดส่วนเงินที่จัดสรรเพื่อใช้สงเคราะห์ชาวสวนยางในการโค่นยางเก่า
ปลูกยางใหม่ จาก 85% ถูกเจียนจนเหลือเพียงแค่ 40% เท่านั้น แล้วเพิ่มสัดส่วนเพื่อการส่งเสริมสถาบันเกษตรกรแปรรูป
เพิ่มมูลค่า 35%

คำถามก็คือ เงินจำนวนนี้จะเพียงพอต่อการสงเคราะห์ดินเกษตรกรหรือไม่ เพราะ "อินทรีทอง" ดูแนวโน้มแล้วว่า
ชาวสวนยางจะโค่นยางมากขึ้น ทั้งจากการตั้งเป้าของ สกย.ปีละ 400,000 ไร่ เพื่อลดชีพหลายผลผลิต และเกษตรกร
ที่อื่นไม่ยอมโค่นในช่วงยางราคาสูง ถามว่าเงินที่มีอยู่จะเพียงพอหรือไม่

คำถามก็คือ ถ้าตั้งสัดส่วนเงินสงเคราะห์ไว้ 40% อัตราเงินสงเคราะห์จะยังใช้ 16,000 บาท/ไร่ อยู่หรือไม่ นี่คือ
ความกลางแคลงใจของเกษตรกร

ขณะที่เงินส่วนหนึ่งจะถูกนำไปใช้ในการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมปลายน้ำ คำถามก็คือ จะส่งเสริมอย่างไร
ใครทำหน้าที่ เพราะถ้าจะให้ อสย. ถือธงนำ "อินทรีทอง" ไม่เอาด้วย เพราะทำธุรกิจทุกวันนี่ก็อื้อแระ ไม่สามารถต่อกร
กับเอกชนได้ สุดท้ายก็จะเข้าอ้อมหอบเดิม ต้องขายยางผ่าน 5 เสือ

ยิ่งถ้าพูดถึงการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ ยิ่งเลือนราง เพราะมองดูทั้ง 3 องค์กร แล้ว ยังหา "วีรบุรุษ" ไม่ได้
ปัญหาที่คือวันนี้ คนในอาชีพนี้ดันไปตั้งใจของวิกฤติยางพารา ว่า คือ ราคายางตกต่ำ และตั้งธงแก้โจทย์ว่า
ทำอย่างไรให้ยางราคาสูง

การแก้ปัญหาจึงไปมุ่งเน้นที่การแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า
เพียงแต่เพิ่มมูลค่าเท่าไรก็ไม่สามารถแก้โจทย์ของคำว่า "ยางราคาสูง" ได้ จนสุดท้ายมองไปที่การแปรรูป
เป็นผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมขั้นปลายน้ำ

ก่อนจะตั้งธงว่า อุตสาหกรรมปลายน้ำเท่านั้นที่จะบรรลุโจทย์ ยางราคาสูงได้...!!!
จริงไม่จริง ที่แม้จะส่งเสริมอุตสาหกรรมปลายน้ำระดับเกษตรกรเท่าไร ก็ไม่สามารถทำให้ยางราคาสูงได้
เพราะหนึ่งต้องนำยางไปแปรรูปปริมาณเท่าไร จึงจะส่งผลกระทบต่อราคายางสูงขึ้นทั้งระบบได้
และที่สำคัญคือ คำว่ายางราคาสูง ตัวเลขมันคือเท่าไร...???

นั่นอาจจะเป็นเพราะ เกิดจากการตั้งโจทย์ที่ผิดพลาด แนวทางแก้ปัญหาจึงผิดพลาดมาตลอด
แม้ "อินทรีทอง" จะไม่มีสวนยางสักต้น กริดยางก็ไม่เป็น แต่เชื่อว่า ลึกๆ เกษตรกรไม่ได้ต้องการยางราคาสูง
แต่ต้องการความมีเสถียรภาพ คือ มีความนิ่ง แน่นนอน ไม่ผันผวน ไม่บูบวบ

เพราะชาวสวนยางต่าง "ซึ้ง" กับคำว่ายางราคาสูงกันมาแล้ว และรู้จักพิษสงของมันดี เพราะเวลามันตก มันทำลาย
ระบบการบริหารและค่าใช้จ่ายในครอบครัวและอาชีพ

การแก้โจทย์วิกฤติราคายางวันนี้ คือ ทำอย่างไรให้ราคายางระดับเกษตรกรมีเสถียรภาพ ภายใต้อกลไกการซื้อขาย
ที่เป็นธรรม มากกว่าการทำให้ยางราคาสูง

อินทรีทอง

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 28

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 29

เช้าของวันที่ 13 พฤษภาคม 2558 ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ในชุดเสื้อยืดสีม่วงกว่า...คน พร้อม “อาวุธ” ครบมือ เช่น ไม้กวาด กระบุงสี และแปรงทาสี รวมตัวกันหน้าสำนักงาน กรุงเทพฯ ก่อนจะมุ่งหน้าเดินเท้าไปยังวัดเจ้าอามที่ตั้งอยู่ไม่ไกลนัก

พวกเขากำลังเดินทางไปทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ได้แก่ ทาสีกำแพง ทำความสะอาดลานวัด ห้องน้ำ และปูพื้นยางหน้าศาลาวัด เป็นต้น

เช่นเดียวกับ สกย. อีก 46 จังหวัดทั่วประเทศรวมตัวกันทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในพื้นที่ เช่น ปลูกป่า ทำความสะอาดสถานที่สำคัญๆ เช่น วัด และโรงเรียน

สำนักงาน สกย. จัดกิจกรรมวันเดียวกันทั่วประเทศ นี่คือกิจกรรม ORRAF CSR DAY รวมพลจิตอาสาพัฒนาชุมชน ที่ สกย. กำหนดจัดขึ้นพร้อมกันทั่วประเทศ เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินนโยบายด้านการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม หรือ CSR (Corporate Social Responsibility)

จุดประสงค์หลักเพื่อให้พนักงานของ สกย. รู้จักการช่วยเหลือผู้อื่น และบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมผ่านกิจกรรมที่ทุกคนมีส่วนร่วม

รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์สามัคคีขึ้นในองค์กร รู้จักการเสียสละเพื่อส่วนรวม การเรียนรู้การอยู่ร่วมกัน และการทำงานเป็นทีม เป็นต้น ซึ่งเป็นไปตามนโยบาย CSR ขององค์กรที่จัดขึ้นมาอย่างต่อเนื่องทุกปี

“ ความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นหนึ่งในภารกิจอันสำคัญที่ สกย. ตระหนักและให้ความสำคัญในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพราะเชื่อมั่นว่า องค์กรจะเติบโตอย่างยั่งยืน ต้องอาศัยวิสัยทัศน์ ความสามารถควบคู่กับการมีคุณธรรมและจริยธรรมในการดำเนินงาน ”

ยาง
เสรมธุรกิจ 29

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 32

นายณกรณ์ ตรรกวิรพัท กรรมการสงเคราะห์ การทำสวนยาง (ก.ส.ย.) และประธานกรรมการดำเนินงาน ด้านการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ของ สกย.ให้ข้อมูลว่า

ความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นหนึ่งในภารกิจอัน สำคัญที่ สกย.ตระหนักและให้ความสำคัญในการดำเนิน งานอย่างต่อเนื่อง เพราะเชื่อมั่นว่า องค์กรจะเติบโตได้ อย่างยั่งยืน ต้องอาศัยทั้งวิสัยทัศน์ ความสามารถควบคู่ กับการมีคุณธรรมและจริยธรรมในการดำเนินงานเพื่อ แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม

ทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับวงการยาง ทั้งระบบ รวมถึงสังคมและชุมชนใกล้เคียง

สำหรับในปี 2558 นี้ สกย.ได้กำหนดแนวทางใน การดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยมุ่งเน้น ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม 5 ประการ ประกอบด้วย สกย. ในฐานะองค์กรดูแลและส่งเสริมเรื่องยางพารามายาวนาน

กว่า 50 ปี จะนำประสบการณ์ด้านนี้ไปทำประโยชน์ให้กับสังคม โดยมุ่งเน้นกิจกรรมแบบบูรณาการร่วมกับภาครัฐ ภาคเอกชน และ สถาบันเกษตรกร

ตลอดจนชุมชนแวดล้อม มุ่งจัดกิจกรรมลดปัญหา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เสริมสร้างสุขอนามัย ลดปัญหา ยาเสพติด และลดภาวะโลกร้อนที่เกิดจากการพัฒนาที่ไม่สมดุล

สกย.จึงจัดกิจกรรมกับชุมชนในเชิงลึกและกว้าง เพื่อ สร้างเครือข่ายประชาคม

ประการสำคัญ คือ มุ่งเสริมสร้างจิตสำนึกให้ชาว สกย. ทุกท่าน ตลอดจนพี่น้องชาวสวนยาง ได้ร่วมมือร่วมใจกัน ช่วยเหลือ เสียสละและดูแลสังคม โดยไม่มุ่งหวังสิ่งตอบแทน

จากแนวทางการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อ สังคมทั้งหมดนี้ เป็นที่มาของโครงการสร้างสำนึกคุณค่า CSR สกย. กิจกรรม ORRAF CSR DAY เป็นการรวมจิตอาสา พัฒนาพื้นที่ ในชุมชนของ สกย.ทั่วประเทศ อาทิ การปลูกป่าปลูกต้นไม้ การบริจาคโลหิตเพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ การทำความสะอาด

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 33

1. กิจกรรมนี้เป็นสร้างความสมัครสมานสามัคคีขึ้นในองค์กรรู้จักการเสียสละเพื่อส่วนรวม การเรียนรู้การอยู่ร่วมกัน และการทำงานเป็นทีม

2. ร่วมกันทำความสะอาดห้องน้ำวัด

3. ทหารจากค่ายสุรสีห์ จ.กาญจนบุรี ร่วมทำกิจกรรมปูพื้นยางกับ สกย.

4. ดร.กฤษณ์ท์ ท่อทองคำ (ซ้าย) กรรมการ ก.ส.ย.

แหล่งท่องเที่ยวและพื้นที่สำคัญๆ ของชุมชน เช่น วัด โรงเรียน ชายหาด เป็นต้น

ตั้งเช่นสำนักงานในกรุงเทพฯ สกย. ได้ใช้โอกาสดังนี้ของวันพุธและเป็นวันสำคัญของเกษตรกรเชิญชวนชาวชุมชนบางขุนนนท์ ร่วมกันทำกิจกรรมบูรณะวัดเจ้าอาม ทั้งการทาสีรอบรั้วกำแพงวัด ความยาว 155 เมตร ทั้งภายนอกและภายใน รวมทั้งสิ้น 310 เมตร

กิจกรรมทำความสะอาดบริเวณภายในวัด และที่สำคัญ คือ กิจกรรมการปูพื้นยาง บริเวณศาลา 3 รวมทั้งสิ้น 150 ตารางเมตร เป็นการนำผลิตภัณฑ์ยางพาราแปรรูปมาใช้ประโยชน์เพิ่มมูลค่า โดยเฉพาะเป็นการนำแผ่นยางธรรมชาติมาบริการ อำนวยความสะดวกในที่สาธารณะของชุมชนด้วย

การปูพื้นยาง เป็นตัวสะท้อนการทำงานของสกย. เพราะยางที่นำมาปูพื้นมีส่วนผสมของยางพาราซึ่งเป็นงานหนึ่งที่ สกย.ส่งเสริมและผลักดันเกษตรกรแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า

พื้นยางที่นำมาปู เป็นผลผลิตจากโรงงานต้นแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมยางสำหรับเกษตรกร ใน จ.ระยอง ซึ่งเป็นแหล่งที่ส่งเสริมให้เครือข่ายเกษตรกร จ.ระยอง มาให้โรงงานแปรรูปและจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากยางพารา เช่น ทำดินกบดำน้ำ พื้นรองแวนอน พื้นยางสนามฟุตบอล โอริงค์ ฐานรองแอร์ และยางปาดหิมะ เป็นต้น

นายธนพล ท่อหวาน กรรมการสงเคราะห์การทำสวนยาง (ก.ส.ย.) และ คณะกรรมการ CSR แสดงความรู้สึกระหว่างเข้าร่วมกิจกรรมว่า

“ประทับใจมากทั้งกับพนักงาน สกย.และผู้มาร่วมกิจกรรม ทุกคนยิ้มแย้มแจ่มใส เต็มใจร่วมมือ นับว่ากิจกรรมนี้ประสบความสำเร็จ แม้ว่าจะจัดอย่างเป็นทางการครั้งแรก ในวันพืชมงคลปี 2558 แต่ต้องมีครั้งต่อไป ต้องร่วมกันรับผิดชอบสังคม ส่งเสริมและแรงจูงใจให้คนในสังคมรับผิดชอบต่อสังคม นับว่าประสบความสำเร็จในแง่ของการบริหารจัดการ ทำได้ดี”

ดร.กฤษณ์ท์ ท่อทองคำ กรรมการ ก.ส.ย. กล่าวว่า

“วันนี้มีโอกาสได้ร่วมกิจกรรมปูพื้นยาง ทำให้รู้สึกว่าเป็นกิจกรรมสำคัญที่ช่วยเผยแพร่คุณประโยชน์ของยางพาราให้สังคมได้รับรู้เพิ่มมากขึ้น ทั้งพระ เณร หรือผู้เข้ามาทำบุญในวัด คิดว่าถ้าสังคมใดมีอาสาสมัครที่มีจิตอาสา สังคมนั้นจะเป็นสังคมที่ดี CSR จึงเป็นกิจกรรมที่องค์กรยุคปัจจุบันต้องให้ความสำคัญ โดยเฉพาะรัฐวิสาหกิจ

“วันนี้ CSR ของ สกย. จึงเท่ากับเป็นกิจกรรมปลูกฝังจิตสำนึกความเสียสละ เพื่อช่วยเหลือสังคม ทั้ง สกย.และคนในชุมชนที่มาร่วมงาน กับทั้งได้เห็นผู้บริหารระดับสูงร่วมทำกิจกรรมด้วยความเป็นกันเอง เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจมาก โดยเฉพาะสำหรับเด็กรุ่นใหม่ยุคนี้ เก่งงาน เก่งคนอย่างเดียวไม่พอ ต้องเน้นการปลูกจิตสำนึกเพื่อสังคมด้วย

“ในฐานะกรรมการ ก.ส.ย. รู้สึกดี เพราะเป็นผู้บริหารจะรู้จักกันเฉพาะต่อนั่งประชุมอย่างเดียว แต่เมื่อมีบรรยากาศการทำกิจกรรมร่วมกันแบบนี้ ทำให้ได้เห็นลักษณะความสัมพันธ์และบุคลิกภาพที่แท้จริงของแต่ละคน ในแง่มุมที่ดีมากขึ้น”

ยาง
เศรษฐกิจ

33

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 34

ส่วนกิจกรรมด้าน CSR ของ สกย. ในปี 2558 ทั้งที่จัดไปแล้วและกำลังจะจัด ได้แก่

1. โครงการ "น้อมใจถวาย 6 ล้านกล้า พันธุ์ป่าอนุรักษ์" เนื่องในโอกาสเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี" สกย.จับมือกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่า และพันธุ์พืช ปลูกไม้ยืนต้นและหวาย 1,000 กล้า เพื่อฟื้นฟูป่าใน อ.บ่อเกลือ จ.น่าน พื้นที่ 60 ไร่ ซึ่งเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ ดอยภูคา ป่าต้นน้ำจุดกำเนิดลำน้ำน่าน

ส่วนหนึ่งเป็นการอนุรักษ์พันธุ์กรรมหวายตาม พระราชดำริ เพื่อสร้างประโยชน์ให้แก่พี่น้องประชาชน ในพื้นที่ ซึ่งมีความรู้ความสามารถด้านการจักสาน ผลิตภัณฑ์จากหวาย เท่ากับเป็นการส่งเสริมอาชีพ การจักสานให้เป็นอาชีพที่ยั่งยืนในพื้นที่ พร้อมคืน ความสมบูรณ์ให้กับผืนป่าไปพร้อมๆ กัน

2. โครงการฟื้นฟูป่าและไม้คืนถิ่น ให้กับชุมชน เนื่องจากการทำสวนยางจะมีการโค่นต้นยางเพื่อปลูกใหม่ สกย.จึงทำโครงการปลูกพืชคืนถิ่นในสวนยาง แทน การปลูกพืชเชิงเดี่ยว

สกย. ยังมอบเมล็ดพันธุ์พืชคลุมดินให้กับ เกษตรกรที่มีสวนยางอายุระหว่าง 1-2 ปีในพื้นที่หลาย จังหวัด เพื่อนำไปปลูกในสวนยางของตนเอง เพิ่ม ความอุดมสมบูรณ์ให้กับดินในสวนยาง ลดการใช้สารเคมี ปรारวัชพืช และแรงงานในการปรारวัชพืช

นอกจากนั้นยังป้องกันการพังทลายของหน้าดิน และที่สำคัญยังช่วยลดต้นทุนการผลิต ส่งผลให้เกษตรกร มีต้นทุนค่าใช้จ่ายน้อยลง เกิดความมั่นคงในอาชีพ การทำสวนยาง

สกย. ยังมีการส่งเสริมการลดต้นทุนการผลิต ในสภาวะปุ๋ยเคมีราคาแพง โดยการแนะนำให้เกษตรกร ตรวจวิเคราะห์ธาตุอาหารในดิน ก่อนการใส่ปุ๋ย เพื่อ การลดต้นทุน และใส่ปุ๋ยอย่างมีประสิทธิภาพ

งานส่งเสริมอีกด้านคือ ส่งเสริมให้เกษตรกร ใช้เวลาว่างมาดูแลอุปกรณ์เครื่องมือในการดูแลสวนยาง

▲ ส่วนหนึ่งของโครงการ CSR ของ สกย. ผ่านกิจกรรมต่างๆ ในช่วงปี 2558 เช่น โครงการปลูกป่า มอบอุปกรณ์กีฬา ทุนการศึกษา บริจาคโลหิต อบรมเกษตรกรผสมปุ๋ยเคมีและอินทรีย์ใช้เองเพื่อลดต้นทุน เป็นต้น

ของตนเอง เช่น เครื่องตัดหญ้า ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่มีความสำคัญ สำหรับเกษตรกรชาวสวนยาง เป็นเครื่องมือที่ต้องใช้เพื่อดูแล รักษาสวนยาง หากเจ้าของเครื่องตัดหญ้ามีความรู้ความเข้าใจ ในการซ่อมบำรุงรักษา จะช่วยยืดระยะเวลาการใช้งาน ลดการ ค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุง และยังสามารถนำความรู้ที่ได้จาก การอบรมไปประกอบเป็นอาชีพเสริมสร้างรายได้อีกทาง

3. โครงการ ORRAF CSR DAY จัดขึ้นในวันเดียวกัน ทั่วประเทศ สกย.ในแต่ละจังหวัดจะมีการจัดกิจกรรมบำเพ็ญ ประโยชน์ต่างๆ เพื่อกระตุ้น CSR แก่พนักงาน
4. โครงการบริจาคโลหิต โดยเชิญชวนเจ้าหน้าที่และ พนักงานของ สกย. หน่วยงานรัฐใกล้เคียง อย่าง องค์การสวนยาง

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 35

และประชาชนในพื้นที่ใกล้ๆ มาร่วมบริจาคโลหิต เพราะปัจจุบันโลหิตอยู่ในภาวะขาดแคลน การบริจาคโลหิตจะทำให้พนักงานเกิดความรู้สึกว่าเป็นผู้ให้ เกิดความสุขใจ เพราะได้ช่วยชีวิตผู้อื่น

5. โครงการสานฝันคนทำเกษตร เป็นการมอบทุนการศึกษาแก่เด็ก เยาวชน และนักเรียนนักศึกษา เพื่อเป็นทุนในการศึกษา และเป็นรากฐานที่ดีในอนาคตของเยาวชน

โครงการ CSR ที่ สกย.จัดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการองค์กร และบุคลากร ให้ปฏิบัติตามเป้าหมายขององค์กรที่ดำเนินกิจกรรมภายใต้หลักจริยธรรม ควบคู่ไปกับการใส่ใจสังคม และสิ่งแวดล้อม

▲ นายอรัญย์ จะออก หัวหน้าส่วนบริหารทั่วไป สกย.จะลาบอกว่า "เป็นกิจกรรมที่สร้างจิตสำนึกในการบำเพ็ญประโยชน์ให้กับพนักงาน นอกจากนั้น เรายังได้ความสามัคคีในองค์กร มีความเป็นที่เป็นนื่อง แม้จะอยู่คนละจังหวัด วันนี้ไม่มีหัวหน้า ไม่มีผู้บริหาร เราทำกิจกรรมร่วมกัน นั่งทานข้าวในศาลาวัดด้วยกันแบบสนิทสนม เราจะมาเจอกัน ทำกิจกรรมแบบนี้ไม่ใช่ง่ายๆ นับเป็นกิจกรรมที่ดี และอยากให้มีการทำแบบนี้ทุกปี"

▲ นายวรการ สอนนุ้ย นักวิชาการคอมพิวเตอร์ "วันนี้ผมทำกิจกรรมปูพื้นยางหน้าศาลาวัด ทำให้ได้เทคนิคการปูพื้นยาง และบำเพ็ญประโยชน์ ยังได้การทำงานเป็นทีม ทำความรู้จักพี่ๆ น้องๆ ในสำนักงานมากขึ้น ยิ่งเราสนิทสนมจะร่วมกันทำกิจกรรมกันมากขึ้น และจะมีผลต่อการทำงานในหน้าที่ปกติดียิ่งขึ้น เป็นการกระชับความสัมพันธ์ในองค์กร พร้อมๆ กับบำเพ็ญประโยชน์"

▲ น.ส. สุจิตรา ศรีจันทร์ เจ้าหน้าที่บริหารทั่วไป 3 สำนักตรวจสอบภายใน "ทำกิจกรรมร่วมกันภายในสำนักงาน บำเพ็ญประโยชน์ ทุกคนช่วยกันทำงาน บางคนอยู่ในสำนักงานเจอกันอยู่คนละแผนกไม่เคยคุยกันเลย พอมาทำกิจกรรมก็ได้คุยกันได้ช่วยกันทำงานสนิทสนมกัน"

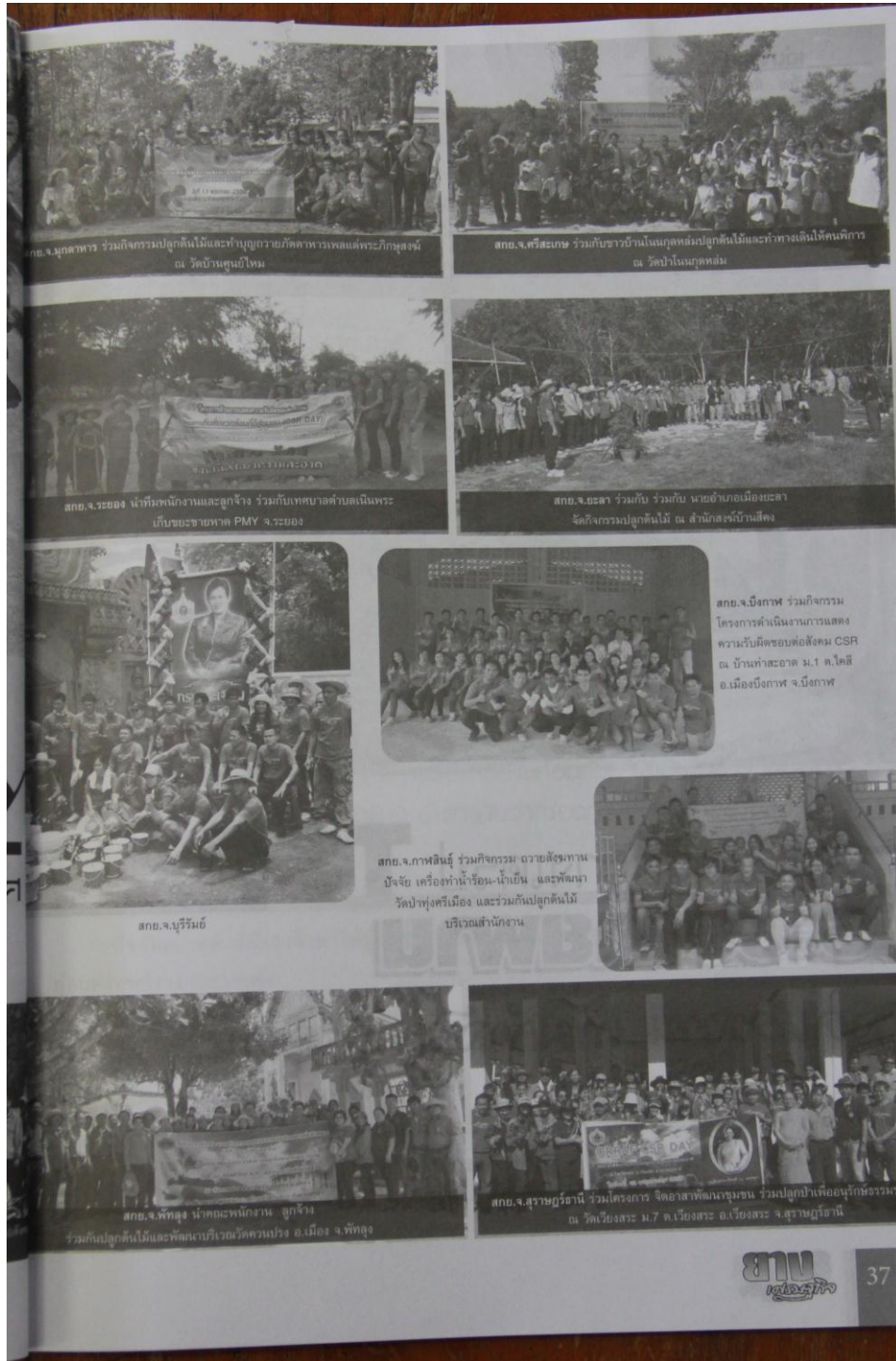

35

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 36

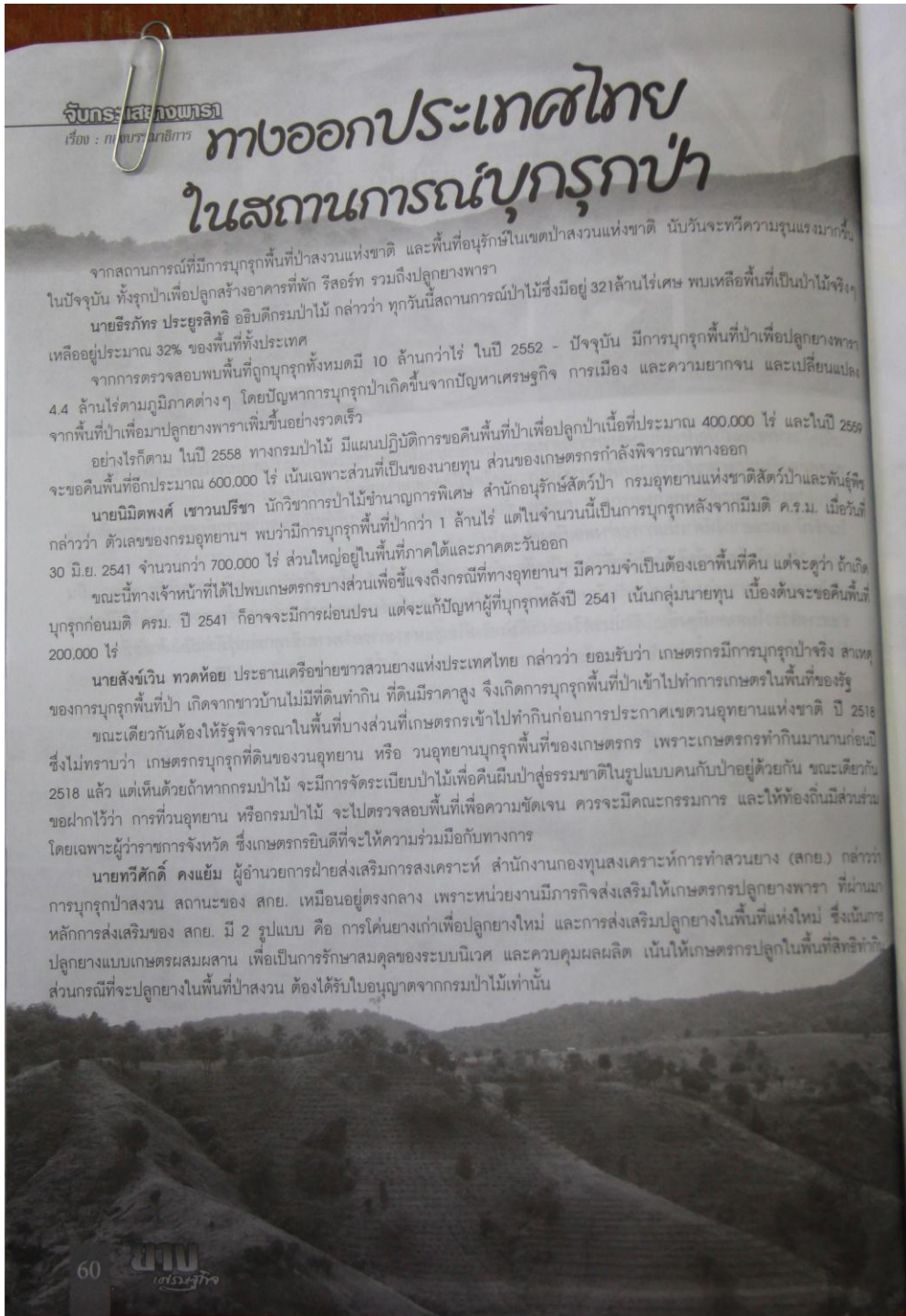

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 37

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 60

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 72

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 73

เมื่อ “ไฟฟ้า” กลายเป็นปัจจัยหลักของการดำรงชีวิต
จึงมีการเสาะหา “เชื้อเพลิง” ต่างๆ เพื่อผลิตไฟฟ้า

หากแต่เชื้อเพลิงตามธรรมชาติเริ่มลดน้อยลงทุกที ไม่ว่าจะเป็น ก๊าซธรรมชาติ และถ่านหิน
เป็นต้น

ขณะที่ “เชื้อเพลิงสะอาด” อย่าง ลม แสงแดด และน้ำ ยังไม่สามารถผลิตได้เพียงพอต่อ
ความต้องการปัจจุบัน

ส่วนพลังงานนิวเคลียร์ แม้จะได้รับความนิยม แต่พิษสงทางลบของมันร้ายแรงหนัก

โดยเฉพาะเหตุการณ์ สีนามิถล่มญี่ปุ่นเมื่อไม่กี่ปีก่อน ทำให้คนญี่ปุ่น และทั่วโลก หวาดกลัว
เชื้อเพลิงผลิตไฟฟ้าชนิดนี้มาก

ญี่ปุ่นจึงต้องหาพลังงานทางเลือกที่ปลอดภัยทดแทน

หนึ่งในนั้นคือ “พลังงานชีวมวล”

แต่ละปีแดนอาทิตย์อุทัยแห่งนี้ ต้องนำเข้า “วีตชิพ” จากประเทศแคนาดา กว่า 270,000 ตัน/ปี
ซึ่งเป็นไม้ที่เกิดจาก ไม้ปลูกเชิงพาณิชย์ ปลูกป้องกันการผลิตไฟฟ้าโดยเฉพาะ

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 74

นายก อบจ.สุพรรณบุรี
อ.กรรกรองเกล้า

เชษฐเกียรติ ไชยะริยะ
ผู้อำนวยการฝ่ายควบคุมร่วมมือทบกบคพ. ไร่ใหญ่ กรุงเทพฯ

แต่เมื่อความต้องการผลิตไฟฟ้ามีสูงขึ้น ประเทศญี่ปุ่นจึงเสาะหาและสำรวจเชื้อเพลิงจากไม้ชนิดอื่นเพื่อทดแทนความต้องการในอนาคต ที่มีความต้องการ 1.3 ล้านตันในปี 2019

เชื้อเพลิงที่ญี่ปุ่น ส่องแว่นไฟก์มากที่สุด คือ "ไม้ยางพารา" จากประเทศไทยนั่นเอง

แต่ปัญหาที่กลายเป็น "หอกข้างแคร่" ของอุตสาหกรรมไม้ยางมาตลอด คือ การถูกมองว่าเป็นไม้ที่เกิดจากการตัดไม้ทำลายป่า ต่างจาก ไม้ปลูกเชิงพาณิชย์ จากต่างประเทศ

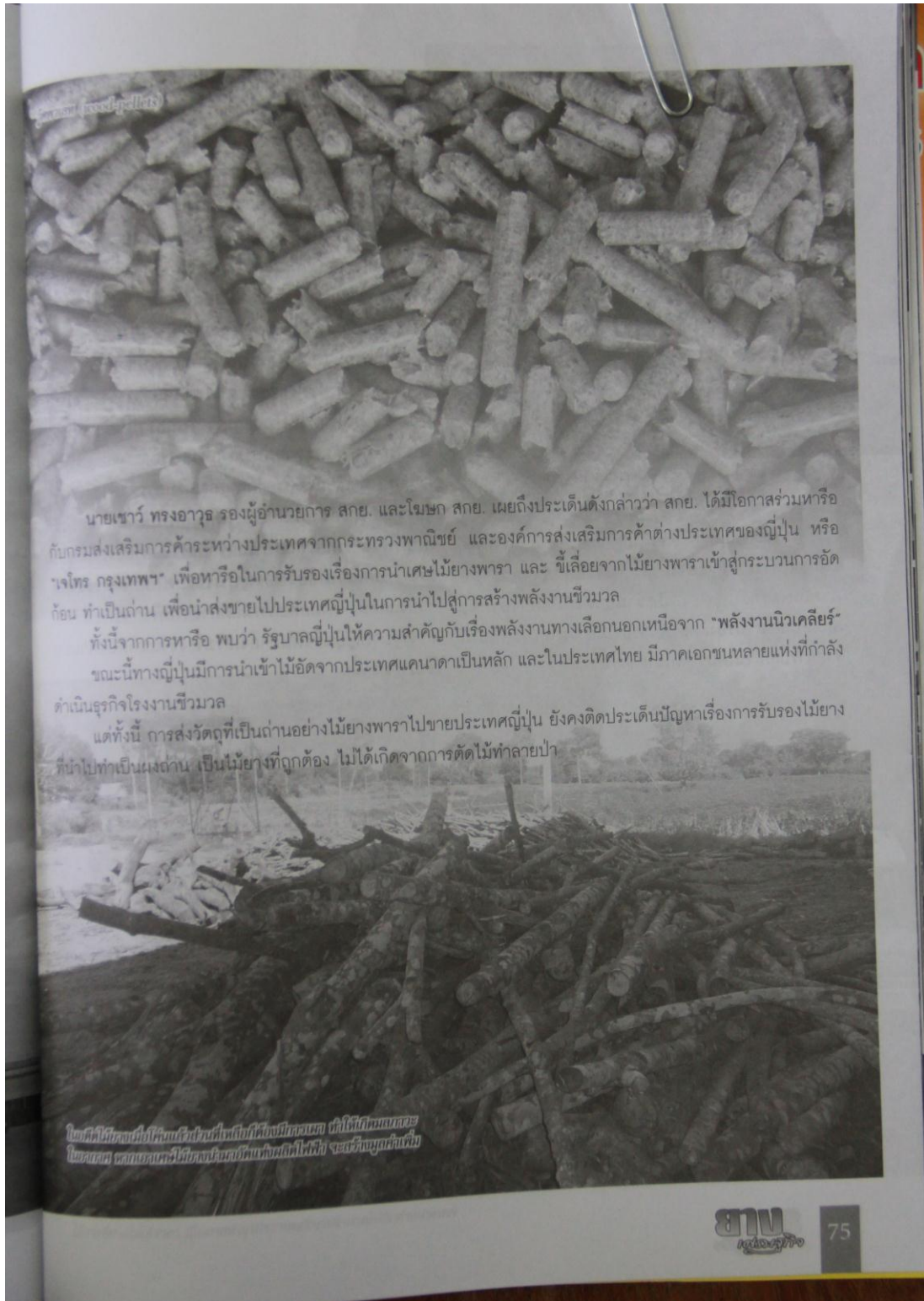
นี่เองที่ทำให้ ไม้ยางไทยไม่สามารถ "ติดปีก" โอบนินสู่อุตสาหกรรมไม้โลกได้

แต่ปัญหาดังกล่าวกำลังจะหมดไปเมื่อสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง หรือ สกย. กำลังจะสร้างความกระจ่างแจ้งเรื่องความบริสุทธิ์ของไม้ยางพาราไทย

เหตุการณ์โรงไฟฟ้านิวเคลียร์ของญี่ปุ่นระเบิด ส่งผลต่อการผลิตกำลังไฟฟ้านภายในประเทศ ญี่ปุ่นจึงหันมาส่งเสริมโรงงานผลิตไฟฟ้าแบบชีวมวลมากขึ้น

74 **ยาง**
เศรษฐกิจ

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 75

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 76

นางอุมาพร ฟูตระกูล ผู้แทนกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

เพราะฉะนั้นทาง สกย. ในฐานะองค์กรที่ให้การดูแล และส่งเสริมให้การสงเคราะห์การปลูกยางพารากับภาคเกษตรกรโดยตรง มีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะสนับสนุนการรับรองแหล่งที่มาของไม้ยางพารา ว่าเป็นไม้จากการปลูก ไม่ได้มาจากไม้ป่าธรรมชาติ

“ผมคิดว่า เป็นแนวทางหนึ่งหรือทางเลือกหนึ่งของพื้นที่เกษตรกรชาวสวนยาง รวมถึงผู้ประกอบการภายในประเทศที่คิดจะทำเรื่องธุรกิจไม้ยางพาราไม่ว่าจะเป็นกิ่ง เศษไม้เล็กๆ รากไม้ยาง เอามาบดเพื่อทำเป็นถ่านอัดก้อนส่งขาย ทำให้เกษตรกรมีโอกาสเพิ่มรายได้ในการขายเศษไม้ยางที่ขายไม่ได้ราคา ซึ่งส่วนมากจะทำลายด้วยการเผาทิ้ง ทำให้เกิดมลภาวะทางอากาศ และภาคเอกชนได้มีโอกาสทำธุรกิจขายพลังงานชีวมวลให้กับต่างประเทศ นับว่าเป็นการสร้างประโยชน์ให้กับทุกภาคส่วนเป็นอย่างดี”

นางอุมาพร ฟูตระกูล ผู้แทนกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ กล่าวว่า โครงการนี้เป็นหนึ่งในหลาย ๆ โครงการจากความร่วมมือการเจรจาทางธุรกิจร่วมกันระหว่างกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ และองค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศของญี่ปุ่น การส่งเสริมสินค้า “วัสดุพลาเทท” ไปยังประเทศญี่ปุ่น เป็นโครงการที่มีความเป็นมาจากการเห็นเหตุการณ์โรงงานผลิตไฟฟ้านิวเคลียร์ของญี่ปุ่นระเบิด ทำให้โรงงานมีจำนวนลดลง ส่งผลกระทบต่อผลิตกำลังไฟฟ้าภายในประเทศ ทางรัฐบาลญี่ปุ่นจึงหันมาส่งเสริมโรงงานผลิตไฟฟ้าแบบชีวมวลมากขึ้น

โรงไฟฟ้าชีวมวล ใช้ถ่านจากไม้ยาง

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 77

ปัจจุบันประเทศญี่ปุ่นได้มีการนำเข้าไม้จากประเทศแคนาดาโดยส่วนใหญ่ และผลิตใช้เองในประเทศ แต่จะเป็นรูปแบบของ "วู้ดชิพ" เป็นเศษไม้จริงๆ ที่ได้จากการปลูกเพื่อตัดมาทำเป็นพลังงานโดยเฉพาะ ประกอบกับแนวโน้มของโลกที่ต้องการจะลดมลภาวะ จึงทำให้มีการส่งเสริมการตั้งโรงงานไฟฟ้าและผลิตโดยชีวมวล

ทั้งนี้ ชีวมวลมีวัตถุดิบที่นำมาเผาเป็นเชื้อเพลิงมีหลายแบบ ประเทศไทยมองเห็นว่าขณะนี้ยางพารามีปัญหาเรื่องราคาตกต่ำ ดังนั้นรัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญในการจะสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลผลิตนี้ได้อย่างไร

ทางกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ จึงมองเห็นว่าผู้ประกอบการไทยมีความสนใจที่จะผลิตวู้ดพาเลทจากเศษไม้ยางพารา

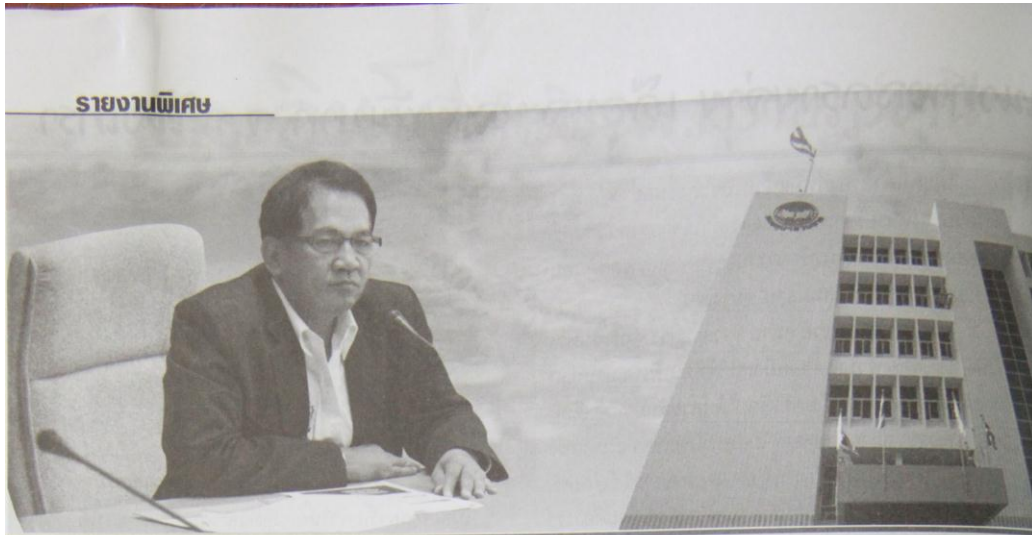
ที่ผ่านมา ไม้ยางพาราที่มีการโค่นแล้วในส่วนที่เหลือต้องเผา ทำให้เกิดมลภาวะในอากาศ หากเอาเศษไม้ยางพารามาใช้ประโยชน์ โดยการนำมาอัดแท่งเป็นชี้อยู่จะสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับยางพารา และสร้างรายได้ทางธุรกิจแก่ผู้ประกอบการต่อไป

นี่อาจช่วยไม่ให้ราคา มีโอกาสทำธุรกิจขายทั้งงานชีวมวลให้กับต่างประเทศ

ยาง
เศรษฐกิจ

77

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 78

รายงานพิเศษ

ประสิทธิ์ หมดสิ้น นำทัพ สกย. สู่ กยท.

พัฒนาอุตสาหกรรมยางครบวงจร

เร็วๆ นี้ พ.ร.บ.การยางแห่งประเทศไทย จะมีผลบังคับใช้ พร้อมกับการกำเนิด "การยางแห่งประเทศไทย" หรือ กยท. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) เป็นหนึ่งในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจที่จะต้องถูกยุบเป็น ส่วนหนึ่งของ กยท.

ในฐานะหน่วยงานที่อยู่คู่กับชาวสวนยางมากกว่า 55 ปี มีบทบาทสูงต่อการส่งเสริมภาคการผลิตยางของประเทศ ให้แข็งแกร่ง จนสามารถทำให้ประเทศไทยกลายเป็นผู้ส่งออกยางอันดับหนึ่งของโลก มีความพร้อมอย่างไรกับบทบาทใหม่ ที่จะได้รับ

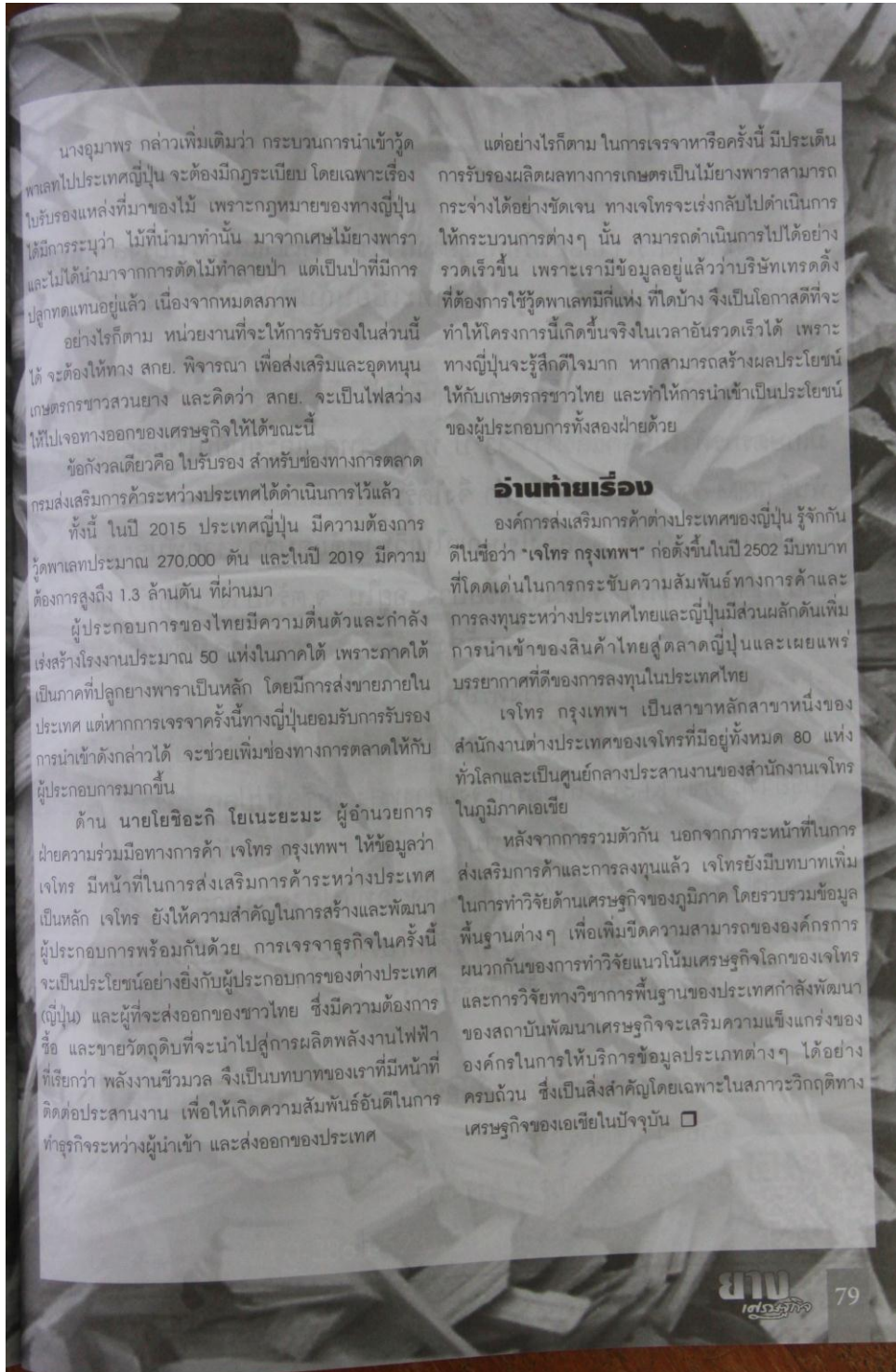
นายประสิทธิ์ หมดสิ้น รักษาการผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า กยท.ที่กำลังจะเกิดขึ้นภายในปีนี้ คาดว่า จะส่งผลดีต่อวงการยางพาราของไทย เพราะเป็นการรวม 3 หน่วยงานหลักๆ คือ สกย. องค์การสวนยาง (อสย.) และสถาบันวิจัยยาง (สวย.) มาเป็นหน่วยงานเดียวกัน โดยดำเนินงานในรูปแบบรัฐวิสาหกิจ ผลก็คือมีความคล่องตัวในการทำงานมากขึ้น สามารถดูแลเรื่องยางของประเทศได้ทั้งระบบ ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ

รวมทั้งงานด้านการตลาด การสร้างเสถียรภาพให้กับราคายาง ตลอดจนงานวิชาการและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับยางพาราทั้งหมด

พร้อมทั้งยังเปิดโอกาสให้เกษตรกรเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการยางมากขึ้นในทุกขั้นตอนอีกด้วย

นายประสิทธิ์ กล่าวถึงประเด็นการจัดสรรเงินภาษีที่เก็บจากการส่งออกยาง หรือเงินแชสว่า เงินจำนวนนี้ มีส่วนหนึ่ง นำมาจัดตั้งกองทุนยางขึ้นเพื่อดูแลสวัสดิการต่างๆ ให้กับเกษตรกร พร้อมทั้งพัฒนาเกษตรกรให้มีความรู้ความสามารถ สนับสนุนการรวมกลุ่มตั้งเป็นสถาบันเกษตรกรที่มีความเข้มแข็ง เชื่อมโยงเครือข่ายให้เป็นหนึ่งเดียว เพื่อสร้างเอกภาพ เพิ่มอำนาจในการต่อรอง เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นก็จะสามารถพึ่งพาตัวเองได้และที่สำคัญ กยท. ยังมีสายงานวิจัยและพัฒนา อุตสาหกรรมที่ชัดเจน ซึ่งจะช่วยกระตุ้นการใช้ยางในประเทศมากขึ้น สร้างความมั่นคงให้กับอาชีพการทำสวนยางอย่าง ยั่งยืน

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 79

นางอุมาพร กล่าวเพิ่มเติมว่า กระบวนการนำเข้าวัสดุพลาสติกไปประเทศญี่ปุ่น จะต้องมีการเตรียม โดยเฉพาะเรื่องใบรับรองแหล่งที่มาของไม้ เพราะกฎหมายของทางญี่ปุ่นได้มีการระบุว่า ไม้ที่นำมาทำนั้น มาจากเศษไม้ยางพารา และไม่ได้มาจาก การตัดไม้ทำลายป่า แต่เป็นป่าที่มีการปลูกทดแทนอยู่แล้ว เนื่องจากหมดสภาพ

อย่างไรก็ตาม หน่วยงานที่จะให้การรับรองในส่วนนี้ได้ จะต้องให้ทาง สกย. พิจารณา เพื่อส่งเสริมและอุดหนุนเกษตรกรชาวสวนยาง และคิดว่า สกย. จะเป็นไฟสว่างให้ไปเจอทางออกของเศรษฐกิจนี้ได้ขณะนี้

ข้อกังวลเดียวคือ ใบรับรอง สำหรับช่องทางทางการตลาด กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศได้ดำเนินการไว้แล้ว

ทั้งนี้ ในปี 2015 ประเทศญี่ปุ่น มีความต้องการวัสดุพลาสติกประมาณ 270,000 ตัน และในปี 2019 มีความต้องการสูงถึง 1.3 ล้านตัน ที่ผ่านมา

ผู้ประกอบการของไทยมีความตื่นตัวและกำลังเร่งสร้างโรงงานประมาณ 50 แห่งในภาคใต้ เพราะภาคใต้เป็นภาคที่ปลูกยางพาราเป็นหลัก โดยมีการส่งขงภายในประเทศ แต่หากการเจรจาครั้งนี้ทางญี่ปุ่นยอมรับการรับรองการนำเข้าดังกล่าวได้ จะช่วยเพิ่มช่องทางทางการตลาดให้กับผู้ประกอบการมากขึ้น

ด้าน นายโยชิอากิ โยเนะยะมะ ผู้อำนวยการฝ่ายความร่วมมือทางการค้า เจโทร กรุงเทพฯ ให้ข้อมูลว่า เจโทร มีหน้าที่ในการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศเป็นหลัก เจโทร ยังให้ความสำคัญในการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการพร้อมกันด้วย การเจรจาธุรกิจในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับผู้ประกอบการของต่างประเทศ (ญี่ปุ่น) และผู้ที่ส่งออกของไทย ซึ่งมีความต้องการซื้อ และขายวัตถุดิบที่จะนำไปสู่การผลิตพลังงานไฟฟ้าที่เรียกว่า พลังงานชีวมวล จึงเป็นบทบาทของเรามีหน้าที่ติดต่อบริษัทงาน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีในการทำธุรกิจระหว่างผู้นำเข้า และส่งออกของประเทศ

แต่อย่างไรก็ตาม ในการเจรจาหารือครั้งนี้ มีประเด็นการรับรองผลผลิตทางการเกษตรเป็นไม้ยางพาราสามารถกระจ่างได้อย่างชัดเจน ทางเจโทรจะเร่งกลับไปดำเนินการให้กระบวนการต่างๆ นั้น สามารถดำเนินการไปได้อย่างรวดเร็วขึ้น เพราะเรามีข้อมูลอยู่แล้วว่าบริษัทเทรดดิ้งที่ต้องการใช้วัสดุพลาสติกที่แห่ง ที่โตบ้าง จึงเป็นโอกาสดีที่จะทำให้โครงการนี้เกิดขึ้นจริงในเวลาอันรวดเร็วได้ เพราะทางญี่ปุ่นจะรู้สึกดีใจมาก หากสามารถสร้างผลประโยชน์ให้กับเกษตรกรชาวไทย และทำให้การนำเข้าเป็นประโยชน์ของผู้ประกอบการทั้งสองฝ่ายด้วย

อ่านท้ายเรื่อง

องค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศของญี่ปุ่น รู้จักกันดีในชื่อว่า "เจโทร กรุงเทพฯ" ก่อตั้งขึ้นในปี 2502 มีบทบาทที่โดดเด่นในการกระชับความสัมพันธ์ทางการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศไทยและญี่ปุ่นมีส่วนผลักดันเพิ่มการนำเข้าของสินค้าไทยสู่ตลาดญี่ปุ่นและเผยแพร่บรรยากาศที่ดีของการลงทุนในประเทศไทย

เจโทร กรุงเทพฯ เป็นสาขาหลักสาขาหนึ่งของสำนักงานต่างประเทศของเจโทรที่มีอยู่ทั้งหมด 80 แห่งทั่วโลกและเป็นศูนย์กลางประสานงานของสำนักงานเจโทรในภูมิภาคเอเชีย

หลังจากการรวมตัวกัน นอกจากภาระหน้าที่ในการส่งเสริมการค้าและการลงทุนแล้ว เจโทรยังมีบทบาทเพิ่มในการทำวิจัยด้านเศรษฐกิจของภูมิภาค โดยรวบรวมข้อมูลพื้นฐานต่างๆ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถขององค์การผนวกกันของการทำวิจัยแนวโน้มเศรษฐกิจโลกของเจโทรและการวิจัยทางวิชาการพื้นฐานของประเทศกำลังพัฒนาของสถาบันพัฒนาเศรษฐกิจจะเสริมความแข็งแกร่งขององค์กรในการให้บริการข้อมูลประเภทต่างๆ ได้อย่างครบถ้วน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญโดยเฉพาะในสภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจของเอเชียในปัจจุบัน □

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 84

บุญ สกย.

สกย. จับมือ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ติดปีกสถาบันเกษตรกรสู่เวทีโลก

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) เดินหน้า ทาทางออกตลาดยางพาราในต่างประเทศ เพื่อสร้างโอกาสการส่งออกจากการแปรรูปยางพารา และสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันเกษตรกร หวัง กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ร่วมเตรียมความพร้อมและผลักดันสนับสนุนสถาบัน กลุ่ม หรือสหกรณ์ของเกษตรกรชาวสวนยางทั่วส่ตลาดโลกได้ด้วยตนเอง

นายเชาว์ ทรงอาวุธ รองผอ. สกย. และในฐานะโฆษก สกย. เผยว่า สกย. ในฐานะองค์กรที่มีบทบาทหน้าที่หลักคือ ส่งเสริมการปลูกยางพาราให้กับเกษตรกรมาตลอดระยะเวลากว่า 50 ปีที่ผ่านมา กล่าวได้ว่า สกย.

ได้ประสบความสำเร็จในการดำเนินภารกิจโดยสามารถขับเคลื่อนให้ประเทศไทย เป็นประเทศผู้ผลิตยางและส่งยางพาราออกไปต่างประเทศได้มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งของโลก

แต่ สกย. ยังคงตระหนักและให้ความสำคัญกับประเด็นปัญหาความยั่งยืนของภาคเกษตรกร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงที่ราคายางมีความผันผวน สกย. มีความพยายามในการส่งเสริมและให้ความรู้ด้านการแปรรูปยางพาราเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิต เช่น ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง หรือยางเครป เป็นต้น

โดยแนะนำกระบวนการรวมกลุ่ม การจัดตั้งสหกรณ์กองทุนสวนยาง เพื่อเป็นแหล่งรวบรวมและขายผลผลิตให้แก่พี่น้องชาวสวนยางในแต่ละพื้นที่ที่ได้รับราคาเป็นธรรม

ที่ผ่านมา พบว่า มีหลายสถาบันเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งและพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจนสามารถขายผลผลิตไปยังต่างประเทศได้ อาทิ สหกรณ์กองทุนสวนยางบ่อทอง จ.ชลบุรี สหกรณ์กองทุนสวนยางภูจวนาจะหลวย จ.อุบลราชธานี ชุมชมสหกรณ์การยาง จ.กระบี่ ชุมชมสหกรณ์จังหวัดตรัง จำกัด จ.ตรัง และกลุ่มเกษตรกรทำสวน อารนำทิพย์ จ.ยะลา เป็นต้น

นายเชาว์ ทรงอาวุธ รองผอ. สกย. และในฐานะโฆษก สกย.

84 **ยาง**
เศรษฐกิจ

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 85

อย่างไรก็ตาม ยังมีปัญหาและอุปสรรคทางด้าน การตลาดที่ยังไม่สามารถเข้าถึงผู้ซื้ออย่างต่างประเทศโดยตรง ดังนั้น สกย. จึงเล็งเห็นช่องว่างทางการตลาดจะต้อง เกิดการบูรณาการความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เพื่อแนะแนวทางในการเตรียมความพร้อม การส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรในการส่งออกสินค้า ตลาดยางพาราในต่างประเทศ เพื่อร่วมกันส่งเสริมและผลักดันให้สถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น

นางนันทวัลย์ ศกุนตนาค อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ กล่าวว่า การที่จะพากลุ่มผู้ซื้อจากต่างประเทศและเกษตรกรผู้ผลิตยางได้มาพบไม่ใช่เรื่องยาก แต่ปัญหาก็คือจะหาอย่างไรให้เกิดการซื้อขายกัน และได้ในระยะยาว เนื่องจากมีองค์ประกอบหลายๆ ประการ อาทิ กระบวนการซื้อขาย การควบคุมสินค้าให้มีมาตรฐาน และคุณภาพ ความเสี่ยง การแข่งขัน การส่งออก การเจรจา ตกลงกับผู้ซื้อสินค้า เป็นต้น

สถาบันเกษตรกรในฐานะผู้ประกอบการต้องมีการเตรียมความพร้อมเป็นอย่างดี เพื่อให้การติดต่อเจรจา ธุรกิจระหว่างกลุ่มผู้ซื้อและผู้ขายและตัวแทนเกษตรกรสามารถ ดำเนินการได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

โดยกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ มีความยินดีที่จะสนับสนุน ส่งเสริมผู้ประกอบการไทย หรือนักธุรกิจ รายใหม่ให้สามารถดำเนินธุรกิจในตลาดต่างประเทศได้ โดยจะ

ช่วยสนับสนุนในการเตรียมความพร้อมให้กับเกษตรกร หรือสถาบันเกษตรกรที่มีการดำเนินกิจการต่างประเทศหรือ มีความพร้อมในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศให้ได้รับความรู้เบื้องต้นในการส่งออก การตลาด การเจรจา และ การทำธุรกรรมทางการเงิน

ในช่วงเดือนกรกฎาคมที่จะถึงนี้ ทางกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ มีการจัดกิจกรรม Southern International Trade Expo ระหว่างวันที่ 23-26 กรกฎาคม 2558 ณ จ.สุราษฎร์ธานี ซึ่งจะเปิดโอกาสให้กับสถาบันเกษตรกรได้เข้าร่วมกิจกรรมออกบูธเกี่ยวกับยางพารา นวัตกรรมและผลิตภัณฑ์ยางพารา เพราะภายในงานมีการเจรจาธุรกิจ (Business Matching) การสัมมนา โดยมีผู้ซื้อจากหลายๆ ภูมิภาค อาทิ อินเดีย ภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก ตะวันออกกลาง และภูมิภาคอื่นๆ รวมถึง International Trading Agent ในประเทศไทย □

นางนันทวัลย์ ศกุนตนาค อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 92

รายงานพิเศษ
เรื่อง : กองบรรณาธิการ

พ.ร.บ.การยางแห่งประเทศไทย เสริม “เขี้ยวเล็บ” ชาวสวนยาง จริงหรือ...?

หลังจากรอดค้อมาหลายรัฐบาล ในที่สุด พ.ร.บ. การยางแห่งประเทศไทยก็ผ่านการพิจารณาจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) พร้อมประกาศใช้ภายใน 60 วัน ว่ากันว่า พ.ร.บ. ดังกล่าว คือ ความหวังใหม่ของการปฏิรูปร่างทั้งระบบ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน ซึ่งเป็น “จุดอ่อน” ของเกษตรกรชาวสวนยาง

นายปิติพงษ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้ข่าวว่าสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ได้พิจารณาผ่านร่าง พ.ร.บ. การยางแห่งประเทศไทยเรียบร้อยแล้ว และจะนำเสนอเพื่อลงพระปรมาภิไธยและประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป

นี่ถือเป็นความสำเร็จของรัฐบาลที่ผ่านกฎหมายนี้ เนื่องจากมีความพยายามที่จะผ่านกฎหมายนี้มาเป็นเวลานาน 10 ปี กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ต้องขอขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรี (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา) คณะรัฐบาลสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และกรมการการที่ได้ช่วยตรวจร่างอย่างรวดเร็ว รอบคอบ และมีประสิทธิภาพ

เมื่อกฎหมายมีผลบังคับใช้ก็จะทำให้การบริหารงานยางธรรมชาติเป็นไปอย่างครบวงจร ทั้งด้านการผลิต การจำหน่าย งานวิชาการ

ทำให้การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ที่จะสนับสนุนการปลูกยาง การเพิ่มผลผลิต และการใช้ยางธรรมชาติ เกิดประโยชน์อย่างบูรณาการและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

92

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 93

นายประพันธ์ ปัญญาศิริรักษ์

ส่วนหลักสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ ได้แก่

1. การรวมองค์การสวนยาง สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และงานวิจัยของกรมวิชาการเกษตร (สถาบันวิจัยยาง) เข้าด้วยกัน มีกรรมการนโยบายเป็นผู้กำหนดนโยบาย ทำให้การดำเนินการ และการสั่งการ มีเอกภาพสามารถสนับสนุนผู้ปลูก ผู้ประกอบการ และการแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ทันทั่วทั้ง

2. การแก้ไขหลักการให้เงิน CESS เพื่อให้สามารถครอบคลุมกิจการต่างๆ ที่จะช่วยพัฒนาการผลิตและการใช้ยางธรรมชาติมีประสิทธิภาพขึ้นนอกเหนือไปจากการปลูกทดแทน และงานวิจัยซึ่งใช้เงินเชสอยู่แล้ว

นายประพันธ์ ปัญญาศิริรักษ์ ในฐานะประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ พูดถึง พ.ร.บ.การยางฯ ฉบับดังกล่าวว่า มีองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ

1. องค์กรของรัฐมีเอกภาพมากขึ้น มีการรวมกัน 3 องค์กร ได้แก่ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สทย.) สถาบันวิจัยยาง และองค์การสวนยาง (อ.ส.ย.)

2. เป็นอิสระจากนักการเมือง เกษตรกรมีส่วนในการกำหนดและแก้ไขปัญหาอย่างแท้จริง

3. มีการตรวจสอบการทำงานเพิ่มขึ้น โดยมีคณะกรรมการจากชาวสวนและสถาบันเกษตรกรเพิ่มเข้าไปนั่งจำนวน 5 คน จากทั้งหมด 15 คน

4. รัฐมนตรีกำกับดูแลยางพาราทั้งระบบ และไม่ว่าจะรัฐบาลใด ตามกฎหมายไม่อนุญาตให้ส่งเสริมการปลูกยางพาราในที่แห่งใหม่ได้

ด้าน นายอุทัย สอนหลักทรัพย์ ในฐานะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ....ขยายความเพิ่มเติมว่า พ.ร.บ. ดังกล่าวนับเป็นฉบับแรกของชาวสวนยางที่สมบูรณ์แบบ หลังจาก

รอดคอยมานานถึง 9 ปี พร้อมกับบอกว่า ชาวสวนยางจะได้ประโยชน์ จาก พ.ร.บ. ฉบับนี้

โดยเฉพาะจาก มาตรา 17 ที่กำหนดให้มีคณะกรรมการยางแห่งประเทศไทยที่เป็นตัวแทนเกษตรกรและตัวแทนจากสถาบันเกษตรกรรวม 5 คน จากทั้งหมด 15 คน ขณะที่จากฉบับเดิม กำหนดให้มีตัวแทนเกษตรกรเพียง 1 คนเท่านั้น

"จะส่งผลต่อเกษตรกรชาวสวนยางในการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาย่างแท้จริง ต่างจากที่ผ่านมา เรามีตัวแทนเกษตรกรน้อยเกินไป" นายอุทัยกล่าว

นอกจากนั้น ยังมีมาตรา 49 ว่าด้วยการจัดสรรเงินเชส หรือเงินจากการเก็บภาษียางพาราที่ส่งออกนอกประเทศ สิ่งที่เกษตรกรจะได้รับเพิ่มขึ้นจากเงินสงเคราะห์ปลูกแทนคือ สวัสดิการของเกษตรกร กำหนดให้ไม่เกิน 7% ส่วนสถาบันเกษตรกรได้ไม่เกิน 3%

รวมแล้วเกษตรกรมีส่วนที่จะได้รับประโยชน์จากเงินเชสสูงถึง 10% ซึ่งไม่เคยปรากฏมาก่อนในประวัติศาสตร์ประเทศไทยที่เอื้อประโยชน์ให้เกษตรกร โดยจะได้นำเงินดังกล่าวมาบริหารจัดการเพื่อประโยชน์ต่อเกษตรกรอย่างแท้จริง

นายอุทัย สอนหลักทรัพย์

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 94

นอกจากนั้นมาตรา 49 จะมุ่งให้เกษตรกรเพิ่มมูลค่ายางทั้งในการแปรรูปและการทำผลิตภัณฑ์ยางปลายน้ำ เพื่อนำไปสู่อุตสาหกรรม เปิดให้โอกาสเกษตรกรได้เรียนรู้ในการทำผลิตภัณฑ์ยาง ซึ่งเป็นจุดอ่อนของชาวสวนยางเสมอมา

“หากมีการเปิดเสรีการค้าอาเซียน ยางในประเทศไทยเพื่อนบ้านซึ่งมีต้นทุนการผลิตต่ำกว่าไทยจะทะลักเข้าสู่ประเทศ เราสามารถนำมาเป็นวัตถุดิบในการแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่ม จะช่วยสร้างงาน สร้างเงินให้กับเกษตรกร และนำรายได้เข้าสู่ประเทศอีกมหาศาล”

ขณะเดียวกันอีกมุมหนึ่ง นายทวีศักดิ์ คงเข้ม ผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมการส่งออกยาง สกย. ซึ่งเป็นหนึ่งในองค์กรที่ต้องถูกควมรวมเป็นส่วนหนึ่งของการยางแห่งประเทศไทย และเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบจัดสรรเงินช่วยเหลือสงเคราะห์ชาวสวนยางที่ปลูกยางใหม่ ให้ข้อมูลว่า ระบบการจัดสรรเงินช่วยเหลือเดิมจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 5% เป็นเงินค่าใช้จ่ายในการค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับกิจการยางของสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร 10% เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของ สกย. และ 85% เป็นเงินที่จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยาง

แต่ พ.ร.บ. การยางแห่งประเทศไทย จะมีสัดส่วนเงินสงเคราะห์ที่ปลูกยางใหม่จาก 85% เหลือ 40% เท่านั้น ตรงนี้อาจจะส่งผลกระทบต่อชาวสวนยาง

ที่ผ่านมา สกย. ได้กำหนดอัตราเงินสงเคราะห์ไว้ 2 รูปแบบ คือ ชาวสวนยางที่ต้องการโค่นยางเพื่อปลูกปาล์มทดแทน จะได้อัตราเงินสงเคราะห์ 26,000 บาท/ไร่ ในขณะที่ปลูกยางพาราจะได้รับเงินสงเคราะห์เพียง 16,000 บาท/ไร่

จากอัตราการสงเคราะห์ดังกล่าวทำให้ สกย. คาดว่า จะสามารถสงเคราะห์ให้เกษตรกรได้เพียง 1-2 ปีเท่านั้น โดยคิดคำนวณเพื่อการปลูกแทน ปีละ 4 แสนไร่ คิดเป็นเงิน 7,200 ล้านบาท ขณะที่มีการส่งออกยาง 3.6 ล้านตัน อัตราค่าธรรมเนียมการส่งออก หรือ เงินเชส จัดเก็บได้ 1.40 บาท/กิโลกรัม คิดเป็นเงิน 5,000 ล้านบาทเศษ เนื่องจากราคายางตกต่ำมาโดยตลอด

ล่าสุดฝ่ายผู้บริหารได้มีการประชุมทบทวนในอัตราสงเคราะห์ใหม่ จากโค่นต้นยางเก่าปลูกปาล์มทดแทน แนวโน้มจะปรับลดลง ส่วนการโค่นต้นยางเก่า ปลูกยางใหม่ทดแทนนั้นอัตราเดิมเหมาะสม

ประเด็นเรื่องสัดส่วนเงินสงเคราะห์ที่ลดลงกลายเป็นประเด็นใหญ่ที่หน่วยงานที่รับผิดชอบแสดงความกังวลใจมากที่สุด เพราะเกรงจะส่งผลกระทบต่อการโค่นยางปลูกใหม่ของเกษตรกร

เรื่องเดียวกันนี้ นายจิตติน วิเศษสมบัติ ประธานสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง มีข้อเสนอให้คงตามอัตราการเงินสงเคราะห์ตามร่างเดิมของคณะรัฐมนตรี เหตุผลเพราะการจัดสรรเงินจากกองทุนพัฒนายางพาราเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ในแต่ละปีงบประมาณน่าจะไม่มีผลกระทบและไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง รวมทั้งเป็นการเพิ่มภาระให้กับรัฐบาลที่ต้องตั้งรายจ่ายเพิ่มเติมจำนวนมาก

โดยเฉพาะ มาตรา 49 (2) กำหนดให้จัดสรรเงินสงเคราะห์จำนวนไม่เกิน 40% เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อการปลูกแทน

เมื่อพิจารณาจากค่าธรรมเนียมการส่งออกยางพาราที่จะจัดเก็บได้ในแต่ละปี ไม่เพียงพอต่อความต้องการขอรับสงเคราะห์ปลูกแทนของเกษตรกรอย่างแน่นอน

ตัวอย่าง ปี 2558 จะจัดเก็บเงินเชสได้เพียง 5,090 ล้านบาท เมื่อหักกับต้นทุนบริหารของการยางแห่งประเทศไทย และเงินสงเคราะห์เกษตรกร รัฐจะต้องจ่ายเงินอุดหนุนเพิ่ม 5,242 ล้านบาท

ขณะที่ มาตรา 49 (1) กำหนดให้จัดสรรเงินสงเคราะห์จำนวนไม่เกิน 10% เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกิจการของการยางแห่งประเทศไทย

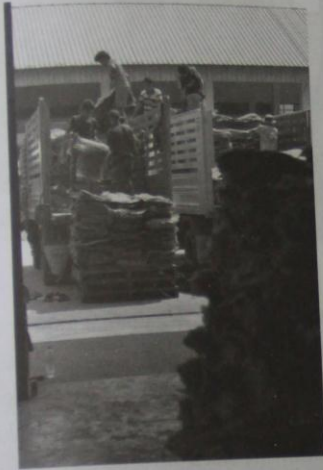

นายทวีศักดิ์ คงเข้ม

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 95

นายจิตดิน วิเศษสมบัติ

เมื่อพิจารณาจากเงินค่าธรรมเนียมการส่งออกยางพาราที่จะจัดเก็บได้ในแต่ละปี ไม่เพียงพอต่อการบริหารกิจการของการยางแห่งประเทศไทยอย่างแน่นอน เพราะการยางแห่งประเทศไทยมีภารกิจหน้าที่เพิ่มขึ้นอีกมากมายจนบริหารในแต่ละปีย่อมเพิ่มขึ้นตามไป

คาดการณ์ว่า ในส่วนของ สกย. จะใช้งบบริหารปีละไม่ต่ำกว่า 2,000-2,400 ล้านบาท ยังไม่รวมค่าใช้จ่ายในการโอน อสย. และสถาบันวิจัยยางที่โอนมารวมอยู่ในการยางแห่งประเทศไทย รัฐจะต้องจ่ายเงินอุดหนุนเพิ่มอย่างน้อย 1,551 ล้านบาท/ปี

อีกประเด็นที่สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ไม่เห็นด้วยกับการนิยาม "คนกรีดยาง" ไว้ใน พ.ร.บ. พร้อมกับเสนอให้ตัด "คนกรีดยาง" ที่เหลือไว้แต่ "เกษตรกร" เท่านั้น

เหตุผลเพราะ คนกรีดยาง คือ ลูกจ้างกรีดยางของเจ้าของสวนยาง มีลักษณะเป็นการจ้างแรงงาน ไม่ใช่ผู้เข้าร่วมทุน หรือเข้าหุ้นกับเจ้าของสวนยาง เพื่อตกลงกันดำเนินกิจการการทำสวนยางร่วมกัน หากใดจากการดำเนินกิจการมาแบ่งกัน อันจะเข้าลักษณะเป็นหุ้นส่วนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือหากขาดทุนก็ต้องร่วมกันรับผิดชอบในส่วนที่ขาดทุนนั้นด้วย

แต่คนกรีดยางไม่ต้องร่วมรับผิดชอบในส่วนที่ขาดทุนนั้น เพราะเป็นการจ้างแรงงาน โดยการกรีดยางแล้วรับค่าแรงในการกรีดยางจากเจ้าของสวนยาง

เมื่อคนกรีดยางเป็นลูกจ้างเจ้าของสวนยาง เจ้าของสวนยางก็ต้องรับภาระหน้าที่นายจ้างตามกฎหมายอยู่แล้ว กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้กำหนดแนวทางการช่วยเหลือเกี่ยวกับรายได้และการจัดสวัสดิการเกษตรกรทุกสาขาอาชีพไว้แล้ว ในร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยรายได้และการจัดสวัสดิการเกษตรกร พ.ศ...ซึ่งครอบคลุมถึงเกษตรกรชาวสวนยางด้วยแล้ว

จึงจะเห็นว่า พ.ร.บ. การยางแห่งประเทศไทยมีจุดดีคือ เกษตรกรมีส่วนกำหนดนโยบายอุตสาหกรรมยางพาราของประเทศมากขึ้น หลังจากที่ปล่อยให้ฝ่ายข้าราชการและการเมืองครอบงำมาโดยตลอด

ขณะเดียวกันจะเห็นได้ว่า เกษตรกรได้ใช้ประโยชน์จากเงินมากขึ้น นอกเหนือจากการสงเคราะห์ปลูกยางใหม่อย่างเดียว เงินจำนวนนี้คาดหวังกันว่าจะกลายเป็น "เขี้ยวเล็บ" ทางการเงินของเกษตรกร โดยเฉพาะการนำไปใช้ในการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่า

แต่จุดอ่อนที่น่ากังวลไม่น้อยก็คือ เงินเชส เพื่อสงเคราะห์ปลูกยางใหม่ของเกษตรกรจะหายไปอย่างน้อย 45% นั้นหมายความว่า การรับเงินสงเคราะห์จะถูกลดสัดส่วนลงตามตัวแปรอื่นๆ ที่ลดลง โดยเฉพาะ กลายเป็นเป็นต้น ทั้งจะยังมีความเข้มงวดมากยิ่งขึ้นอย่างแน่นอน

แต่ผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบที่แท้จริงจะเป็นอย่างไร คงต้องรอดูกันต่อไป □

ฉบับที่ 50 เดือน มิถุนายน 2558 หน้า 105

สรุปสถานการณ์ยาง ประจำเดือน เมษายน 2558

วันที่	รายงานประจำวัน							รายงานประจำเดือน	
	ราคายางแผ่นดิบคุณภาพ 3 (บาท/ก.ก.)			ราคายางแผ่นรมควัน ชั้น 3 (บาท/ก.ก.)				กทม. (บาท/ก.ก.)	
	หัดใหญ่	สุราษฎร์ฯ	นครศรีฯ	กทม. (FOB)	หัดใหญ่ (FOB)	โตเกียว (C&F)	สิงคโปร์ (FOB)	ยางแท่ง (FOB)	น้ำยางข้น (FOB)
1/4/2558	49.25	49.29	49.19	56.95	56.7	55.82	55.35	46.6	36
2/4/2558	49.27	49.53	49.09	56.95	56.7	55.5	55.24	46.6	36
3/4/2558	49.19	49.57	49.19	56.7	56.45	55.15	0	46.35	35.75
7/4/2558	49.19	49.17	49.36	56.45	56.2	55.29	54.42	46.1	35.75
8/4/2558	48.89	48.99	48.99	55.95	55.7	54.34	54.26	45.85	35.5
9/4/2558	48.22	48.25	48.22	55.2	54.95	53.1	53.34	45.35	35.5
10/4/2558	48.05	48.43	48.29	54.95	54.7	53.23	53.4	45.1	35.25
16/4/2558	48.05	0	48.54	54.95	54.7	54.12	54	45.1	35.25
17/4/2558	48.11	48.59	48.34	54.7	54.45	53.8	53.54	44.9	35
20/4/2558	48.13	48.49	48.29	54.5	54.25	53.41	53.55	44.7	34.8
21/4/2558	48.31	0	49.33	55	54.75	54.7	54.74	45	34.8
22/4/2558	48.49	0	48.91	55.25	55	54.74	54.64	45.25	34.8
23/4/2558	48.85	0	48.79	55.5	55.25	55.13	55	45.5	34.8
24/4/2558	48.5	48.53	48.69	56	55.75	55.32	55.42	45.7	35
27/4/2558	49.86	49.89	49.79	57.45	57.25	57.58	57.42	46.75	35.5
28/4/2558	50.05	51	50.17	58.45	58.25	58.16	57.45	47.05	35.75
29/4/2558	50.48	51.55	50.57	58.45	58.2	0	57.09	47.05	35.75
30/4/2558	51.18	51.79	50.89	59.15	58.9	58.86	58.41	47.75	36.15
ค่าเฉลี่ย	49	49.5	49.15	56.25	56.01	55.19	55.13	45.93	35.41

ที่มา : ฝ่ายพัฒนาสวนสงเคราะห์ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง กรุงเทพ ฯ
 ยางแผ่นรมควันชั้น 3 FOB ส่งมอบล่วงหน้า 2 เดือน
 ยางแท่งและน้ำยางข้น FOB ส่งมอบล่วงหน้า 1 เดือน

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า 7

เอกซ์คลูซีฟ โดย : สุริยร ศุภินทร

"อนันต์ สุวรรณรัตน์"

ยกระดับตลาดกลางยางพารา ตั้งกองการยางสานต่อภารกิจควบคุมยาง

เมื่อองค์กรยางจากสาบรวมเป็นหนึ่งภายใต้ พ.ร.บ.การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) ย่อมส่งผลกระทบต่อการทำงานของกรมวิชาการเกษตร เนื่องจากสถาบันวิจัยยางในสังกัดถูกโอนไปอยู่ กยท. และกรมนี้ต้องปรับเปลี่ยนบทบาทหรือภารกิจหลักอย่างไรให้ทันตาม กม.ควบคุมยางหายไปพร้อมกับสถาบันวิจัยยาง ซึ่งล้วนเป็นงานสืบเสาะทำลายความเสียหายของ "อนันต์ สุวรรณรัตน์" ผู้คุมบังเหียนกรมวิชาการเกษตร

นายอนันต์ฯ เปิดเผยถึงภารกิจที่กรมวิชาการเกษตรต้องดูแลตามนโยบายแก้ปัญหายางทั้งระบบของรัฐบาลว่า เรื่องหลักๆ ที่กรมฯต้องรับผิดชอบมี 2 เรื่อง คือ 1.โครงการจัดตั้งสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมยางแห่งชาติ (สพยช.) และ 2.โครงการการพัฒนาตลาดตามแผนปรับโครงสร้างระบบตลาดยางพารา จากทั้งหมด 16 โครงการ ในส่วนของการจัดตั้งสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมยางแห่งชาตินั้น สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และกรมวิชาการเกษตรได้นำเรื่องเสนอต่อ พล.อ.อ. ดร.ประจิน จั่นตอง รองหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ (กนย.) แล้ว

แต่เนื่องจากองค์กรยางทั้งหมดรวมถึง สพยช.ต้องอยู่ภายใต้การยางแห่งประเทศไทย หรือ กยท.ที่จัดตั้งตาม พ.ร.บ. การยางแห่งประเทศไทย จึงต้องรอให้กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้ และมีการแต่งตั้งบอร์ดบริหาร ทั้ง 15 คน รวมทั้งจัดโครงสร้างองค์กรใหม่ให้เรียบร้อย จึงถือว่า สพยช.ได้พิมพ์เขียวแล้ว แต่ยังไม่ได้เกิด หรือ Take Action

"สพยช.จะมีหน้าที่หลักในการผลิต และพัฒนาบุคลากรเพื่อตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมยาง และดำเนินการวิจัย การบริการตรวจสอบรับรองมาตรฐาน บริการธุรกิจระดับสากล"

นิตยสารยางไทย มิถุนายน 2558 7

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า 8

ยกระดับ 12 ตลาดสะท้อนราคาซื้อขายจริง

ส่วนโครงการการพัฒนาตลาดตามแผนปรับโครงสร้างระบบตลาดยางพารา กรมวิชาการเกษตรก็ทำงานมาอย่างต่อเนื่อง โดยแผนการดำเนินงานเดิมนั้นมีระยะเวลาการดำเนินการ 3 ปี (ปีงบประมาณ 2558-60) แต่จากการประชุมกันย.ครั้งล่าสุด ได้ยู่ระยะเวลาการทำโครงการให้เหลือปีเดียวคือ ปีงบประมาณ 2558 โดยใช้งบกว่า 800 ล้านบาท แต่กระบวนการจริงๆ คงจบในปี 2559 ขณะนี้กรมวิชาการเกษตรอยู่ระหว่างนำเสนอให้กรม.พิจารณาอนุมัติงบประมาณ

รวมทั้งตลาด สกย. 5 แห่ง และปรับปรุงซ่อมแซมโกดังอีก 3 แห่ง (สงขลา สุราษฎร์ธานี ฉะเชิงเทรา) ตลอดจนสร้างอาคารปฏิบัติตลาด 7 แห่ง

ในส่วนตลาด สกย. 5 แห่ง (แพร่ ขอนแก่น นครพนม พังงา และตรัง) จะพัฒนาระบบให้เหมือนตลาดกลาง เช่น มีเครื่องชั่ง เครื่องยก ระบบคอมพิวเตอร์ เสริมโกดัง ระบบตลาดจะเชื่อมโยงกันทั้ง 12 แห่งและปริมาณยางที่โกดังเดิมเก็บได้ 65,000 ตัน ก็จะเพิ่มปริมาณขึ้นเป็นกว่า 1 แสนตัน

การซื้อขายยางแผ่นดิบและยางแผ่นรมควันส่งมอบจริงในตลาดกลาง

“หลักสำคัญ คือ จะปรับโครงสร้างตลาดยางพาราให้มีระบบซื้อขายที่กว้างขวาง พัฒนาระบบตลาดยางในลักษณะที่ส่งมอบจริง เพื่อให้สะท้อนราคาซื้อขายจริงตลอดชีพจากตลาดเก็งกำไร เช่น ตลาด Sicom ที่สิงคโปร์ ซึ่งหากเพิ่มตลาดซื้อขายจริงให้มากขึ้นก็จะไปลดตลาดที่สิงคโปร์ได้ รวมทั้งจะยกระดับให้มีการซื้อขายยางสุกหรือยางคั่งรูป (Vulcanization) จากเดิมที่ตลาดกลางยางพาราและตลาดเครือข่ายสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ซื้อเฉพาะยางดิบ และยางแผ่นรมควัน”

ดังนั้นกรมวิชาการเกษตรจะพัฒนาตลาดกลาง (สงขลา ยะลา สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช บุรีรัมย์ และหนองคาย) และตลาดเครือข่าย สกย. โดยยกระดับตลาด สกย. 5 แห่งที่มีความพร้อมจากทั้งหมด 108 ตลาด โดยการสนับสนุนงบเพิ่มโกดังในตลาดที่ยังไม่มีโกดัง 9 แห่ง เช่น นครศรีธรรมราช หนองคาย ยะลา และบุรีรัมย์

ทั้งนี้คาดว่า ตลาดที่สะท้อนราคาซื้อขายและส่งมอบจริงจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนทั้งในประเทศไทย และอาเซียน หากประเทศผู้ผลิตหลักให้ความร่วมมือ ประเทศไทยก็พร้อมขยับอยู่แล้ว ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างเชิญชวนเวียดนาม กัมพูชา ลาวและประเทศอื่นๆ เข้าร่วมในการพัฒนาตลาดยางพาราส่งมอบจริงในภูมิภาค (Regional Market) นอกเหนือจากมาเลเซีย และอินโดนีเซีย ที่เข้าร่วมอยู่แล้วในฐานะเป็นสมาชิกไตรภาคีระหว่างประเทศ (ITRC)

ถึงกองการยางรองอธิบดี กม.ควบคุมยาง

สำหรับความคืบหน้าของร่าง พ.ร.บ.การยางแห่งประเทศไทยนั้น สนช.ได้พิจารณาเห็นชอบเมื่อวันที่ 14 พ.ค. ที่ผ่านมา หลังจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงลงพระปรมาภิไธยแล้วจะนำไปประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า 9

จะปรับโครงสร้างตลาดยางพาราให้มีระบบซื้อขายที่กว้างขวาง พัฒนาระบบตลาดยางในลักษณะที่ส่งมอบจริง เพื่อให้สะท้อนราคาซื้อขายจริง ลดอิทธิพลจากตลาดเก็งกำไร เช่น ตลาด Sicom ที่สิงคโปร์ ซึ่งหากเพิ่มตลาดซื้อขายจริงให้มากขึ้น ก็จะปลดตลาดที่สิงคโปร์ได้ รวมทั้งจะยกระดับให้มีการซื้อขายยางสุกหรือยางคงรูป

เนื้อหาหลักของ พ.ร.บ.ฉบับนี้คือ ให้รวมองค์การสวนยาง (อ.ส.ย.) สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) และภารกิจงานวิจัย (สถาบันวิจัยยาง) ของกรมวิชาการเกษตรเข้าด้วยกัน และมีการแก้ไขหลักการ ใช้เงินเซส (Cess) ให้สามารถครอบคลุมค่าใช้จ่ายในกิจการต่างๆ มากขึ้นคือ บริหารกิจการของ กยท. ไม่เกิน 10% การส่งเสริม สนับสนุน และการช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางเพื่อการปลูกแทนไม่เกิน 40% ค่าใช้จ่ายสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการกิจการยางไม่เกิน 35% ค่าใช้จ่ายสนับสนุนด้านการเงิน วิชาการ การศึกษา และวิจัยไม่เกิน 5% ค่าใช้จ่ายในการจัดสวัสดิการเพื่อเกษตรกรชาวสวนยางไม่เกิน 7% และค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม และสนับสนุนสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางไม่เกิน 3%

ในมาตรา 70 ตาม พ.ร.บ.การยางแห่งประเทศไทยเดิมให้ยกองค์การยางไป กยท.ทั้งหมด แต่ในชั้นของคณะกรรมการกฤษฎีกาวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ.ให้คงงานที่เกี่ยวข้องตาม พ.ร.บ.ควบคุมยาง 2542 เอาไว้ซึ่งตนในฐานะรองประธานอนุกรรมการเรื่องบทเฉพาะกาลได้ชี้แจงถึงความจำเป็นที่ต้องคงงานตาม พ.ร.บ.ควบคุมยางให้อยู่กับกรมวิชาการเกษตร ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้รับฟังเหตุผลแล้วก็เห็นด้วยเช่นกัน ดังนั้น กรมวิชาการเกษตร จึงได้ตั้งหน่วยงานสำรองขึ้นมา คือ “กองการยาง” ที่จะทำหน้าที่การควบคุมยางตาม พ.ร.บ.ควบคุมยาง ซึ่งเป็นงานในสถาบันวิจัยยางเดิม แต่ให้แยกงานเฉพาะในส่วนของ พ.ร.บ.ควบคุมยางออกมา เพื่อให้กองการยางสานต่อภารกิจดังกล่าวต่อไป อย่างไรก็ตาม งานควบคุมยางตาม พ.ร.บ.ควบคุมยางก็ต้องอาศัยงานวิจัย งานพัฒนาต่างๆ ด้วย และต้องทำการกิจที่สนับสนุน พ.ร.บ.การยางแห่งประเทศไทยด้วย แต่จะไม่ได้ไปทำงานวิจัย เพราะจะขัดแย้งกัน ส่วนภารกิจสำคัญๆ ที่กองการยางต้องทำ เช่น การประกาศมาตรฐานยางแห้งตาม พ.ร.บ.ควบคุมยาง ก็ต้องมีผลการวิจัยยางแห้งมาประกอบการพิจารณาการออกประกาศดังกล่าว

“เรื่องกองการยางเป็นเรื่องใหญ่ เดิมงานควบคุมยางเราไม่ได้ Take Action เพราะมอบให้อยู่ในสถาบันวิจัยยางที่ต้องดูแลตาม พ.ร.บ.โดยไม่ต้องออกประกาศก็ได้ แต่ตอนนี้แยกสถาบันวิจัยยางไปแล้ว เราต้องแตกแอกชั่นให้ชัดเจนและสมบูรณ์มากขึ้น เหมือนกับงานตลาดที่เราไม่ได้ประกาศตาม พ.ร.บ. เพราะตลาดอยู่ในมือเรา แต่ก็ออกประกาศ ระเบียบหลักเกณฑ์ในการซื้อขายของสถาบันวิจัยยางหรือกรมวิชาการเกษตรโดยไม่มี พ.ร.บ.”

ทั้งนี้อาจตาม พ.ร.บ.ควบคุมยางมีผลบังคับใช้หลายเรื่อง แต่เมื่อระบบตลาดไปอยู่กับ กยท. แล้ว จึงต้องพิจารณา พ.ร.บ.ให้ละเอียด เช่น การให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ตามมาตรา 6 ทั้ง 10 ข้อ แต่เราทำเรื่องมาตรฐานยางอย่างเดียว ส่วนเรื่องอื่นๆ ไม่ได้ใช้ เพราะถือว่ายังรันงานได้อยู่ อย่างงานขึ้นทะเบียนเกษตรกรยังต้องทำอยู่ คนปลูกยางต้องมาแจ้งให้ทราบ หากจะให้สมบูรณ์ต้องนำไปใช้จริงทั้ง 10 ข้อ ส่วนการทำงานภายใต้กยท.องค์กรเดียวในอนาคตก็จะเป็นระบบครบวงจร เพราะมีทั้งงานการผลิต วิจัย พัฒนา งานตลาดและการค้าในร่มเดียวกัน

เร่งสร้างนักวิจัยก่อนที่ตลาดจะเคลม

นายอนันต์ กล่าวว่ นโยบายหลักๆ ของกรมวิชาการเกษตรจากนี้ไปต้องปรับเปลี่ยน เนื่องจากเป็นห่วง

ศูนย์วิจัยยางแต่ละแห่ง สามารถมีเฉพาะนักวิจัยในสังกัดหน่วยงานของตนเอง

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า 10

นักวิจัยที่มีจำนวนน้อยลง กรมพยายามจะสร้างนักวิจัยให้เพิ่มขึ้น สร้างบรรยากาศให้นักวิจัย ปัญหาคือ มีช่วงหนึ่งที่มีการควบคุมจำนวนข้าราชการ ตั้งงบงานวิจัย จึงทำให้งานไม่ต่อเนื่อง ระบบที่สอนน้องก็ขาดตอน เพราะมีช่วงเวลาที่เว้นช่องว่างอยู่ และเนื่องจากกรมวิชาการเกษตรมาทำงานพัฒนาหรืองานอื่นๆ มากขึ้น งานที่วิจัยล้วนๆ น้อยลง ส่งผลกระทบต่องานวิชาการที่ชะลอตัวลง เวทีแลกเปลี่ยนวิชาการก็มีน้อยลง จึงต้องพยายามสร้างบรรยากาศให้คนกลับมาทำงานวิจัยมากขึ้น

“ขณะที่ วช. บอกว่า มุ่งพัฒนาบุคลากร งบวิจัย แต่วันนี้นักงานวิจัยก็น้อยลง จึงขาดคนทางด้านวิจัย โดยเฉพาะหัวหน้าวิจัยที่เป็นเจ้าหน้าที่ของกรมฯ ส่วนทีมงานที่เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยยังไม่ขาดแคลน ซึ่งกรมก็ไม่ได้ผลิตงานวิจัยอย่างเดียว แต่ผลิตนักวิจัยด้วย โดยการพัฒนานักวิจัยต้องสร้างจิตวิญญาณให้ด้วย คนที่ไปเรียนด้านวิจัยกลับมาจะได้ไม่ไปทำงานอย่างอื่น จึงมีความจำเป็นในการสร้างบรรยากาศ ความศรัทธาและเวทีวิชาการให้สร้างความฝันตามรอยพี่ๆ”

ส่วนปัญหางานวิจัยขึ้นหิ้งหรือไม่สามารถนำไปต่อยอดเพื่อพัฒนาเชิงพาณิชย์นั้น หากให้นักวิจัยคิดเชิงพาณิชย์ก็จะมีความถูกต้องด้านวิชาการ จึงต้องมีอีกคนในการพัฒนาต่อยอด ซึ่งในอดีตนั้นใช้คนๆ เดียวกัน แต่ในกรมวิชาการเกษตรก็มีทั้งภาควิจัย ภาคพัฒนา คนวิจัยเชิงพัฒนายังมีอยู่ แต่วิจัยเชิงเบสิกและสินค้าโภคภัณฑ์ (Commodity) ลดน้อยลง จึงต้องเร่งสร้างนักวิจัยที่อาจจะขาดแคลนในอนาคต

เปิดวิสัยทัศน์การใช้อย่างในประเทศ

อธิบดีกรมวิชาการเกษตรกล่าวว่า ยางพารายังมีปริมาณการใช้อย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่ที่

ผ่านเข้าไปเพิ่มซีฟพลายมากเกินแบบกระโดด เช่น ปี 2548-49 ก้าวกระโดดมากกว่าปรกติ พอราคายางที่ตลาดตก คนในวงการรู้ว่าปริมาณการใช้และผลผลิตยางปรกติจะสมดุลกัน ตอนนี้อยู่ที่ซีฟพลายมา 4-5 ปีแล้ว ซึ่งก็มีแนวโน้มลดลง แต่กระบวนการพัฒนาของภาครัฐและเอกชนต้องไม่แกว่ง เพราะเมื่อเศรษฐกิจซบเซาลง ซีฟพลายก็จะแกว่งไปตามตีมันด

แม้ประเทศเพื่อนบ้านของไทยจะเพิ่มปริมาณการผลิตยางอีก 3 ล้านไร่ แต่เศรษฐกิจโลกเริ่มซบเซาทั้งสหรัฐและยุโรป ซึ่งซีฟพลายก็ไม่ได้เพิ่มเร็วมาก ภายใน 2 ปีราคายางก็จะน่าจะขยับขึ้นได้

จากการประเมินปีการผลิต 2558/59 ตัวเลขการผลิตยางธรรมชาติของไทยน่าจะอยู่ที่ 4.2 ล้านตัน ส่วนตัวเลขการใช้ภายในประเทศปี 2558 อยู่ 5.5 แสนตัน ขยับเพิ่มขึ้น 3-4% จากปี 2557 ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจาก 16 โครงการของรัฐบาลยังแรงอยู่ โดยเฉพาะแนวทางการเพิ่มใช้ยางในประเทศ เพราะมีการชักชวนบริษัทในต่างประเทศมาทำโรงงานผลิตยางล้อในนิคมอุตสาหกรรม 7-8 บริษัท รวมไปถึงนโยบายให้สร้างถนนโดยมียางพาราเป็นส่วนผสม

โดยสถาบันวิจัยยางบอกว่า บริษัททำถนนที่เพิ่มยางมะตอยกับยางธรรมชาติจะมีเพิ่มขึ้นเป็น 10 บริษัทแล้ว จึงคาดว่า การทำถนนลาดยางจะเพิ่มขึ้นมากกว่าที่ที่แล้ว เช่นเดียวกับการสร้างสนามฟุตบอลและผลิตภัณฑ์ยางอื่นๆ ซึ่งล้วนเป็นช่องทาง ทำให้เกิดการใช้นิคมอุตสาหกรรมมากขึ้น ●●

งานวิจัยผลิตภัณฑ์ยางต่างๆ ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมยาง

10 นิตยสารยางไทย มิถุนายน 2558

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า 11

รู้จักเรื่องยาง
ไทย : ชญาวรรณ

แอ่วเมืองแพร์ ไปได้ วิถีชีวิตชาวสวนยาง

หากใครเมื่อรถติดในเมืองกรุง อยากชวนไปสูดอากาศบริสุทธิ์ที่จังหวัดแพร์ เมืองที่บ่าอยู่ และเป็นประตูสู่ดินแดนล้านนา เป็นจุดเริ่มต้นเรื่องราวความรักอันยิ่งใหญ่ของ “พระลอ-พระเพ็ญ-พระแพง” ในวรรณคดีเรื่องลิลิตพระลอ ที่นี่ยังมีแหล่งธรรมชาติอันอุดมสมบูรณ์ งดงามด้วยสายน้ำและพื้นที่ป่าให้ไปเยือนได้ตลอดทั้งปีอีกด้วย

แพร์เป็นเมืองเก่าที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 12 เป็นดินแดนที่เต็มไปด้วยร่องรอยทางประวัติศาสตร์ที่น่าเรียนรู้ เดิมทีเมืองนี้เป็นนครรัฐอิสระ จนกระทั่งมีการสถาปนาอาณาจักรล้านนาขึ้น จึงถูกผนวกเป็นเมืองภายใต้การปกครองของอาณาจักรล้านนา ตั้งแต่อดีต จังหวัดแพร์มีชื่อเรียกกันมาหลายชื่อ เช่น “เมืองพล” เป็นชื่อที่เก่าแก่ดั้งเดิมที่สุด “เมืองโกศัย” เป็นชื่อที่ปรากฏในพงศาวดารเชียงใหม่ “เมืองพล” ตามที่ปรากฏอยู่ในศิลาจารึกหลักที่ 1 ของพ่อขุนรามคำแหงมหาราช ต่อมาคนไทยยุคอาณาจักรสุโขทัยและอยุธยา เรียกเมืองพลเพี้ยนเสียงเป็น “แพร์” จนกลายเป็นชื่อเรียกคุ้นปากคุ้นหูจนถึงทุกวันนี้

ในอนาคตคาดว่า จังหวัดแพร์จะกลายเป็นหนึ่งในทำเลทองของเส้นทางการค้าในกลุ่มประชาคมอาเซียน เพราะก่อนหน้านี้ ภาครัฐบาลมีความพยายามที่จะก่อสร้างโครงการสร้างรถไฟรางคู่ จากเมืองไทยเชื่อมต่อไปยังประเทศจีน ผ่านประเทศลาว โดยสร้างรถไฟรางคู่ จาก

อ.เด่นชัย จ.แพร่ ผ่าน จ. ลำปาง จ.พะเยา จ. เชียงราย ไปสิ้นสุดที่ อ.เชียงของ จ.เชียงราย ซึ่งหากเป็นไปได้ตามแผนงานที่วางไว้ จะช่วยให้สินค้าทางการเกษตรของไทยมีโอกาสส่งเข้าไปขายในจีนได้สะดวกมากขึ้นในระยะยาว นโยบายนี้จะสัมฤทธิ์ผลได้แค่ไหนก็ต้องจับตามองกันต่อไปในอนาคต

ชาวเมืองแพร์กับอาชีพการทำสวนยาง

ปัจจุบัน ประชากรชาวแพร์ มีรายได้เฉลี่ยต่อคนอยู่ในอันดับที่ 64 ของประเทศไทย อาชีพการเกษตรเป็นรายได้ของชาวแพร์มากกว่า 50% ของจำนวนประชากร เช่น การทำสวนปาล์ม การทำนาข้าวหอมดอกมะลิพันธุ์ 105 ไม้ผล และสวนยางพารา ในอดีตเคยมีการทดลองปลูกต้นยางพาราในพื้นที่ของอำเภอวังยาง จังหวัดแพร์ ปรากฏว่าต้นยางที่ปลูกในเมืองแพร์ให้น้ำยางพาราที่มีความชื้นของยางมากกว่าภาคใต้

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า 12

ภาครัฐจึงกำหนดให้จังหวัดแพร่เป็นหนึ่งในพื้นที่โครงการปลูกยางพาราล้านไร่ เพื่อยกระดับรายได้และความมั่นคงให้กับเกษตรกรในพื้นที่เหนือ โดยภาครัฐให้การสนับสนุนต้นยางชำถุงพันธุ์ดีจำนวน 90 ต้นต่อไร่ แก่เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ และได้สินเชื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำจาก ธกส. วงเงินกู้ไร่ละไม่เกิน 5,360 บาท รวมทั้งได้รับการอบรมถ่ายทอดความรู้ การปลูก การดูแลรักษา จากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยาง (สยง.)

“สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดแพร่” มีการจัดซื้อที่ดินปลูกยางในจังหวัดแพร่ น่าน และอุดรธานี ให้การดูแลเกษตรกรผู้ปลูกยางใน 3 โครงการ ประกอบด้วย 1) โครงการปลูกยางพาราเพื่อยกระดับรายได้และความมั่นคงให้แก่เกษตรกรในแหล่งปลูกยางใหม่ ปี 2547 - 2549 หรือโครงการ 1 ล้านไร่ รวม 657 ราย 5,980 ไร่ 2) โครงการปลูกยางพาราในพื้นที่แห่งใหม่ ระยะที่ 3 พ.ศ. 2554 - 2556 (โครงการ 800,000 ไร่) รวม 27 ราย 143,50 ไร่ 3) โครงการบำรุงรักษาสวนยาง รวม 591 ราย 5,987 ไร่ รวมทั้ง 3 โครงการ 1,275 ราย 12,118.5 ไร่

จังหวัดแพร่มีพื้นที่ปลูกยางพารา 31,816.80 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ 8 อำเภอ สยง.จ.แพร่จัดทีมพนักงานสงเคราะห์สวนยาง (ทสย.) ออกไปให้คำแนะนำเรื่องการปลูก การกรีด การแปรรูป การตลาดยางพารา และส่งเสริมให้ชาวสวนยางรวมกลุ่มกันในชื่อ สหกรณ์กองทุนสวนยาง มีกบริหารจัดการผลผลิตและวัสดุอุปกรณ์กันเองภายใน

กลุ่ม และจัดตั้งตลาดประมวลยางพาราระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นสถานที่ติดต่อซื้อขายยางแผ่นดิบชนิดดี ยางก้อนถ้วย ยางเครฟ ที่มีคุณภาพมาตรฐาน ระหว่างพ่อค้ากับกลุ่มชาวสวนยาง เพื่อสร้างความเข้มแข็งและเตรียมความพร้อมเกษตรกรชาวสวนยางก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในอนาคต

คุยกับ “ลุงคำนวน นวลมูล” ชาวสวนยาง อ.วังชิ้น

หลังจากภาครัฐบาลได้ส่งเสริมให้เกษตรกรชาวแพร่หันมาปลูกยางพาราเพื่อเพิ่มรายได้ตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา มีเกษตรกรหลายรายสนใจปลูกยางพารากันมากขึ้น โดยเฉพาะอำเภอวังชิ้น ซึ่งเป็นอำเภอที่ยากจนที่สุดของจังหวัดแพร่ ปรากฏว่า มีเกษตรกรในอำเภอวังชิ้นที่เข้าร่วมโครงการปลูกยางพารามากกว่าทุกอำเภอ ซึ่ง “ลุงคำนวน นวลมูล” ก็เป็นเกษตรกรรายหนึ่งที่สนใจอาชีพการทำสวนยางพารา เพราะยางพาราให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่าในระยะยาว สามารถขายน้ำยางได้ทุกวัน เมื่อต้นยางอายุครบ 20 ปีก็สามารถขายและใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้ได้อีกในอนาคต

ปัจจุบันลุงคำนวนอาศัยอยู่บ้านเลขที่ 8 หมู่ที่ 5 บ้านวังแพน ตำบลวังชิ้น อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่ โทร. 081-8109884 ลุงคำนวนได้รับการยกย่องให้เป็นปราชญ์ชาวบ้านด้านพืชสวน และได้รับการคัดเลือกให้เป็นเกษตรกรดีเด่น สาขาอาชีพพืชสวน รางวัลชมเชยระดับเขตประจำปี 2557 ระหว่างที่ต้นยางพารายังไม่ครบอายุเปิดกรีด ลุงคำนวนก็มีรายได้จากการทำสวนส้มเขียวหวานจำนวน 10 ไร่ มาใช้เลี้ยงดูครอบครัว

จุดเด่นของสวนส้มของลุงคำนวนคือ คัดเลือกส้มเขียวหวานพันธุ์พื้นเมืองมีประวัติให้ผลผลิตดี ไม่เป็นโรค และมีรูปทรงพุ่มดี ไม่สูงชะลูดนำมาปลูกในไร่ เพื่อผลิตส้มเขียวหวานเกรดดีคุณภาพสูง ลุงคำนวนสามารถบังคับให้ต้นส้มเขียวหวานออกผลในช่วงที่ผลผลิตราคาดี มีการปลูกส้มแบบสลับฟันปลา เพื่อให้แสงส่องได้ทั่วต้น เขาไม่บังคับ ทำให้ได้ส้มเขียวหวานเจริญเติบโตเต็มที่และให้ผลผลิตจำนวนมาก ได้ผลกำไรเป็นกอบเป็นกำ

ลุงคำนวน นวลมูล

12 นิตยสารยางไทย มิถุนายน 2558

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า 13

จุดเด่นของสวนส้มของลุงคำนวณคือ คัดเลือกส้มเขียวหวานพันธุ์พื้นเมืองมีประวัติให้
ผลผลิตดี ไม่เป็นโรค และมีรูปทรงพุ่มดี ไม่สูงชะลูดนำมาปลูกในไร่ เพื่อผลิตส้มเขียว
หวานเกรดดีคุณภาพสูง ลุงคำนวณสามารถบังคับให้ต้นส้มเขียวหวานออกผลในช่วง
ที่ผลผลิตราคาดี มีการปลูกส้มแบบสลบพื้นปลาเพื่อให้แสงส่องได้ทั่วต้น เजाไม่บังกัน

นอกจากนี้ ลุงคำนวณยังสร้างรายได้เสริมระหว่าง
รอต้นส้มโต โดยปลูกต้นส้มแบบพื้นปลา ระยะห่าง
ระหว่างต้นค่อนข้างกว้าง ทำให้มีพื้นที่ว่างเพียงพอสำหรับ
ปลูกพืชอายุสั้นแซมพื้นที่ว่างในสวน เช่น ถั่วเขียว ผักกาด
ผักชี พักทอง บวบ แตงกวา และถั่วฝักยาว สำหรับเป็น
พืชอาหารในครัวเรือน และสร้างรายได้เสริมระหว่างรอ
ผลผลิตส้มเขียวหวานอีกทางหนึ่งแล้ว การปลูกถั่วเขียว
ยังเป็นปุ๋ยช่วยบำรุงดินได้อีกทางหนึ่ง นอกจากนี้ลุง
คำนวณมีเทคนิคการปรับปรุงดินและรักษาดิน โดยลด
การใช้ปุ๋ยเคมี หันมาใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก
และใช้ฟางข้าว เพื่อปรับปรุงบำรุงดิน

การปลูกต้นส้มแบบพื้นปลา เมื่อส้มเขียวหวาน
โตขึ้นก็ยังมีช่องว่างระหว่างต้นส้มเขียวหวาน กิ่งส้ม
เขียวหวานไม่เบียดกัน ทำให้ไม่ต้องตัดแต่งกิ่งออกบ่อยๆ

ที่ละเอียดๆ ผลผลิตออกรอบต้นและออกต่อเนื่องได้
เก็บเกี่ยวผลได้ง่าย สวนโปร่งโล่งไม่บดบังแสงซึ่งกันและ
กัน แสงแดดส่องต้นส้มเขียวหวานได้รอบทิศ ไม่เป็นที่
สะสมของโรคแมลง สะดวกในการบริหารจัดการสวน
การเดินให้น้ำ ใส่ปุ๋ย ใส่ยา การเก็บผลผลิต และการดูแล
รักษาทำได้สะดวก สามารถทำระยะชิด เพื่อให้ได้จำนวน
ต้นมากขึ้นได้ด้วย

หากต้นส้มเขียวหวานตาย หรือส้มมีอายุมากขึ้น
เริ่มให้ผลผลิตลดน้อยลง ลุงคำนวณสามารถปลูกแซม
ต้นใหม่ในช่องว่างระหว่างต้นได้ทันทีโดยไม่ต้องโค่น
ต้นเดิมทิ้ง ทำให้สวนแห่งนี้สามารถผลิตส้มเขียวหวาน
ป้อนเข้าสู่ตลาดได้ต่อเนื่อง หากใครอยากได้ข้อมูลเพิ่ม
เต็มเกี่ยวกับสวนแห่งนี้ สามารถแวะชมสวนลุงคำนวณ
ได้ตามที่อยู่และเบอร์โทร.ข้างต้น ●●

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า 14

เปิดตัวสวนยางยุคใหม่
โดย : กองบรรณาธิการ

ฝ่าวิกฤติราคายาง ตอนจบ

ลดต้นทุนการผลิต

ชาวสวนยางส่วนใหญ่น่าจะยังไม่รู้ว่า ยางแห้งที่ย้ายได้ราคาดีจะต้องเป็นยางที่สะอาด ไม่มีสิ่งปลอมปนใดๆ หากมีการปนเปื้อนแล้วมองเห็นเด่นชัด ทางโรงงานจะหักกิโลกรัมละ 5-10 บาท และถ้าเป็นสารปลอมปนชนิดร้ายแรง เช่น ยางตาย ซึ่งเป็นยางที่ผสมสารเคมีและผ่านความร้อนแล้วเช่น กุ้งน๊อยยาง ก่อยาง ถือเป็นสิ่งปลอมปนที่ถือว่าร้ายแรง เนื่องจากทำความเสียหายให้กับผลิตภัณฑ์ ทางโรงงานจะเรียกค่าเสียหายเป็นเงินจำนวนมาก และมีมาตรการปรับชื้อจากเกษตรกรรายนี้ต่อไป

อย่างที่เราทราบดี ยางแห้งที่สะอาด นำไปผลิตยางแห้งจะได้ยางแห้งเกรดสูง คือ STR10 ซึ่งใช้แรงงาน น้ำและใช้เครื่องจักรหลัก เช่น Prebreaker, Creper และ Shredder ไม่นเกิน 15 ตัว ทำให้ประหยัดทั้งแรงงาน น้ำและพลังงานที่ใช้

หากเป็นยางแห้งที่สกปรก จะต้องมีวิธีการจัดการที่ยุ้งยากขึ้น ใช้พื้นที่ในการดำเนินงานมากขึ้น ใช้น้ำและพลังงานมากกว่าเท่าตัว โดยเฉพาะเครื่องจักรที่ต้องใช้จำนวนมากขึ้นไม่ต่ำกว่า 22 ตัว และยังได้ยางที่มีคุณภาพต่ำกว่า คือ เป็นยางแห้ง STR20 ซึ่งในกระบวนการผลิตจะ

ต้องใช้ยางที่มีคุณภาพดีผสมเพื่อให้ได้ยางอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งหมายถึงต้นทุนและวัตถุดิบเพิ่มขึ้นอีก

ทั้งโรงงานที่ผลิตยางที่มีคุณภาพต่ำ จะมีของเสียในปริมาณมากขึ้น เช่น เศษดิน หวาย เปลือกไม้ จะต้องหาที่ฝังกลบ ส่วนน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากการผลิต จะมีค่าส่งผลกระทบต่อมากกว่ายางที่สะอาดกว่า 3 เท่าตัว ต้องใช้พื้นที่การบำบัดมากกว่าวัตถุดิบยางที่มีความสะอาด รวมทั้งกลิ่นเหม็นที่เกิดขึ้นมีความรุนแรงมากกว่ายางที่สะอาด และต้องหาวิธีการจัดการของเสียที่เกิดขึ้น ซึ่งทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้นหลายเท่าตัว

14 นิตยสารยางไทย มิถุนายน 2558

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า 15

เกินไปจะทำให้ยางแผ่นเหนียว แข็งช้า โอกาสที่ยางขึ้น
รามีนมากกว่าการใช้กรดฟอร์มิค โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อ
เกษตรกรนำยางไปตากแดด ยิ่งทำให้ยางเสียคุณภาพ จะ
จำหน่ายได้ในราคาของคุณภาพด้อย ซึ่งมีราคาต่ำกว่า
ของคุณภาพดี เฉลี่ยก็โลกริมละ 1.20 บาท

“น้ำ” เป็นต้นทุนที่สำคัญในการผลิตยางแผ่นดิบ
น้ำที่ใช้ในกระบวนการผลิตยางแผ่นดิบ ยางแผ่น
รมควัน น้ำยางข้น และยางแท่ง มีปริมาณการใช้น้ำเฉลี่ย
2, 3, 4 และ 16 ลูกบาศก์เมตร ต่อกำลังการผลิตยาง 1 ตัน
สำหรับยางแท่ง STR 10 เป็นยางที่สะอาดกว่ายางแท่ง
STR 20 ซึ่งมีปริมาณการใช้น้ำเฉลี่ย 16 ลูกบาศก์เมตร
ต่อตัน ส่วนยางแท่ง STR 10 มีปริมาณการใช้น้ำเฉลี่ย
10 ลูกบาศก์เมตร ต่อยางแท่ง 1 ตัน เท่านั้น ดังนั้น โรง
งานส่วนใหญ่จึงต้องวางแผนการใช้น้ำเพื่อลดต้นทุนการ
ผลิตเพื่อที่จะได้น้ำสะอาด และที่สำคัญคือ ควรมีการ
ปรับสภาพน้ำให้เหมาะสมแก่การใช้งาน อย่างไรก็ตาม การใช้น้ำ
อย่างประหยัด อาจทำได้โดยไม่สะอาด ในทางกลับ

ผล็องอัน
กระแสไฟฟ้า เป็นต้นทุนสำคัญที่ใช้ในการขับเคลื่อน
เครื่องจักรทุกชนิดในกระบวนการผลิต ยางที่มีสิ่งปลอม
ปนและสกปรกมาก ต้องใช้เครื่องจักรที่มีกำลังแรงสูง และ
มีประสิทธิภาพในการตัด บด อี๊ก ฉีดขึ้นสูง และมีจำนวน
เครื่องมากขึ้น จะทำให้วัตถุดิบที่สกปรกมีความสะอาด
และมีคุณภาพดีขึ้นได้ แต่ทำให้ต้นทุนการผลิตสูง เพราะ
ฉะนั้นการเลือกใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพดี และมีคุณสมบัติ
ใกล้เคียงกัน เช่น ยางก้อนถ้วยคุณภาพดี การใช้เครื่อง
จักรในกระบวนการผลิตก็ลดจำนวนเครื่องจักรลงได้
น้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ในการเผาไหม้ เป็นตัวนำความร้อน
ทำให้ยางแห้ง ในกระบวนการผลิตยางแท่ง เชื้อเพลิง
จะต้องมีคุณภาพสูง ไนออดีนใช้น้ำมันดีเซล แต่ในสภาวะ
ช่วงที่น้ำมันแพงขึ้น ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น จึงมีการ
ปรับเปลี่ยนมาใช้แก๊สธรรมชาติแทน ปัจจุบันโรงงานผลิต
ยางแท่งได้ใช้แก๊สธรรมชาติแอลพีจีแล้วประมาณร้อยละ 95
นอกจากนี้ วิธีการลดต้นทุนการรมควัน ทำได้โดยใช้
พลังงานทดแทนที่เป็นพลังงานธรรมชาติในการอบยาง
ให้แห้ง โดยการนำความร้อนจากแสงอาทิตย์มาผ่านตัว
กลางที่สามารถเก็บความร้อนได้ แล้วกระจายความร้อน
เข้าสู่ตัวโรงอบ เช่น โรงอบพลังงานแสงอาทิตย์ ยางแผ่นที่
อบได้จะมีคุณภาพดี สีสวย ไม่ขึ้นรา จำหน่ายได้ราคาสูง
กว่ายางแผ่นรมควัน สามารถลดต้นทุนการผลิตลงได้ 3 เท่า
ด้วยเหตุนี้ ผู้ผลิตยาง ผู้ประกอบการ ต้องศึกษาหา
แนวทางในการลดต้นทุนการผลิต การลดปริมาณของ
เสีย ลดปริมาณมลภาวะที่เกิดจากกระบวนการผลิต รวม
ทั้งการจัดการทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ย่อมทำให้ผู้ประกอบการ
สามารถลดต้นทุนการผลิตได้อย่างแน่นอน ●●

16 นิตยสารยางไทย มิถุนายน 2558

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า 16

เกินไปจะทำให้ยางแผ่นเหนียว แห้งช้า โอกาสที่ยางขึ้น
รามิมากกว่าการใช้กรดฟอร์มิก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อ
เกษตรกรนำยางไปตากแดด ยิ่งทำให้ยางเสียคุณภาพ จะ
จำหน่ายได้ในราคาของคุณภาพด้อย ซึ่งมีราคาต่ำกว่า
ยางคุณภาพดี เฉลี่ยก็โลกริมละ 1.20 บาท

“น้ำ” เป็นต้นทุนที่สำคัญในการผลิตยางแผ่นดิบ
น้ำที่ใช้ในกระบวนการผลิตยางแผ่นดิบ ยางแผ่น
รมควัน น้ำยางข้น และยางแห้ง มีปริมาณการใช้น้ำเฉลี่ย
2, 3, 4 และ 16 ลูกบาศก์เมตร ต่อกำลังการผลิตยาง 1 ตัน
สำหรับยางแห้ง STR 10 เป็นยางที่สะอาดกว่ายางแห้ง
STR 20 ซึ่งมีปริมาณการใช้น้ำเฉลี่ย 16 ลูกบาศก์เมตร
ต่อตัน ส่วนยางแห้ง STR 10 มีปริมาณการใช้น้ำเฉลี่ย
10 ลูกบาศก์เมตร ต่อยางแห้ง 1 ตัน เท่านั้น ดังนั้น โรง
งานส่วนใหญ่จึงต้องวางแผนการใช้น้ำเพื่อลดต้นทุนการ
ผลิตเพื่อที่จะได้น้ำสะอาด และที่สำคัญคือ ควรมีการ
ปรับสภาพน้ำให้เหมาะสมแก่การใช้งาน อย่างไรก็ตาม การใ
่น้ำอย่างประหยัด อาจทำได้โดยไม่สะอาด ในทางกลับ

กัน ถ้าใช้น้ำอย่างฟุ่มเฟือยจะทำให้ต้นทุนการผลิตสูง
ขึ้นได้

พลังงาน
กระแสไฟฟ้า เป็นต้นทุนสำคัญที่ใช้ในการขับเคลื่อน
เครื่องจักรทุกชนิดในกระบวนการผลิต ยางที่มีสิ่งปลอม
ปนและสกปรกมาก ต้องใช้เครื่องจักรที่มีกำลังแรงสูง และ
มีประสิทธิภาพในการตัด บด ฉีก ฉีกสูง และมีจำนวน
เครื่องมากขึ้น จะทำให้วัตถุดิบที่สกปรกมีความสะอาด
และมีคุณภาพดีขึ้นได้ แต่ทำให้ต้นทุนการผลิตสูง เพราะ
ฉะนั้นการเลือกใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพดี และมีคุณสมบัติ
ใกล้เคียงกัน เช่น ยางก้อนถ้วยคุณภาพดี การใช้เครื่อง
จักรในกระบวนการผลิตก็ลดจำนวนเครื่องจักรลงได้
น้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ในการเผาไหม้ เป็นตัวนำความ
ร้อนทำให้ยางแห้ง ในกระบวนการผลิตยางแห้ง เชื้อเพลิง
จะต้องมีคุณภาพสูง ในอดีตใช้น้ำมันดีเซล แต่ในสภาวะ
ช่วงที่น้ำมันแพงขึ้น ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น จึงมีการ
ปรับเปลี่ยนมาใช้แก๊สธรรมชาติแทน ปัจจุบันโรงงานผลิต
ยางแห้งได้ใช้แก๊สธรรมชาติแอลพีจีแล้วประมาณร้อยละ 95
นอกจากนี้วิธีการลดต้นทุนการรมควัน ทำได้โดยใช้
พลังงานทดแทนที่เป็นพลังงานธรรมชาติในการอบยาง
ให้แห้ง โดยการนำความร้อนจากแสงอาทิตย์มาผ่านตัว
กลางที่สามารถเก็บความร้อนได้ แล้วกระจายความร้อน
เข้าสู่ตัวโรงอบ เช่น โรงอบพลังงานแสงอาทิตย์ ยางแผ่นที่
อบได้จะมีคุณภาพดี สีสวย ไม่ขึ้นรา จำหน่ายได้ราคาสูง
กว่ายางแผ่นรมควัน สามารถลดต้นทุนการผลิตลงได้ 3 เท่า
ด้วยเหตุนี้ ผู้ผลิตยาง ผู้ประกอบการ ต้องศึกษาหา
แนวทางในการลดต้นทุนการผลิต การลดปริมาณของ
เสีย ลดปริมาณมลภาวะที่เกิดจากกระบวนการผลิต รวม
ทั้งการจัดการทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ย่อมทำให้ผู้ประกอบการ
สามารถลดต้นทุนการผลิตได้อย่างแน่นอน ●●

16 นิตยสารยางไทย มิถุนายน 2558

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า 17

หนุนกลุ่มสวนยาง เจรจากการค้าส่งออกหลุดตลาดโลก

นายเชาว์ ทรงอาวุธ รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) เปิดเผยว่า ในช่วงที่ราคายางมีความผันผวน สกย.พยายามส่งเสริมและให้ความรู้ด้านการแปรรูปยางพาราเพื่อเพิ่มมูลค่า เช่น ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง หรือยางเครพ พร้อมกับแนะนำกระบวนการรวมกลุ่ม การจัดตั้งสหกรณ์กองทุนสวนยาง เพื่อเป็นแหล่งรวบรวมและขายผลผลิตให้แก่ชาวสวนยางแต่ละพื้นที่ ให้ได้รับราคาที่เป็นธรรม ที่ผ่านมาพบว่า หลายสถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็งและพัฒนาอย่างก้าวกระโดด จนสามารถขายผลผลิตไปยังต่างประเทศได้ อาทิ สหกรณ์กองทุนสวนยางบ่อทอง

จ.ชลบุรี สหกรณ์กองทุนสวนยางภูจองนาจะหลวย จ.อุบลราชธานี ชุมนุมสหกรณ์การยาง จ.กระบี่ ชุมนุมสหกรณ์จังหวัดตรัง จำกัด จ.ตรัง จ.นครศรีธรรมราช และ กลุ่มเกษตรกรทำสวนธารน้ำทิพย์ จ.ยะลา อย่างไรก็ตาม ยังมีปัญหาและอุปสรรคทางการตลาดที่ยังไม่สามารถเข้าถึงผู้ซื้อต่างประเทศโดยตรง ดังนั้นสกย.จึงบูรณาการความร่วมมือกับกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรในการส่งออกสินค้าตลาดยางพาราในต่างประเทศ

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า 18

ชาวสวนยางพิจนุโลก ดันเปิดตลาดกลาง

นายถวิล คงเควิจ ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) พิจนุโลก ได้ร่วมประชุมสัมมนาคณะกรรมการเครือข่ายชาวสวนยางจังหวัด พิจนุโลก ครั้งที่ 2/2558 ซึ่งนำโดยนายศิลา ปัญจรี นายฉลอง อุ๋นวงศ์ และตัวแทนกลุ่มเกษตรกรปลูกยางพาราบ้านแยง, ไม้ใหญ่, น้ำริน ฯลฯ เพื่อหารือแนวทางสนับสนุนตลาดกลางยางพาราเกิดขึ้นในจังหวัด และสนับสนุนการผลิตยางแผ่นแทนยางก้อนถ้วย และการลดต้นทุนการผลิตช่วยเหลือเกษตรกรในช่วงราคายางตกต่ำ โดยนายศิลา ปัญจรี ประธานเครือข่ายชาวสวนยางระดับจังหวัดพิจนุโลกกล่าวว่า ผลผลิตยางพาราในตลาดยางพิจนุโลกส่วนใหญ่หรือ 90% เป็นยางก้อนถ้วย หรือขี้ยาง ที่มีราคาต่ำเพียง 23-25 บาท ขณะที่ราคายางแผ่นที่ผลิตกันน้อยมาก มีราคาถึง 54 บาทต่อกิโลกรัม จึงอยาก

สนับสนุนให้เกษตรกรทำยางแผ่นแทนยางก้อนถ้วย และอยากให้ออกตั้งตลาดกลางขึ้นที่จังหวัดพิจนุโลก เพื่อสามารถอ้างอิงราคายางพาราแท้จริงและสูงกว่าปัจจุบัน ซึ่งสภาเกษตรกรได้นำเสนอไปยังกรมวิชาการเกษตรสนับสนุนแล้ว ทั้งนี้ จังหวัดพิจนุโลกถือว่ามีความพร้อมที่จะผลักดันให้เกิดตลาดกลางยางพารา เพราะนอกจากจะมีสวนยางพาราเปิดกรีดแล้ว 124,365 ไร่ ยังสามารถรองรับปริมาณยางจากจังหวัดเลยและเพชรบูรณ์อีกด้วย

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า 27

ก้าวทันอาเซียน
โดย : สุริย ศรีนทร

วิกฤติหรือโอกาสเกษตรกรใน AEC สานฝันไทยเป็นศูนย์กลางยางพาราโลก

กษ.ยัยังสานต่อ 16 โครงการในการแก้ปัญหายางทั้งระบบ แต่จะปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม ยอมรับต้นทุนของชาวสวนยางไทยยังสูงกว่าในกลุ่ม AEC ระบุต้องมุ่งพัฒนาตลาดกลางให้ฟู้ช้อและพวยขายซื้อสินค้ากับโดยตรง รัฐ-เอกชนประสานเสียงเน้นใช้ยางในประเทศ 20% ขึ้นไป สร้างมูลค่าได้ 1.7 ล้านล้านบาท “ขุนศรี” ชี้ไทยควรใช้จุดแข็งเรื่องยางสายพันธุ์ดีและใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิตให้ชาวสวนยาง “ดร.อิทธิ” เผยไทยมีความพร้อมมากกว่ามาเลเซียในการเป็นศูนย์กลางยางพาราโลก หุ่นพุดโรงงานแปรรูปยางในกรุงผ่านภาคเอกชน สหกรณ์ และการร่วมทุนกับนักลงทุน

นายอำนาจ ปะติเส รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กล่าวในงานสัมมนา “AEC : อนาคตยางพาราไทย วิกฤติหรือโอกาส” ที่จัดโดยคณะเศรษฐศาสตร์และศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าและเครือข่ายภาคเอกชนที่ว่า คาดว่า อีกไม่นานนี้รัฐบาลจะสามารถกำหนดทิศทางราคายางต่อสาธารณะได้ว่าราคาเป้าหมายของรัฐบาลจะอยู่ที่เท่าไร เนื่องจากปีการผลิตและการจำหน่ายปี 2558/59 จะเริ่มในเดือน พ.ค.58-เม.ย.59 ซึ่งรวมถึงรายละเอียดในการวางแผนการผลิต และการจำหน่ายให้สอดคล้องกับปริมาณผลผลิตในแต่ละเดือน และรัฐบาลจะใช้เครื่องมือใดในการบริหารราคา รวมทั้งเครื่องมือที่จะช่วยเกษตรกร โดยนโยบายของรัฐบาลและคสช. ทั้ง 16 โครงการ 4 แนวทางในการแก้ปัญหาทั้งระบบจะต้องปรับเปลี่ยนหรือทบทวนอย่างไรนั้นอยู่ระหว่างรอผลสรุป

ส่วนปัญหาการทุจริตในโครงการมูลนิธิกันชน ซึ่งประเด็นคือเงินทุกเม็ดที่ออกไปจากตลาดกลางไปถึงผู้รับ วันนี้กำลังตรวจสอบให้ชัดเจนว่ามีข่าวว่าเงินไปอยู่ที่พ่อค้า นายทุนนั้นเส้นทางเงินมีที่มาที่ไปอย่างไร จำนวนเท่าไร รวมทั้งกรณีที่มีการระบุว่า จัดไรสวนเพื่อให้เงินถึงเกษตรกรเลยแบบนั้น ไม่เรียกว่าการทำราคาในตลาดสูงขึ้น แต่เป็นการซื้อเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร ซึ่งเกษตรกรยังอยากให้มีโครงการแต่ขอให้ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม

นายอำนาจ ปะติเส

นิตยสารยางไทย มิถุนายน 2558 27

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า 28

มูลค่าและสัดส่วนการส่งออกผลิตภัณฑ์ยาง ปี 2555-57 (ล้านบาท)

ประเภทผลิตภัณฑ์	2555	2556	2557	สัดส่วน (%)
ยางแผ่นรมควัน	101,899.20	103,926.30	115,389.60	44.19
ยางคอมปาวด์	66,150.00	65,862.70	60,993.19	19.53
ยางล้อรถ	36,456.70	32,494.30	36,197.30	13.86
ยางสี	10,733.20	9,776.60	8,760.60	3.35
ผลยาง	7,173.50	7,716.20	9,323.80	3.36
ยางยางแฉก	4,163.20	4,295.10	4,622.40	1.77
สายพาน	3,965.00	4,192.40	4,165.90	1.59
ยางใน	3,045.60	3,128.90	3,445.40	1.32
ปะเก็น/ซีลยาง	2,749.00	2,916	3,120.20	1.19
ยางสังเคราะห์	2,728.50	2,517.30	2,716.90	1.04
ยางวัลซิง	3,514.80	2,826.40	2,653.90	1.01
อื่นๆ	531	497.5	602.4	0.23
ยางแป้น/กระเบื้องสังกะสี	1,054.10	141.3	184.7	0.07
ยางซีล	58.7	97.5	133.9	0.05
ยางโรลเลอร์	116.5	113.7	95.9	0.03
ยางรถ	56	59.7	50.6	0.02
หัวแม่เหล็ก	24.3	59.8	50.9	0.02
ผลิตภัณฑ์ยางอื่นๆ	15,440.46	16,582.00	18,558.20	7.11
รวมทั้งหมด	259,819.76	267,203.70	261,045.79	100.00

นายอำนาจกล่าวถึง พ.ร.บ.การยางแห่งประเทศไทยว่า พ.ร.บ.จะมีผลบังคับใช้ในเร็วนี้ โดยสาระสำคัญคือการควบคุมองค์การที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการยางของประเทศไทยที่อยู่ในรูปแบบของรัฐวิสาหกิจ 2 แห่ง คือ องค์การสวนยาง (อ.ส.ย.) และสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) อยู่ในรูปของระบบราชการของกรม 1 แห่ง คือ สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร วัตถุประสงค์ใหญ่คือการจัดทำนโยบายในการส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคเอกชน ภาคเกษตรกรเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยอยู่ภายใต้ พ.ร.บ.ควบคุมยาง พ.ศ.2542 ซึ่งเกี่ยวข้องกับกฎระเบียบในการควบคุม กำกับ และขับเคลื่อนอุตสาหกรรมให้มีความสมดุล

ส่วน พ.ร.บ.การยางแห่งประเทศไทยจะดูแลเรื่องนโยบายส่งเสริมสนับสนุน และแก้ไขปัญหาที่ยังมีความเห็นแตกแยกในฝ่ายต่างๆ เพราะ อ.ส.ย.ทำเรื่องส่งออก สกย.ทำเรื่องการเพาะปลูก กรมวิชาการเกษตรทำเรื่องข้อมูลวิชาการ เมื่อนำแต่ละส่วนเข้ามาอยู่ร่วมกันแล้ว ทิศทางของอุตสาหกรรมยางพาราจะชัดเจนขึ้น และยังสามารถรวบรวมความคิดเห็นของภาคเอกชนมาร่วมในการกำหนดนโยบายได้

นายอำนาจกล่าวถึงอนาคตยางไทยในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ว่า ทุกวันนี้ทุกประเทศใน AEC หันมาปลูกยางกันหมด เพราะหวังว่าราคายางจะกลับขึ้นไปแตะระดับ 100 บาทได้อีก แต่นักเศรษฐศาสตร์ของโลกพยากรณ์แล้วว่ายากที่ราคาจะกลับไปอยู่ในจุดนั้น ดังนั้นไทยจึงอยู่ในภาวะที่น่าเป็นห่วง เนื่องจากมีต้นทุนสูงกว่าประเทศอื่นๆ โดยสิ่งที่ไทยต้องปรับคือ 1.พัฒนาตลาดกลางยางพาราของไทย ซึ่งปัจจุบันมี 10 แห่งทั่วประเทศ ยังไม่รวมตลาดเครือข่ายอีกหลายแห่ง ระบบตลาดจะช่วยให้เกษตรกรนำสินค้ามาวางให้ประมูล

ราคาในตลาดกลาง 2.พัฒนาระบบการค้ำยงที่เป็นกระดาษ หรือ ETF โดยตลาดหลักทรัพย์เป็นผู้บริหารหลังการควบคุม AFET และ TFX 3.เพิ่มการใช้ยางในประเทศจาก 14% เป็น 20-30% เพื่อลดความเสี่ยงด้านส่งออกเวลาตลาดส่งออกมีปัญหา และ 4.นโยบายบริหารการยางต้องชัดเจน ซึ่งหลัง พ.ร.บ.การยางแห่งประเทศไทยบังคับใช้ควบคู่กับ พ.ร.บ.ควบคุมการยางในการบริหารจัดการจะชัดเจนขึ้น

ทั้งนี้ ทิศทางการพัฒนายางพาราของไทยจำเป็นต้องพัฒนาตลาดกลางยางพาราให้ผู้ซื้อและผู้ขายมาซื้อสินค้ากันโดยตรง มีมาตรฐานในการส่งมอบ เพื่อช่วยให้เกษตรกรได้มีช่องทางในการกระจายสินค้า และหากผู้ผลิตใน AEC ร่วมมือกันทำตลาดกลางยางพาราขึ้น จะช่วยส่งเสริมให้ผู้ซื้อและผู้ขายได้ซื้อสินค้าในตลาดที่เป็นจริง รวมทั้งช่วยเพิ่มระดับราคาให้อยู่ในอัตราที่เหมาะสม และเป็นราคาที่สะท้อนต้นทุนที่แท้จริง

นายขุนศรี ทองย้อย รองกรรมการผู้จัดการอาวุโส กลุ่มธุรกิจพืชครบวงจร เครือเจริญโภคภัณฑ์ กล่าวว่า กลุ่มประเทศไทยในอาเซียนได้ยกเลิกกำแพงภาษี จะทำให้ประชาชนมีรายได้มั่นคงและยั่งยืนขึ้นเมื่อเปิดอาเซียน โดยไทยมีจุดแข็งตรงที่เป็นผู้ผลิตและส่งออกยางเป็น

นายขุนศรี ทองย้อย

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า 29

ประเทศไทยควรใช้จุดแข็งในเรื่องการมียางสายพันธุ์ที่ดี และเน้นการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิตที่มีคุณภาพต่อไร่ให้มากขึ้น ก็เชื่อว่าจะสามารถรักษาความเป็นเบอร์ 1 ของผู้ผลิตรายพาราของโลกได้ ซึ่งในวันนี้ประเทศอินโดนีเซียกำลังไล่ตามเรามาติดๆ

อันดับ 1 กลุ่มประเทศอาเซียน สายพันธุ์ยางก็สามารถผลิตน้ำยางได้มากที่สุด แต่ยังมีความจำเป็นในการวิจัยและพัฒนาสายพันธุ์ต่างๆ ให้ได้ 350-550 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ขณะที่สายพันธุ์ของชาวเราไม่ได้เป็นที่หนึ่ง ผลผลิตต่อไร่ก็แพ้จีนและเวียดนาม โดยพันธุ์ยางของซีพีมีผลผลิต 500-600 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี

“ดังนั้นประเทศไทยควรใช้จุดแข็งในเรื่องการมียางสายพันธุ์ที่ดี และเน้นการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิตที่มีคุณภาพต่อไร่ให้มากขึ้น ก็เชื่อว่าจะสามารถรักษาความเป็นเบอร์ 1 ของผู้ผลิตรายพาราของโลกได้ ซึ่งในวันนี้ประเทศอินโดนีเซียกำลังไล่ตามเรามาติดๆ”

ในเรื่องโอกาสและข้อจำกัดต่างๆ ในตลาด AEC เช่น 1.คู่ค้าของเราจะพึ่งจีน ยุโรป และสหรัฐอเมริกา ทำให้เราและประเทศผู้ผลิตรายใหญ่จึงไม่พัฒนาเรื่อง

การผลิตและกำหนดราคาเอง จึงเสนอให้รัฐบาลเป็นผู้กำหนดราคาเองทั้งราคาขายต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำ ส่วนเรื่องการแปรรูปผลิตภัณฑ์ภายในประเทศ ควรให้กระทรวงเกษตรฯ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ร่วมตัวกันสนับสนุนการใช้งานในประเทศตามนโยบายของรัฐบาล ไม่ต้องพึ่งส่งออกมากเกินไป เพราะหากปีไหนอุตสาหกรรมยานยนต์หรือเด็บโต ราคาขายก็จะติดๆ และเมื่อใดอุตสาหกรรมยานยนต์ไม่ติดก็จะส่งผลกระทบต่อราคาภายในประเทศ ส่วนนักลงทุนต่างชาติควรให้ลงทุนในอุตสาหกรรมปลายน้ำที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง 2.สต็อกยางของรัฐบาลต้องมีเทคนิคในการเปิดเผยข้อมูล ไม่เปิดเผยให้ต่างประเทศรู้ตัวเลขทั้งหมด เพราะหากเขารู้ข้อมูลว่า “เราอึม เราไม่ซื้อ และเขาจะซื้ออย่างไร เมื่อเราต้องเสีย” 3.การซื้อขายกระดาษในตลาดล่วงหน้า ไม่ได้ส่งผลต่อราคาภายในประเทศไทย รัฐบาลควรกำหนดให้มีการซื้อขายและส่งมอบจริงเข้ามาแทนที่ตลาดล่วงหน้าของสิงคโปร์

“ปัจจุบันเกษตรกรของไทยประสบกับ 3 ปัญหาหลักๆ คือ ขาดแหล่งเงิน เทคโนโลยี และการตลาด โดยเฉพาะเรื่องการดูแลและการให้ปุ๋ย ทำให้ผลผลิตต่ำ แต่มีโอกาสในการพัฒนาสายพันธุ์ให้ได้ผลผลิตเพิ่มขึ้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้ก็ถูกปล่อยปละละเลยมานาน รัฐบาลจึงต้องพัฒนาต้นน้ำให้ได้ เช่น ให้บริษัทเอกชนที่มีกำลังเข้ามาช่วยพัฒนาร่วมกับ สกย. อย่างเกษตร

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า 30

ภาคอีสานยังประสบปัญหาในหลายๆ ด้าน เช่น ไข่มุกมด ฝูมด ใช้กรดสำหรับยางก้อนถ้วยไม่เหมาะสม” นายชุมศรี กล่าวเสริม

ในเรื่องการสนับสนุนใช้ยางในประเทศ เช่น การทำถนนลาดยาง หากใช้คอนกรีตต้องระเบิดภูเขา ซึ่งไม่สามารถสร้างใหม่ได้ แต่หากส่งเสริมให้ใช้ยางพาราแทนที่คอนกรีตจะมีปริมาณไม่ต่ำกว่า 50,000 ล้านตัน โดยการทำถนน 1,000 กม. จะใช้ยางพาราปริมาณ 3,000 ตัน และการผลิตทรายจากรถ 3 ล้านกรวย จะใช้ยางพารา 3,000 ตัน สำหรับเครื่องเจริญโภคภัณฑ์ หรือซีพีนั้น ถือเป็นกรณีตัวอย่างของการสะท้อนมุมมองผู้ประกอบการที่มีพืชเศรษฐกิจ “ยางพารา” เป็นอุตสาหกรรมแบบครบวงจร ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยเฉพาะการวางนโยบายให้ยางพาราเป็น 1 ใน 5 ธุรกิจหลักของกลุ่มธุรกิจพืชครบวงจร

นายบุญหาญ อู่อุดมยิ่ง ประธานกลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) กล่าวว่า ยางพาราในประเทศไทยใช้ผลิตยางรถยนต์มากที่สุดถึง 70% อีก 15-20% ใช้ผลิตผลิตภัณฑ์อย่างอื่นที่ไม่ใช่รถยนต์ (General Rubber Goods) เช่น ที่นอนยาง ลูกมียาง ถุงยาง และสายสวนปัสสาวะ ฯลฯ ซึ่งยางแท่งจะมีสัดส่วนในการใช้ทำผลิตภัณฑ์ยางมากที่สุด

นายบุญหาญ อู่อุดมยิ่ง

นอกเหนือจากยางรถยนต์ยังมียางปูพื้นรถยนต์ พื้นยางยางรองคอกสหพันธ์ ยางกันกระแทก และสายพาน ฯลฯ

โดย Hidde Smit อดีตเลขาธิการ IRSG (International Rubber Study Group) คาดการณ์ว่า ปริมาณการใช้ยางของโลกจะเติบโตขึ้นทุกปี หรือเฉลี่ยเติบโตปีละ 3.5% และคาดว่า ค.ศ.2035 หรืออีก 20 ปีข้างหน้า จะมีการใช้ยาง 59 ล้านตัน แบ่งเป็นยางสังเคราะห์ (SR) 33.8 ล้านตัน และยางธรรมชาติ (NR) อีก 25.2 ล้านตัน หรือคิดเป็นสัดส่วน 60:40 ซึ่งส่วนใหญ่จะนำยางพาราไปใช้ในภาคอุตสาหกรรมรถยนต์

สำหรับทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมยางในอนาคตที่ควรจะเป็นคือ 1.ควรตั้งบริษัทหรือโรงงานในต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศไทย โดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนหรือบีโอไอ 2.สร้างโครงสร้างพื้นฐานในประเทศไทยให้พร้อม เช่น ห้องทดสอบ ส่งเสริมให้มีมาตรฐานการผลิตซึ่งขยายที่ไหนก็ได้ และจัดให้มีการวิจัยและพัฒนามากขึ้น ทั้งการวิจัยเรื่องใหม่ รวมไปถึงพัฒนาศักยภาพเรื่องเดิมให้ดีขึ้น 3.สนับสนุนการใช้ผลิตภัณฑ์ยางในหน่วยงานราชการต่างๆ และ 4.ดูแลกฎหมายให้ส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขัน ส่วนกฎหมายใหม่คือ พ.ร.บ.การยางแห่งประเทศไทยมีความเห็นว่า จะต้องส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยทำธุรกิจได้ง่ายขึ้นด้วย ซึ่งมีบางข้อหรือบางมาตราที่ผู้ประกอบการกังวลอยู่ ซึ่งหากแก้ไขหรือปรับปรุงก่อนประกาศใช้กฎหมายก็เป็นเรื่องที่ดี

ผศ.ดร.อัคร พิศาลวานิช คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ และผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย กล่าวว่า พื้นที่ปลูกยางของอินโดนีเซียขณะนี้มากถึง 22 ล้านไร่ ซึ่งมากกว่าประเทศไทยที่มีพื้นที่ปลูกยาง 20.7 ล้านไร่ รองลงมาเป็นประเทศจีน 7.1 ล้านไร่ (รวมกับการปลูกในประเทศเพื่อนบ้านและมาเลเซีย 6 ล้านไร่ แต่อินโดนีเซียมีผลผลิต 3.1

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า 31

ล้านตันในปี 2557 น้อยกว่าไทยที่มี 4.1 ล้านตัน (มูลค่ารวมกว่า 4 แสนล้านบาทต่อปี)

“ประเทศในกลุ่มอาเซียนให้ความสำคัญกับยางพาราอย่างมาก โดยเฉพาะมาเลเซียตั้งเป้าจะเป็นศูนย์กลางยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางพาราของโลกในปี 2563 แต่เห็นว่าไทยมีศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางยางพาราโลกมากกว่า เพราะมีวัตถุดิบและมีตลาดใหญ่กว่ามาเลเซีย ฉะนั้นการรวมตัวเป็น AEC ถือเป็นโอกาสของยางพาราไทย หากผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางยางพาราโลกได้”

ส่วนปริมาณการใช้ยางอันดับหนึ่งยังเป็นจีนเฉลี่ย 3.5 ล้านตันต่อปี หรือคิดสัดส่วน 35% รองลงมาเป็นสหภาพยุโรป (อียู) และสหรัฐฯ ขณะที่ไทยใช้ยางพาราภายในประเทศเพียง 12.8% ที่เหลือ 87.2% พึ่งพาการส่งออก ทำให้ราคายางพาราถูกกำหนดโดยประเทศผู้ซื้อ ถ้าไทยเพิ่มปริมาณการใช้ยางพาราภายในประเทศและแปรรูปมากขึ้น จะช่วยลดความเสี่ยงเรื่องตลาดและราคาได้ และที่สำคัญถ้าไทยสามารถแปรรูปทำเป็นผลิตภัณฑ์ได้ 20% จะสร้างมูลค่าได้ถึง

ปริมาณการใช้ยางธรรมชาติในประเทศแยกตามประเภทผลิตภัณฑ์ (มต.กตัน)

ประเภทผลิตภัณฑ์	2554	2555	2556	2557	กำไร (%)
ยางยานยนต์	292,963	317,654	320,567	329,051	60.82
ยางสิ่งทอ	66,054	67,078	66,603	79,168	14.63
ยางอุตสาหกรรม	67,413	66,381	69,645	58,865	10.88
ยางใช้ผสม	20,858	21,958	23,417	23,811	4.41
ยางรถยนต์	10,954	10,032	14,815	15,353	2.83
ยางรถบรรทุก	9,353	5,285	5,469	6,464	1.19
ยางสาย	3,765	3,032	3,146	4,769	1.05
ยาง	1,961	2,274	1,510	2,985	0.55
ยางใช้ผสม	1,016	1,247	1,078	2,802	0.51
ยางรถ	1,557	1,513	1,573	2,499	0.46
ยางรถบรรทุก	-	1,057	1,274	2,128	0.39
ยางรถสาย	1,403	1,018	1,079	1,146	0.21
ยางรถใช้ทางการเกษตร	650	684	841	952	0.17
ยางรถ	569	739	867	712	0.13
ยางรถใช้ทางการเกษตร	260	262	233	234	0.04
ยางรถ	7,969	4,838	8,511	10,064	1.86
รวม	486,745	505,052	520,628	541,003	100

1.7 ล้านล้านบาท และจะส่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นสิ่งทอ ปู และเครื่องจักร อีก 500,000 ล้านบาท มีการจ้างงาน 96,000 คน หากเพิ่มการใช้ในประเทศเป็น 40% จะสร้างมูลค่าถึง 2.7 ล้านล้านบาท และเพิ่มมูลค่าอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องอีก 2 ล้านล้านบาท ทำให้มีการจ้างงานถึง 3 แสนคน

“ที่ผ่านมายางพาราถูกนำไปใช้ทำยางรถยนต์มากที่สุดถึง 70% เช่น ปี 2557 มีใช้ยางทั้ง SR และ NR ผลิตรถยนต์จำนวน 12 ล้านคัน และปี 2568 จะเพิ่มเป็น 18.7 ล้านคัน โดยคาดว่าในปี 2558 จีนจะผลิตรถยนต์ถึง 96 ล้านคันและเพิ่มขึ้นเป็น 118 ล้านคันในปี 2563 คิดเป็นตัวเลขเกินครึ่งของตลาดโลกที่จะผลิตรถยนต์ได้ 180 ล้านคัน นอกจากนี้ยังมีการผลิตเครื่องมือทางการแพทย์ 13% และโรงงานอุตสาหกรรม 9%” ผศ.ดร.อิทธิกาส้ว

ผศ.ดร.อิทธิกาส้วถึง AEC จะเป็นวิกฤตหรือโอกาสของยางไทยขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น 1. ดัชนีคณะกรรมการคิดต้นทุนทั้งภายในประเทศเปรียบเทียบกับคู่แข่ง 2. ความสัมฤทธิ์ผลและความสำเร็จของยุทธศาสตร์ยางไทย เพราะประสิทธิภาพการผลิตยังไม่บรรลุเป้าหมาย 3. พ.ร.บ.การยางแห่งประเทศไทย สามารถแก้ปัญหาอุตสาหกรรมยางได้ทั้งระบบหรือไม่ ทั้งเสถียรภาพราคา การแปรรูป การดำเนินธุรกิจ การวิจัย นวัตกรรมของคณะกรรมการ 4. ผลผลิตยางจากกลุ่มประเทศ CLMV + จีน + อินเดีย หลังปี 2558 จะมีปริมาณสูงถึง 19.8 ล้านไร่ 5. การสนับสนุนให้มีโรงงานแปรรูปยางในต่างจังหวัดผ่าน 3 รูปแบบ ทั้งภาคเอกชน สหกรณ์ และการร่วมทุนกับนักลงทุน 6. การจัดโซนนิ่งในการส่งเสริมโรงงานแปรรูป 7. ไทยต้องลดพื้นที่เพาะปลูกยางลง 5 ล้านไร่ใน 10 ปีข้างหน้า แต่เพิ่มผลผลิตต่อไร่ต่อปีเป็น 300 กก. และ 8. ต้องเร่งผลักดันรับเบอร์ชิตีที่ร่วมมือกับมาเลเซียและคลัสเตอร์ยางในเขตเศรษฐกิจพิเศษ (SEZ) ●●

ผศ.ดร.อิทธิกาส้ว พิศาลวานิช

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า 35

รายงานพิเศษ

โดย : สำนักงานกองทุนสงเคราะห์
การทำสวนยาง (สทย.)

สทย. เร่งส่งเสริมพันธุ์ยาง “สถาบันวิจัยยาง 251” ยางพันธุ์ดี ให้ผลผลิตสูง สามารถสร้างรายได้ให้ชาวสวนยาง

ในการขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาอย่างพาราทั้งระบบ ทางสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สทย.) ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องยางพารา ได้มีแนวทางช่วยเหลือเกษตรกรในการแก้ไขปัญหาระยะยาว โดยการสนับสนุนให้เกษตรกรชาวสวนยางโค่นยางเก่าที่ให้ผลผลิตต่ำทิ้ง และปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดีที่ให้ผลผลิตสูง ซึ่งพันธุ์ยางที่ให้ผลผลิตน้ำยางสูงนั้น จะต้องสาวถึงพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 251 หรือ RRIT 251 เป็นพันธุ์รับรองเมื่อปี 2543 และเป็น 1 ใน 12 พันธุ์ยางชั้น 1 ที่ผ่านการทดสอบและศึกษาลักษณะต่างๆ อย่างละเอียด จนนับว่าเป็นยางพันธุ์ดี สร้างความมั่นใจให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในหลายๆ พื้นที่

นายเชาว์ ทรงอาวุธ รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สทย.) ในฐานะโฆษก สทย. เปิดเผยว่า พันธุ์ยาง เป็นวัสดุปลูกที่สำคัญต่อการเพิ่มผลผลิตยางพารา และเป็นความรวางรากฐานการทำสวนยางให้ประสบความสำเร็จ ปัจจุบัน สทย. ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกยางพันธุ์ RRIT 251 เนื่องจากสถาบันวิจัยยางได้ทำการวิจัยแล้วว่า เป็นยางพันธุ์ใหม่ที่เหมาะสมกับการปลูกทั้งในพื้นที่ปลูกยางเดิม (พื้นที่ที่เคยปลูกยางมาแล้วโค่นปลูกแทน) และพื้นที่ปลูกยางใหม่ (พื้นที่ที่ยังไม่เคยปลูกยางมาก่อน) พันธุ์ยาง RRIT 251 จะให้

ผลผลิตสูงกว่าพันธุ์ยางทั่วไปที่เกษตรกรปลูก คือ RRIM 600 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับผลผลิตระหว่างพันธุ์ยาง RRIT 251 กับ RRIM 600 ในพื้นที่ปลูกยางเดิม RRIT 251 จะให้ผลผลิตเฉลี่ยสูงถึง 462 กก./ไร่/ปี ขณะที่ RRIM 600 ให้ผลผลิตเฉลี่ย 297 กก./ไร่/ปี พื้นที่ปลูกยางใหม่ RRIT 251 ให้ผลผลิตเฉลี่ย 343 กก./ไร่/ปี ส่วน RRIM 600 ให้ผลผลิตเฉลี่ย 263 กก./ไร่/ปี

ทั้งนี้ จากสถิติการให้การสงเคราะห์ของ สทย. พบว่า ตั้งแต่ปี 2550 ถึงปัจจุบัน เกษตรกรชาวสวนยางสนใจขอรับการสงเคราะห์กล้ายางพันธุ์ RRIT 251 สูงขึ้นเกือบ 30% และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงคาดว่าอนาคตผลผลิตยางพาราไทยจะเฉลี่ยอยู่ที่ 300 กก./ไร่/ปี ได้ แม้พันธุ์ยาง RRIT 251 จะมีข้อดีในเรื่องของปริมาณน้ำยาง แต่มีข้อจำกัดที่พึงระวัง คือ ไม่ควรนำไปปลูกในพื้นที่ที่มีลมแรง เพราะพันธุ์ยาง RRIT 251 มีลักษณะทรงพุ่มค่อนข้างใหญ่และแน่น ดังนั้น ถ้าปลูกในพื้นที่ที่มีลมแรง โอกาสถูกทำลายจากवादภัยจะเกิดขึ้นง่าย

น.ส.กรรณิการ์ ธีระวัฒนสุข นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร เล่าถึงความเชื่อมั่นว่า “ยางพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 251

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า 36

น.ส.กรรณิการ์ จิระวิมลสุข

นายประสงค์ จันทรง

(RRIT 251) นี้ แต่เดิมได้มาจากอำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา จึงใช้ชื่อว่า “พันธุ์นาทวี” มาก่อน แต่หลังจากที่ทำการทดลองคุณลักษณะอย่างแน่ชัดแล้วว่าพันธุ์ยางที่ให้ผลผลิตดีจริง จึงได้รับรองพันธุ์และเปลี่ยนชื่อเป็น “สถาบันวิจัยยาง 251” อย่างในปัจจุบัน โดยเป็นพันธุ์ยางที่สร้างความมั่นใจได้ให้ผลผลิตน้ำยางสูงและอาจจะสูงมากที่สุด จึงได้แนะนำให้แก่เกษตรกรทั้งในพื้นที่ปลูกยางเก่าและพื้นที่ปลูกยางใหม่ แต่มีข้อยกเว้นเล็กน้อยตรงที่ลักษณะพุ่มของยางพันธุ์นี้จะแตกกิ่งไม่สมดุลาอาจจะหนักไปข้างใดข้างหนึ่ง ดังนั้นในพื้นที่ที่เป็นเนินเขาหรือในพื้นที่ที่มีการขังของน้ำบ่อยๆ ลำต้นจะเอนล้มได้ง่าย ส่วนในสภาพพื้นดินที่เป็นลูกรัง ฝิวของต้นจะมีเปลือกแตก ทำให้น้ำยางไหลไปตามร่องที่แตก เป็นต้น

แต่ถ้าจะพูดถึงเรื่องของการดูแลรักษาด้วยการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ควบคู่กับการใส่ปุ๋ยเคมี พันธุ์สถาบันวิจัยยาง 251 สามารถตอบสนองได้ดีมาก โดยให้ผลผลิตน้ำยางได้ถึงสองถ้วยเต็มๆในสภาพที่สมบูรณ์ แต่ขึ้นอยู่กับ

เกษตรกรแต่ละท่านด้วยว่าจะดูแลรักษาต้นยางมากน้อยแค่ไหนเกษตรกรบางรายที่ดูแลบำรุงเป็นอย่างดี อาจจะได้ปริมาณน้ำยางมากถึง 500 - 600 กิโลกรัมต่อปี แต่ไม่ว่าจะเป็นพันธุ์ยางใดก็ตาม เรื่องระบบกริดก็มีความสำคัญจึงอยากแนะนำให้เกษตรกรกริดแบบ “วันเว้นวัน”

มุมมองและประสบการณ์เกษตรกรชาวสวนยาง... กับ พันธุ์ยาง สถาบันวิจัยยาง 251

นายประสงค์ จันทรง เกษตรกรผู้ปลูกยางพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 251 ในอำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง กล่าวถึงยางพันธุ์นี้ว่า “แปลงแรกปลูกเมื่อปี 2540 เป็นยางพันธุ์ RRIM 600 จนเมื่อปี 2544 ได้มาปลูกแปลงที่สอง โดยเปลี่ยนมาปลูกเป็นพันธุ์ RRIT 251 ประมาณ 4 ไร่ครึ่ง เปิดกริดได้ประมาณ 280 ต้นจาก 300 กว่าต้น เนื่องจากมีปัญหาเรื่องการลักขโมยบ้างหรือสัตว์เข้ามาทำลายบ้างทำให้จำนวนต้นที่เปิดกริดได้ลดลง หลังจากที่เปิดกริดมาตั้งแต่ปี 2549 ผลผลิตที่ได้จากแปลงที่ปลูกพันธุ์ RRIM 600 จำนวน 380 ต้น ได้น้ำยางอยู่ที่ประมาณ 74 กิโลกรัม/วัน ค่าเปอร์เซ็นต์ยางไม่ต่ำกว่า 30-31% แต่เมื่อเทียบกับยางพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 251 จำนวน 280 ต้น จะได้ปริมาณน้ำยางเฉลี่ยอยู่ที่ 83 กิโลกรัม/ไร่ และค่า DRC หรือน้ำหนักแห้ง อยู่ที่ประมาณ 38% จึงเห็นความแตกต่างได้อย่างชัดเจนว่า ยางพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 251 ให้ผลผลิตที่สูง นอกจากนี้ การปลูกยางพันธุ์ RRIM 600 ยังคงต้องใช้ต้นทุนสูงทั้งในเรื่องของการใส่ปุ๋ย พื้นที่ และกำลังแรงงานคนที่มีมากกว่า แต่กลับได้ผลผลิตปริมาณน้ำยางที่น้อยกว่ายางพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 251”

นายประพนธ์ ราชนิยม เกษตรกรชาวสวนยางจังหวัดจันทบุรี กล่าวว่า “เริ่มสนใจปลูกยางพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 251 หลังจากที่ได้ทางสถาบันวิจัยยางได้ส่งเส

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า 37

“
แม่พันธุ์ยาง RRIT 251 จะมีข้อดีในเรื่องของปริมาณน้ำยาง แต่มีข้อจำกัดที่พึงระวัง คือ ไม่ควรนำไปปลูกในพื้นที่ที่มีลมแรง เพราะพันธุ์ยาง RRIT 251 มีลักษณะทรงพุ่มค่อนข้างใหญ่และแน่น ดังนั้น ถ้าปลูกในพื้นที่ที่มีลมแรง โอกาสถูกทำลายจากวาตภัยจะเกิดขึ้นง่าย
 ”

นายประพจน์ รณขนิม

นายวิชิต ลิ้มประเสริฐ

ให้เกษตรกรชาวสวนยางปลูกยางพันธุ์ใหม่ในช่วงปี 2542-2543 ช่วงนั้นเป็นช่วงที่สถาบันฯ กำลังมองหาสวนนำร่องที่จะทดลองปลูกยางพันธุ์ RRIT 251 และได้แจกพันธุ์ยางให้ฟรีในช่วงที่ปลูกใหม่ๆ ยังไม่ค่อยมั่นใจนัก เพราะเห็นว่ายางพันธุ์นี้จะแตกกิ่งเยอะ เมื่อปลูกได้ประมาณ 1-2 ปี ลำต้นจะยังไม่แข็งแรงประกอบกับลำต้นมีใบเยอะ ต้นจะหนักและหักโค่นได้ง่ายเมื่อมีลมแรง ทำให้ต้องใช้เชือกฟางดึงลำต้นให้ตั้งตรง ซึ่งนี่คือปัญหาหนึ่งของการปลูกยางพันธุ์ RRIT 251 แต่เมื่อต้นยางโตได้ประมาณ 3 ปีขึ้นไป ลำต้นจะแข็งแรงมาก ทำให้ปัญหานี้หมดไป และเมื่อถึงช่วงที่เปิดกรีดได้ก็จะสามารถกรีดได้นาน

สำหรับการปลูกยางแล้วสิ่งที่เกษตรกรต้องการมากที่สุด คือ ผลผลิตที่ดี ผมเคยนำเอายางพันธุ์ PB 235 มาปลูก ได้เนื้อไม้ ขายได้ราคาดี แต่เมื่อนำมาเทียบกับพันธุ์อื่นแล้ว การขายเนื้อไม้ทำได้แค่ครั้งเดียว ซึ่งก็ยังไม่คุ้มเท่าที่ควร แต่สำหรับยางพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 251 กลับให้ผลผลิตน้ำยางที่ดีและยาวนาน จึงเป็นที่ต้อง

การของเกษตรกรส่วนใหญ่ แต่ก็ยังมีข้อจำกัดสำหรับบางพื้นที่ที่เป็นเขา หรือมีลมแรง จะไม่เหมาะกับการปลูกยางพันธุ์นี้ เพราะต้นจะเอนและหักโค่นได้ง่าย”

ขณะที่ นายวิชิต ลิ้มประเสริฐ เกษตรกรชาวสวนยางจังหวัดบุรีรัมย์ กล่าวว่า “หลังจากที่รู้ว่ายางพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 251 ให้ผลผลิตน้ำยางสูงกว่าพันธุ์ RRIM 600 ก็เริ่มไปซื้อมาปลูกบ้างประมาณ 10 ไร่ครึ่ง ซึ่งจากการสังเกตแล้วเห็นว่า มีการเจริญเติบโตที่ดี ไม่มีปัญหาเรื่องโรคแมลง แต่บางครั้งใบจะบิดเล็กน้อย เป็นพันธุ์ที่มีความทนทานมาก ปลูกมาได้ประมาณ 8 ปี ได้ปริมาณน้ำยางถึง 557 ก.ก.ต่อไร่ต่อปี สูงกว่ายางพันธุ์ RRIM 600”

แม้ว่ายางพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 251 จะมีข้อดีมากมาย แต่ก่อนที่ปลูกยางพาราโดยเฉพาะเกษตรกรรายใหม่ควรต้องศึกษาข้อมูลให้ดี ดูสภาพพื้นที่แปลงของตนเองว่ามีความเหมาะสมที่จะปลูกยางหรือไม่ ทั้งควรเลือกใช้พันธุ์ยางที่เหมาะสมตามคำแนะนำพันธุ์ยางของสถาบันวิจัยยาง ที่สำคัญควรเลือกซื้อยางจากผู้ขายที่เชื่อถือได้ ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงในการปลูกยางได้เป็นอย่างดี

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า ๖๓

สัปดาห์พิเศษ
โดย : ชญาพรรณ

ตามไปดู ต้นยางพาราต้นแรกของภาคอีสาน

ที่ อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ

เอ่ยถึง “ยางพาราต้นแรกของประเทศไทย” เชื่อว่า คนไทยส่วนใหญ่คงจะรู้จักกันดีว่า ยางพาราต้นแรกของไทยตั้งอยู่จังหวัดตรัง อยู่ริมถนนก่อนเข้าสู่ตัวอำเภอกันตัง หน้าสหกรณ์การเกษตรกันตัง ยางพาราต้นนี้ เป็นต้นยางรุ่นแรกที่พระยารัษฎานุประดิษฐ์ฯ เจ้าเมืองตรังได้นำมาปลูกไว้เพื่ออนุภิก อาชีพสวนยางพาราของชาวตรังเมื่อปี 2442

หากพูดถึง “ยางพาราต้นแรกที่ปลูกในพื้นที่ภาคอีสาน” ละจะมีใครบ้างว่าอยู่ที่ไหน หากผู้อ่านยังไม่ทราบ ผู้เขียนขอพาท่านไปเดินสำรวจแหล่งปลูกยางพาราต้นแรกในพื้นที่ภาคอีสานกันสักหน่อย จุดเป้าหมายของเราในครั้งนี้ เดินทางไปได้ไม่ยากเพราะยางพาราต้นนี้ ตั้งอยู่ในพื้นที่บ้านโนนสำเริง หมู่ 9 ตำบลน้ำอ้อม อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

คุณปิยะ วงศ์วิวรรณ ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดศรีสะเกษ แนะนำให้เรารู้จักกับ “พ่อใหญ่โสภาก ขุนจิตงาม” วัย 76 ปี ซึ่งเป็นเกษตรกรอาวุโส ที่รู้จักประวัติความเป็นมาของยางพาราต้นแรกของภาคอีสานมากกว่าใคร พ่อใหญ่โสภากบอกว่า คุณสำเร็จ ประสิทธิ์ศักดิ์ อดีตข้าราชการที่ดินคือเจ้าของและเป็นผู้ปลูกยางพาราต้นแรกของภาคอีสาน เพราะเขาเชื่อว่าภาคอีสานน่าจะเป็นพื้นที่ที่ปลูกรยางพาราได้ จึงได้นำเมล็ดพันธุ์ต้นยางพันธุ์เจมีล่า (เจ 1) จากประเทศมาเลเซียเข้ามาปลูกในพื้นที่บ้านโนนสำเริงตั้งแต่ปี 2490

ปัจจุบันยางพาราต้นนี้มีอายุ 68 ปีแล้ว ลำต้นยางพาราต้นนี้สูงใหญ่ มีเส้นรอบวง 2 เมตร 97 เซนติเมตร และสูง 28 เมตร เป็นที่เคารพของเกษตรกรชาวสวนยางในท้องถิ่นแห่งนี้ สังเกตได้จากรอบต้นผูกผ้าสามสีเพื่อเป็นเครื่องสักการะ ชาวบ้านนิยมจัดพิธีทำบุญเฉลิมฉลองต้นยางต้นนี้ทุกปี เพื่อสร้างขวัญกำลังใจ จากพญาไม้ยางพาราแห่งนี้อำนวยความสะดวกให้ลูกหลานผู้ปลูกยางพาราได้น้ำยางมาก ๆ และขายรายได้ราคาดี

ล่าสุดเมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2558 คุณสมศักดิ์ สุวรรณสุจริต ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ พร้อมด้วยเกษตรกรในเขตพื้นที่ อำเภอกันทรลักษ์ ได้ร่วมกันจัดกิจกรรมทำพิธีบายศรีสู่ขวัญให้กับต้นยางพาราต้นแรกของภาคอีสานกันอย่างคึกคัก เพื่อเสริมสิริมงคลเนื่องในวันพืชมงคล

ผวจ. ศรีสะเกษ กล่าวว่ ต้นยางพาราต้นนี้ นับว่าเป็นต้นยางที่มีความสำคัญและมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของการปลูกยางพาราของจังหวัดศรีสะเกษ เพราะถือว่าการจุดประกายของการปลูกต้นยางพาราพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทยและนำมาเอามาปลูกในเขตภาคอีสานเพราะก่อนหน้านี้ใครๆ ก็ทราบว่า ยางพาราปลูกได้เฉพาะทางภาคใต้ของประเทศไทยเท่านั้น

พ่อใหญ่โสภาก ขุนจิตงาม (ซ้าย) คุณปิยะ วงศ์วิวรรณ (ขวา)

นิตยสารยางไทย มิถุนายน 2558 63

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า ๖๔

แต่ขณะนี้ยางพาราสามารถปลูกได้ในเขตภาคอีสาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ จ.ศรีสะเกษ มีเกษตรกรปลูกยางพาราจำนวนมากทำให้เกษตรกรมีรายได้ดีส่งผลให้เศรษฐกิจของ จ.ศรีสะเกษ ดีขึ้นกว่าเดิม
 ดังนั้น ผม จ.ศรีสะเกษ ร่วมทั้งเกษตรกรในท้องถิ่น จึงถือฤกษ์ยามยามดีในวันพืชมงคล บายศรีสู่ขวัญ ต้นยางพาราต้นแรกของภาคอีสาน เพื่อความเป็นสิริ

มงคลและเพื่อเป็นการรำลึกถึงนายสำเร็จ ประสิทธิ์ศักดิ์ อดีตข้าราชการกรมที่ดิน ที่นำต้นยางพารามาปลูกที่ จ.ศรีสะเกษ เป็นต้นแรกของภาคอีสานด้วย
 พ่อใหญ่โสภาบอกว่า ในช่วงแรกของการปลูกยางพาราต้นแรก “คุณสำเร็จ ประสิทธิ์ศักดิ์” มีความหวังที่จะทำสวนยางพาราเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้เรื่องการปลูกยางพารา แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ จนกระทั่งเวลาล่วง

ยางพาราต้นแรกของภาคอีสาน
 ผู้ปลูก นายสำเร็จ ประสิทธิ์ศักดิ์
 ปลูกเมื่อปี พ.ศ. 2490

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า ๖๕

“

ปัจจุบันยางพาราต้นนี้มีอายุ 68 ปีแล้ว ลำต้นยางพาราต้นนี้สูงใหญ่ มีเส้นรอบวง 2 เมตร 97 เซนติเมตร และสูง 28 เมตร เป็นที่เคารพของเกษตรกรชาวสวนยาง ในท้องถิ่นแห่งนี้ สังเกตได้จากรอบต้นผูกผ้าสามสี เพื่อเป็นเครื่องสักการะ ชาวบ้านนิยมจัดพิธีทำบุญเฉลิมฉลองต้นยางต้นนี้ทุกปี

”

เลยไปกว่า 40 ปี ยางพารากลับกลายเป็นพืชเศรษฐกิจ ที่สร้างเงินสร้างงานให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่ ภาคอีสานได้อย่างงดงาม

พ่อใหญ่โสภาก ก็สนใจเรื่องการปลูกยางพาราด้วย เช่นกัน เพราะตระหนักดีว่า ยางพาราเป็นพืชหลักที่สร้าง รายได้มหาศาลให้แก่เกษตรกรในพื้นที่ภาคใต้มายาวต่อ เนื่อง หากสามารถปลูกยางพาราในพื้นที่ภาคอีสานได้ ก็ จะทำรายได้ก้อนโตให้แก่เกษตรกรลูกอีสานได้เช่นกัน

พ่อใหญ่โสภา จึงใช้ยางพาราต้นแรกที่คุณสำเร็จ นำมาปลูก เป็นต้นแบบในการเรียนรู้การปลูกยาง รวมทั้ง ศึกษาเรียนรู้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปลูกและการ ดูแล การกรีดยาง การขายผลผลิต และลงมือปลูก ยางพาราไปพร้อมๆ กัน

พ่อใหญ่โสภาเล่าเพิ่มเติมว่า การทำสวนยางใน ภาคอีสาน รุ่นแรก เมื่อ 20 ปีก่อน หลังจากเปิดกรีดยาง แล้วเกษตรกรจะทำยางแผ่นดิบ และรวบรวมออกขาย สัปดาห์ละครั้ง ราคาขายโดยเฉลี่ยอยู่ 14-20 บาท/กก. ตัวเลขรายได้จากการขายยางในสมัยนั้น ถือว่าทำรายได้ดีกว่าพืชอื่นๆ ที่เดียว ต่อมาเกษตรกรอาศัยทำงาน ง่ายสะดวก ไม่ต้องเสียเวลานาน ก็หันมาผลิดยางก้อน ถ้วยออกขายเป็นหลัก

ภาวะราคายางตกต่ำในปัจจุบัน ทำให้เกษตรกร ชาวสวนยางมีรายได้เข้ากระเป๋าน้อยลง แต่พวกเขาก็ยัง อยู่กันได้สบายๆ เพราะชาวสวนยางภาคอีสานส่วนใหญ่ กินอยู่แบบพอเพียง ขณะเดียวกันพวกเขาส่วนใหญ่มี ความขยันหมั่นเพียรไม่ปล่อยเวลาว่างให้เปล่าประโยชน์ หลายคนเลี้ยงวัวเนื้อ เลี้ยงจิ้งหรีด ปลูกผลไม้ เลี้ยงไก่ชน ฯลฯ เป็นรายได้เสริมเลี้ยงครอบครัว เมื่อ รวมกับรายได้จากการเปิดกรีดยางแต่ละสัปดาห์จะมี ยางออกขายไม่ต่ำกว่า 300 กก.ไทยรายได้เข้ากระเป๋ าได้ไม่ต่ำกว่า 5,000-6,000 บาท/สัปดาห์ เรียกว่า พวกเขา มีรายได้เหลือกิน เหลือเก็บ เป็นชีวิตที่น่าอิจฉาอยู่ ไม่น้อยทีเดียว

ในภาวะราคายางพาราตกต่ำ สกย.ไม่ได้นิ่งนอนใจ ได้พยายามช่วยแก้ปัญหา โดยจัดเงินทุนหมุนเวียน เพื่อ สนับสนุนให้ชาวสวนยางทำอาชีพเสริมโดยจะให้กู้ราย ละไม่เกิน 50,000 บาท อัตราดอกเบี้ยไม่เกินร้อยละ 2 บาทต่อปี หากเพื่อนเกษตรกรรายใดอยากขอเงินกู้ดัง กล่าว สามารถติดต่อสอบถามข้อมูลได้จาก สนง.สกย. ใน ท้องถิ่นที่ท่านอาศัยอยู่ได้ในวันและเวลาราชการ รับรอง ไม่มีผิดหวังอย่างแน่นอน..... ●●

นิตยสารยางไทย มิถุนายน 2558 65

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า 69

ชาวสวนยาง

ก้าวสู่ตลาดโลกได้ด้วยตนเอง

นักวิชาการ-เอกชน-ภาคอุตสาหกรรมเสนอแนวทางการแก้ปัญหายางพาราอย่างยั่งยืน ด้วยการปฏิรูปร่างพาราจาจากระบบตั้งแต่ต้นน้ำ-กลางน้ำ-ปลายน้ำ เช็กทางรอดในการช่วยเกษตรกรไปจนถึงภาคอุตสาหกรรมมาแล้วมากมายวิธี

“ยางพารา” เป็นหนึ่งในพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทยแต่ต้องพหุชะตากรรมจากการที่มียักษ์ใหญ่ 2 ประเทศคือ จีน และอเมริกาเป็นผู้กำหนดราคา และท่ามกลางราคายางที่ตกต่ำติดต่อกันมานาน ซึ่งรัฐบาลหลายๆ ยุคหลายสมัยที่เข้ามาบริหารก็พยายามหาทางออก แต่สุดท้ายปัญหานี้ก็ยังคงค้างคาจนถึงปัจจุบัน มีหลากหลายวิธีการแก้ไข แม้แต่ยักษ์ใหญ่อย่างเครือเจริญโภคภัณฑ์ เสนอตัวสร้างต้นแบบการทำอุตสาหกรรม “ยางพารา” แบบครบวงจร แจงหารัฐหนุนพร้อมผลิตยางพารา มาสร้างถนนแทนที่การระเบิดหินสร้างถนนคอนกรีตได้นับพันกิโลเมตร เตรียมก้าวสู่เป้าหมายตั้งโรงงานผลิตยางรถยนต์ส่งออกทั่วโลก ซึ่งแน่นอนว่าย่อมเป็นผลดีสำหรับเกษตรกรต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ แต่นั่นก็ไม่ใช่ความยั่งยืนในการแก้ปัญหาที่ถาวรของเกษตรกรชาวสวน ดังนั้นปัญหาพาราจึงตกทอดมาถึงรัฐบาล คสช. ซึ่งก็เร่งแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่างๆ ทั้งที่เป็นการแก้ปัญหา

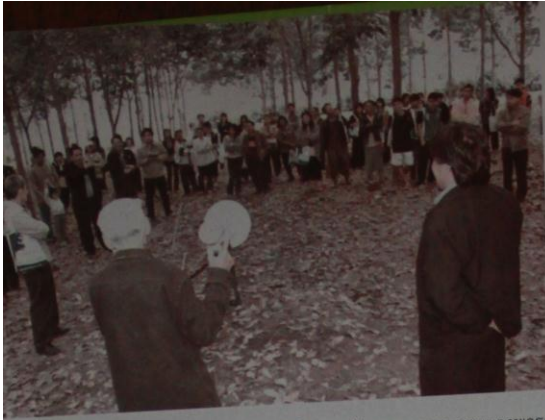
แบบเฉพาะหน้าอย่างเร่งด่วน ด้วยโครงการชดเชยรายได้แก่เกษตรกรชาวสวนยางไร่ละ 1,000 บาท ที่ผ่านมามีตลาดจนการหาทางออกในการปฏิรูปยางเพื่อแก้ปัญหาในระยะยาวภายใต้โรดแมป 16 โครงการ ซึ่งมีเป้าหมายที่จะพัฒนายางทั้งระบบด้วย 4 แนวทาง คือ 1.ลดผลผลิต (Supply) 2. การเพิ่มสภาพคล่อง 3. การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการตลาด 4. การเพิ่มการใช้ยางในประเทศ อย่างไรก็ตาม เวทีสัมมนาว่าระประเทศไทย “อนาคตยางพาราไทย วิกฤตหรือโอกาส” ที่มีตัวแทนนักวิชาการ อย่างเช่น ผศ.ดร.อิทธิ พิศาลวานิช คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ และ ผอ.ศูนย์ศึกษาดูการค้าระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และตัวแทนภาคเอกชน คือ นายสุนทร ทองย้อย รองกรรมการผู้จัดการอาวุโส กลุ่มธุรกิจพืชครบวงจร เครือเจริญโภคภัณฑ์ และนายบุญฤทธิ์ อู่อุตมยั้ง ประธานกลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยร่วมระดมความคิด

นิตยสารยางไทย มิถุนายน 2558 69

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า 70

พร้อมเสนอแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราไทยให้เดินหน้าไปในอนาคตได้แบบยั่งยืนนับมี 11 แนวทาง ประกอบด้วย

- ข้อ 1 ภาครัฐและภาคอุตสาหกรรมต้องปรับยุทธศาสตร์ใหม่ หันมาพัฒนาการแปรรูปในประเทศให้มากขึ้น ไม่พึ่งพาการส่งออกอย่างเดียว โดยเฉพาะการนำยางมาเป็นวัตถุดิบในผลิตภัณฑ์ต่างๆ เพื่อใช้ในประเทศให้มากขึ้น

- ข้อ 2 ส่งเสริมด้านพัฒนาการผลิตและการตลาดไทยมีจุดแข็งในเรื่องสายพันธุ์ ดังนั้น หากเพิ่มผลผลิตต่อไร่และคุณภาพมากขึ้นจะสร้างโอกาส โดยเฉพาะเกษตรกรต้องเข้าใจเทคโนโลยีเกี่ยวกับปุ๋ยและการดูแล

- ข้อ 3 หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงเกษตรฯ กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ หรือกระทรวงอุตสาหกรรมต้องทำงานเชื่อมโยงกัน เพื่อไปสู่เป้าหมายพัฒนาการแปรรูปยางพาราในประเทศให้มากขึ้น

- ข้อ 4 เสนอรัฐบาลให้ตั้งตลาดขายยางพาราล่วงหน้าจากประเทศสิงคโปร์มาที่ประเทศไทย และให้มีการซื้อ-ขายและส่งมอบจริง

- ข้อ 5 รัฐจะต้องส่งเสริมและผลักดันประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑ์อันดับ 1 ในอาเซียนต่อไป

- ข้อ 6 รัฐต้องออกนโยบายจำกัดโรงงานแปรรูปชั้นกลาง จากยางพาราสู่ยางแผ่นให้เป็นธุรกิจเฉพาะคนไทยเท่านั้น เช่นเดียวกับโรงสีข้าว

- ข้อ 7 การลงทุนของต่างชาติ ต้องลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษหรือให้เฉพาะกรณีที่ต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเท่านั้น

- ข้อ 8 รัฐต้องดูแลเกษตรกรเรื่องเงินทุน โดยให้ธนาคารปล่อยสินเชื่อและมีบริษัทนำเชื่อมารับความเสี่ยง

- ข้อ 9 ส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานให้ผู้ประกอบการลงทุนห้องทดสอบศึกษาวิจัยและพัฒนา เพื่อเป็นการสร้างมาตรฐานที่ดีให้ยางพาราไทย ทั้งในด้านการลดต้นทุน และเพิ่มศักยภาพการผลิต

- ข้อ 10 เสนอให้รัฐบาลวางยุทธศาสตร์ในการพัฒนายางพาราอย่างชัดเจน เนื่องจากภาคเอกชนจะดำเนินการฝ่ายเดียวไม่ได้

- ข้อ 11 ในส่วนของพระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) การยางแห่งประเทศไทย ต้องส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการแข่งขัน

ดังนั้น การสร้างโอกาส ถือเป็นช่องทางสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยสนับสนุนให้เกษตรกรสามารถยืนหยัดด้วยลำแข้งของตนเองได้เป็นหลัก เพราะดูเหมือนที่ผ่านมาการยืนหยัดของเกษตรกรนั้น มักจะค่อนข้างยากที่จะพยุงตนเองให้อยู่ได้ เมื่อเวลาที่กลไกทางตลาดเกษตรแคว้นตัวลง ชาวสวนยางกลับฟุบลงราวกับโดมิโน เมื่อปัญหาของชาวสวนยางเกิดขึ้นแล้วซ้ำเล่า ทำให้ในช่วงที่ผ่านมาสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางได้ออกมาเดินหน้า ทางการออกตลาดยางพาราในต่างประเทศ เพื่อสร้างโอกาสการส่งออกจากการแปรรูปยางพารา และสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันเกษตรกร โดยกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ร่วมเตรียมความพร้อม และผลักดันสนับสนุนสถาบันกลุ่ม หรือสหกรณ์ของเกษตรกรชาวสวนยางก้าวสู่ตลาดโลกได้ด้วยตนเอง

นายเชาว์ ทรงอาวุธ รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) และในฐานะโฆษกสกย. กล่าวว่า สกย. ยังคงตระหนักและให้ความสำคัญกับประเด็นปัญหาความยั่งยืนของภาคเกษตรกร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่ราคายางมีความผันผวน ซึ่ง สกย. มีความพยายามในการส่งเสริมและให้ความรู้ด้านการแปรรูปยางพาราเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิต เช่น ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง หรือยางเครพ เป็นต้น โดยแนะนำกระบวนการรวมกลุ่ม การจัดตั้งสหกรณ์กองทุนสวนยาง เพื่อเป็นแหล่งรวบรวมและขายผลผลิตให้แก่พี่น้องชาวสวนยางในแต่ละพื้นที่ที่ได้รับราคาที่เป็นธรรม ที่ผ่านมามีหลายสถาบันเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งและพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจนสามารถขายผลผลิตไปยังต่างประเทศได้ อาทิ สหกรณ์กองทุนสวนยางบ่อทอง จ.ชลบุรี สหกรณ์กองทุนสวนยางภูจวนางจะหลวย จ.อุบลราชธานี

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า 71

“สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ได้ออกมาเดินหน้า หากทางออกตลาดยางพาราในต่างประเทศ เพื่อสร้างโอกาสการส่งออกจากการแปรรูปยางพารา และสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันเกษตรกร โดยกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ร่วมเตรียมความพร้อม และผลักดันสนับสนุนสถาบันกลุ่ม หรือสหกรณ์ของเกษตรกรชาวสวนยางก้าวสู่ตลาดโลกได้ด้วยตนเอง”

ชุมนุมสหกรณ์การยาง จ.กระบี่ ชุมนุมสหกรณ์จังหวัดตรัง จำกัด จ.ตรัง จ.นครศรีธรรมราช และกลุ่มเกษตรกรทำสวนธารน้ำทิพย์ จ.ยะลา เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ยังมีปัญหาและอุปสรรคทางด้านการตลาดที่ยังไม่สามารถเข้าถึงผู้ซื้ออย่างต่างประเทศโดยตรง ดังนั้น สกย. จึงเล็งเห็นช่องว่างทางการตลาด ซึ่งจะต้องเกิดการบูรณาการความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เพื่อแนะแนวทางในการเตรียมความพร้อมการส่งออกและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรในการส่งออกสินค้าตลาดยางพาราในต่างประเทศ เพื่อร่วมกันส่งเสริมและผลักดันให้สถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น

ด้าน นางนันท์วัลย์ ศกุนตนา อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ กล่าวว่า การจะพากลุ่มผู้ซื้ออย่างในต่างประเทศและเกษตรกรผู้ผลิตยางได้มาพบกันไม่ใช่เรื่องยาก แต่ปัญหาก็คือจะทำอย่างไร ให้เกิดการซื้อขายกันและซื้อขายกันได้ในระยะยาว เนื่องจากมีองค์ประกอบหลายๆ ประการ อาทิ กระบวนการซื้อขาย การควบคุมสินค้าให้มีมาตรฐานและคุณภาพ ความเสี่ยง การแข่งขัน การส่งออก การเจรจาตกลงกับผู้ซื้อสินค้า ทั้งนี้ สิ่งทีสถาบันเกษตรกรในฐานะผู้ประ-

กอบการ จะต้องมีการเตรียมความพร้อมเป็นอย่างดี เพื่อให้การติดต่อเจรจาธุรกิจระหว่างกลุ่มผู้ซื้อและผู้ขายและตัวแทนเกษตรกรสามารถดำเนินการได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ โดยกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ มีความยินดีที่จะสนับสนุนส่งเสริมผู้ประกอบการไทย หรือนักธุรกิจรายใหม่ให้สามารถดำเนินธุรกิจได้ในต่างประเทศ ได้ โดยจะช่วยสนับสนุนในการเตรียมความพร้อมให้กับเกษตรกร หรือสถาบันเกษตรกรที่ได้มีการดำเนินกิจการต่างประเทศหรือมีความพร้อมในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศให้ได้รับความรู้เบื้องต้นในการส่งออก การตลาด การเจรจา และการทำธุรกรรมทางการเงิน

ในช่วงเดือนกรกฎาคมที่จะถึงนี้ ทางกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ มีการจัดกิจกรรม Southern International Trade Expo ระหว่างวันที่ 23 - 26 กรกฎาคม 2558 ณ จ.สุราษฎร์ธานี ซึ่งจะเปิดโอกาสให้กับสถาบันเกษตรกรได้เข้าร่วมกิจกรรมออกบูธเกี่ยวกับยางพารา นวัตกรรมและผลิตภัณฑ์ยางพารา เพราะภายในงานมีการเจรจาธุรกิจ (Business Matching) การสัมมนา โดยมีผู้ซื้อจากหลายๆ ภูมิภาค อาทิ อินเดีย ภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก ตะวันออกกลาง และภูมิภาคอื่นๆ รวมถึง International Trading Agent ในประเทศไทย ●●

นิตยสาร

ยางไทย

เพื่อสนับสนุนการพัฒนายางไทยครบวงจร

ข่าวเกษตร

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง 67/25 บางขุนนนท์ บางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700 โทร. 0-2433-2222 www.rubber.co.th

ฉบับเดือน มิถุนายน 2558 หน้า ๗๖

สกาย. ไฟเขียวสนับสนุนรับรองไม้ยางพารา
เมื่อเร็วๆ นี้ สกย. ร่วมหารือกับกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ และองค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศของญี่ปุ่น (เจโทรฯ กรุงเทพฯ) เพื่อเปิดตลาดการแปรรูปเศษไม้ยางอย่างถูกต้องในทุกกระบวนการ หวังสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางที่โคนยางทิ้ง รวมทั้งสร้างโอกาสทางธุรกิจให้กับผู้ประกอบการไทยในการส่งออกวัตถุดิบเพื่อผลิตพลังงานชีวมวลให้กับตลาดต่างประเทศ

ไม้อล (ไม้) ไม้รู้

จังหวัด แหล่งต้นกำเนิดของอาหารทำสวนยางแห่งแรกของประเทศไทย จากหลักฐานคือ ยางพาราต้นแรก อายุ 114 ปีที่พบในปัจจุบัน อยู่บริเวณด้านหน้าสหกรณ์การเกษตรกันตัง โดยการนำเข้ามาของพระยารัษฎานุประดิษฐ์ มหิศรภักดี (คอซิมบี๊ ณ ระนอง) เจ้าเมืองตรังในขณะนั้น การปลูกยางพารากลายเป็นอาชีพหลักที่หล่อเลี้ยงกันมาหลายชั่วอายุคน และขจรขยายไปทั่วภาคใต้ต่อไปยังภูมิภาคอื่นๆ ทั่วประเทศ จนถึงตอนนี้ท่ามกลางภาวะวิกฤติ (ราคายางตกต่ำ) ที่เกิดขึ้น โดยที่ จ.ตรัง เองชาวสวนยางก็ได้รับผลกระทบเช่นกันจึงหันมาหาแนวทางหนึ่งเริ่มมีการนำ มาใช้เพื่อสร้างความอยู่รอดให้กับอาชีพสวนยาง โดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อย ก็คือการนำนมแม่ นมวัว มาปรับใช้ ทั้งในเรื่องของการลด "ต้นทุนผลิต & ค่าครองชีพ" และการทำ "อาชีพเสริม" เพื่อเพิ่มรายได้ โดยมีตัวอย่างโครงการจาก สกย. จ.ตรัง และตัวอย่างจากศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงฯ ของปราชญ์ชาวบ้านผู้ลงมือปฏิบัติจริงและสัมฤทธิ์ผลมาแล้ว ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะกับพื้นที่ในแต่ละภูมิภาคได้

สร้างแหล่งอาหารในสวนยาง (ปลูกข้าว & เลี้ยงปลา) ตามแนวทางเศรษฐกิจที่ จ.ตรัง

โครงการสร้างแหล่งอาหารในสวนยาง (ปลูกข้าว & เลี้ยงปลา)

นายวิโรจน์ จิระวัฒน์ ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดตรัง เปิดเผยมว่า จากสภาพการณ์อาชีพทำสวนยางของจังหวัดตรังในยุคนั้น พื้นที่ผลิตประมาณ 1.5 ล้านไร่ เป็นสวนยางเปิดกรีดประมาณ 1.2 ล้านไร่ ผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์แบ่งเป็น 1.การจำหน่ายน้ำยางสด (80%) 2. ยางแผ่นรมควัน (15%) และ 3. ยางแผ่นดิบ (5%) คิดเป็นทั้งหมดเฉลี่ย 3.3 แสนตันปี ขณะที่สัดส่วนของการถือครองพื้นที่/สวนยางต่อครัวเรือนเฉลี่ย 7-10 ไร่ เนื่องจากเป็นอาชีพที่หล่อเลี้ยงกันมาหลายชั่วอายุคน รูปแบบของการทำสวนยางจึงมีทั้ง "รายย่อย" คือทำสวนยางเองเป็นอาชีพหลักประมาณ 70% และอีกประมาณ 30% ทำสวนยางควบคู่กับอาชีพอื่น เช่น การรับราชการ นักธุรกิจ/เจ้าของกิจการ เป็นต้น ซึ่งในจำนวนดังกล่าว สกย.จ.ตรัง มีพื้นที่ดูแลในโครงการสวนสงเคราะห์ ประมาณ 2.2 แสนไร่ โดยมีสำนักงานย่อยตั้งอยู่ใน 6 อำเภอ เพื่อให้บริการด้านวิชาการตลอดจนการถ่ายทอดเทคโนโลยีต่างๆ ที่เป็นภารกิจหลัก มีการส่งเสริม/สนับสนุนให้เกิด "สหกรณ์" และ "กลุ่มเกษตรกรชาวสวนยาง" เพื่อการดำเนินงานร่วมกันได้อย่างสัมฤทธิ์ผลมากขึ้น ทั้งหมด

นายวิโรจน์ จิระวัฒน์ รวม 44 กลุ่ม นอกจากนี้มอบหมายภารกิจปัญหาทางพาราด้วย 1. โครงการผลิต เป้าหมายปีหมื่นไร่ โดยแบ่งเป็น 2.67 หมื่นไร่ ด้วยพืชชนิดอื่น 2. น้ำมัน 1.31 หมื่นล้าน 6,900 ไร่ ถ่ายทอดเทคโนโลยี 3 หลักสูตรหลัก คือ จัดการสวนยางอย่างผสมปุ๋ยใช้เองตามความต้องการของพื้นที่ด้วยต้นทุนการผลิต โครงการประมูลปุ๋ย

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง 67/25 บางซื่อ

ยางสำหรับเกษตรกร ตั้งเป้าการลดต้นทุน (ราคาถูกกว่าท้องตลาดทั่วไป) ไม่น้อยกว่า 2 บาท/กก. เป็นต้น และ 4.โครงการประกอบอาชีพเสริม และการดำรงชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีการสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนให้กู้ยืมเพื่อการประกอบอาชีพเสริม (อัตราดอกเบี้ย 3% ต่อปี) ในรูปแบบกลุ่ม ทั้งหมดประมาณ 9 ล้านบาท/ปี และการสร้างต้นแบบผ่านทางโครงการส่งเสริมต่างๆ เช่น การปลูกข้าวแซมยาง เพื่อสร้างแหล่งอาหารที่จะนำร่องขึ้นในปีนี้เป็นต้น

ผอ.สภย.จ.ตรัง บอกด้วยว่า สำหรับการส่งเสริมปลูกข้าวฯ ปีแรกตั้งเป้าไว้ 2,000 ไร่ โดยได้รับความร่วมมือจากศูนย์วิจัยข้าวกระบี่ และศูนย์วิจัยข้าวพัทลุง สนับสนุนเมล็ดพันธุ์ "ข้าวไร่" จำนวน 3 สายพันธุ์ได้แก่ ดอกข่า, หอมเจ็ดบ้าน และดอกพะยอม ซึ่งเป็นข้าวเจ้าพื้นเมืองที่รู้จักและนิยมบริโภคกันอยู่แล้ว อายุเก็บเกี่ยวไม่เกิน 4 เดือน ซึ่งจะคัดเลือกจาก 44 กลุ่มที่มีอยู่ ส่งเสริมให้ปลูกแซมยางที่อยู่ในช่วงอายุ 1-3 ปีแรก เป็นแบบนาหยอด (ใช้พันธุ์ 10 กก./ไร่) โดยเริ่มปลูก "วันแม่" จากนั้นการดูแลจะมีการกำจัดวัชพืชและใส่ปุ๋ย (ยูเรีย) เมื่อข้าวอายุ 1 เดือน กับอีกครั้งคือปุ๋ย 16-20-0 ใส่ช่วงก่อนข้าวตั้งท้อง (อายุ 60 วัน) จนไปถึง "วันพ่อ" ซึ่งข้าวจะเก็บเกี่ยวข้าวได้พอดี คาดว่าผลผลิตเฉลี่ย 300 กก.(ข้าวสาร)/ไร่ ทั้งหมดจะได้ข้าวประมาณ 600 ตันปี หรือบริโภคได้ไม่น้อยกว่า 6,000 คน โครงการนี้ได้ได้รับความสนใจอย่างมากทั้งยังสามารถเก็บพันธุ์ไว้ปลูกบริโภคเอง หรือขายเป็นรายได้เสริมต่อไปได้ด้วย (ราคาข้าวถุง 50 บาท/กก.) ถือเป็นโอกาสท่ามกลางวิกฤติที่เกิดขึ้น ในอนาคตอันใกล้ สภย.จ.ตรัง ยังเตรียมเดินทางไปจัดตั้ง "ตลาด

กลางยางพาราจังหวัดตรัง" พร้อมนำกลุ่ม/สถาบันฯที่มีศักยภาพก้าวสู่การรับรองมาตรฐาน GMP ไม่น้อยกว่า 10 แห่ง ภายในปี 2558 นี้

• ตามไปดูอาชีพเสริม "เลี้ยงปลา" ในสวนยาง?!
ที่ "ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง (บ้านหน้าควาย)" อ.เมือง จ.ตรัง โดยอาจารย์จำเนียร กาญจนพรหม (ปราชญ์เกษตร/ผู้เป็นภรรยา) และอาจารย์วิรัตน์ กาญจนพรหม ข้าราชการ ครูสังกัดวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีตรัง ซึ่งได้ริเริ่มการทำกินตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง บนพื้นที่ผลิต (สวนยาง)

ประมาณ 6 ไร่ จากความตั้งใจ คือ เพื่อเลี้ยงชีพและต้องการจะสอนลูกๆ ไปด้วย ทำไปทำมากลายเป็นแหล่งในการเรียนรู้ของคนชุมชน กระทั่งถึงผู้ที่สนใจทั่วไปด้วยในปัจจุบัน โดยมีกิจกรรมผลิตอย่างหลากหลาย

ตั้งแต่ การเพาะเห็ดถุง) การเพาะพันธุ์บ้าน (ผักกูด, กบ-ปลาน้ำจืด-ปลาไก่-ห่าน การเลี้ยงบึงเกอร์) และการเป็นต้น เพื่อการชาวสวนยางรายจะชอยกตัวอย่างอยู่กว่า 24 ปีกว่าทำอย่างไรและสลักขนาดไหน?!! อาชีพเสริมสวนยาง โดย อาจารย์

การปลูกข้าวเป็นแถวสลัด (แบบพืชแซมยาง)

อาจารย์วิรัตน์ กาญจนพรหม กับโรงเรียนเพาะเห็ด

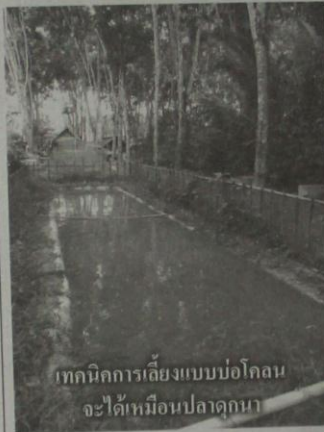

ลักษณะการชุดบ่อปลาขนาด 2x4 เมตร (แบบ 2 ระดับความลึก)

หีบคั้นขี้วัวรักษาอุณหภูมิ และรากเป็นอาหารของปลาด้วย

เทคนิคการเลี้ยงแบบบ่อโคลน จะได้เหมือนปลาตกนา

การผลิตพร้อมอธิบายว่า เนื่องจากที่นี่ จะเน้นการใช้ประโยชน์ "จุลินทรีย์" (EM) ในการเริ่มต้นสำหรับจัดการผลิต ทั้งพืชและสัตว์เป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็น ในแง่ของการแปรเปลี่ยนเป็น "ปุ๋ย" ใช้เพาะปลูกพืช หรือการใช้ผสมน้ำดื่ม/อาหารให้กับสัตว์กินเพื่อช่วยเรื่องระบบการย่อย จนถึงการใช้บำบัดหรือปรับสภาพน้ำที่เสีย/เพื่อสิ่งแวดล้อมที่ตีเป็นต้น ดังนั้นพอมิแนวคิดในเรื่องการใช้พื้นที่ว่างในสวนยางให้เป็นประโยชน์ ด้วยการเลี้ยงปลาเกิดขึ้น เพื่อสร้างแหล่งอาหารและเป็นรายได้เสริมตามมา ระบบการเลี้ยงแบบ "ไม่เปลี่ยนถ่ายน้ำ" จึงมีความเหมาะสมมากที่สุด สำหรับเลี้ยง "ปลาน้ำจืด" ต่างๆ เช่น ปลาดุก ปลาสวาย ปลากระดี่ ปลาหมอ ฯลฯ ที่สำคัญคือการใช้ชุดบ่อดินขนาด 2x4 เมตร (แบบมี 2 ระดับความลึก) และปูพื้นด้วยผ้าพลาสติกก่อสร้าง (หน้ากว้าง 4x6 เมตร) ได้แบบมาจาก "ในหลวง" ซึ่งพระราชทานไว้ให้กับประชาชน สามารถเลี้ยงได้ 400 ตัว/บ่อ/รุ่น จะใช้จุลินทรีย์ (EM) ผสมกับอาหารให้ปลากิน รวมถึงการใช้ปรับสภาพน้ำ (เริ่มมีกลิ่น) จะใส่ลงไปบ่อปลาด้วย โดยตลอดการเลี้ยงประมาณ 4 เดือน

รุ่น จะเพียงคอยเติมน้ำที่เริ่มลดระดับลง และการให้อาหารปลา (แบบเม็ดสำเร็จรูป) ซึ่งใช้อายุราว 3-4 กระสอบ/รุ่นเท่านั้น

อาจารย์วิรัตน์ ยังบอกด้วยว่า ส่วนในเรื่องของต้นทุนนั้นก็ มี ค่าพลาสติกปูบ่อ (ตร.ม.ละ 50 บาท) ค่าตาข่ายล้อม (กันปลานหนี) 1 ม้วน/200 บาท ค่าพันธุ์ปลา (ตัวละ 1 บาท) และค่าอาหาร (500 บาท/กระสอบ) รวมแล้วก็ประมาณสัก 2,900 บาท/บ่อ/รอบการเลี้ยง ซึ่งหากเลี้ยงดี จะจับปลาได้ถึง 80 กก./บ่อ ราคาขายทั่วไปอยู่ที่ 60 บาท/กก. หรืออาจได้สูงถึง 100 บาท/

กก. (กรณีมีเทคนิคเลี้ยงให้ได้เหมือนปลานา) ทั้งนี้ ในการเลี้ยงรอบที่สอง ต้นทุนก็จะถูกลงอีกได้ เช่น ค่าทำบ่อจะไม่มีแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม ควรมีการผลิตอื่นๆ ควบคู่ด้วย เช่น ขอบบ่อมีการปลูกผักกูด หรือถ้าพอมิแสงก็ปลูกถั่วพุ่ม พริกขี้หนู มะพร้าวตัดยอด ผักเหลียง ฯลฯ การเลี้ยงปลาสัตว์ เช่น แพะ วัว หมู หรือสัตว์ปีกต่างๆ อาทิ เป็ด ไก่ ห่าน เหล่านี้สามารถทำได้ทั้งนั้นเลย เพราะการทำเศรษฐกิจพอเพียงรายได้หลักคือ "อาหาร" ที่ไม่ต้องซื้อและกินอิ่มทั้ง 3 มื้อ/วัน จากนั้นที่เหลือจึงเป็นรายได้เสริมตามมา โดยเราต้องเข้าใจก่อนสวนยางมันจะมีสูตรแปลกๆ ว่า 4 แล้ว 4 แล้วก็ 4 คือหมายความว่า ใน 1 ปียางพารากรีดได้ 4 เดือน อีก 4 ที่สองกรีด ยางไม่ได้เพราะฝนตก (เฉลี่ย 4 เดือน) และ 4 เดือนที่สามก็กรีดไม่ได้เพราะยางผลัดใบ เพราะฉะนั้นชาวสวนยางที่อยู่ไม่ได้เพราะทำงานกันแค่ 4 เดือน แล้วอีก 8 เดือนเอาอะไรกิน?! ต้องมีการวางแผน เช่น "ขี้ยาง" เก็บเอาไว้ขายเพื่อซื้อข้าวสารบริโภคกันในครัวเรือนซึ่งพอเลย และพิจารณาใช้ประโยชน์จากพื้นที่ว่างตามทีกล่าวมาได้ ตบรับรองเลยต่อให้ราคาขายถูกอย่างไรก็ไม่ค่อยมีผลกระทบ รอได้..แล้วพอราคาดีกลับมาถึงตอนนั้นอยากกิน-เที่ยวบ้าง ก็ไม่น่ามีปัญหาอะไร!

สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ สกย.จ.ตรัง โทร.075-212934, 081-912-5352 และที่ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง (บ้านหน้าควาย) โทร.075-276357, 087-275-4050

สังคมสร้างงาน

หารือแนวทางประชาสัมพันธ์

นายเชาว์ ทรงอาวุธ รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ในฐานะโฆษก สกย. เข้าพบนายอภิรักษ์ จันทรังษี อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ เพื่อหารือแนวทางการประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้และความเข้าใจในโครงการแก้ไขปัญหายางพาราทั้งระบบ และการรวมองค์กรยาง 3 หน่วยงาน จัดตั้งเป็นการยางแห่งประเทศไทย หรือ กยท. หวังช่วยกระจายข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์แก่เกษตรกรชาวสวนยาง และสู่สาธารณชนในวงกว้าง

กระตานข่าว

สภย.เดินหน้า กระจายข้อมูลโครงการแก้ปัญหายางพารา

นายเชาว์ ทรงอาวุธ รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ในฐานะโฆษก สภย. เผยว่า การดำเนินงานภายใต้โครงการแก้ไขปัญหายางพาราทั้งระบบที่ผ่านมา จนถึงปัจจุบัน หลายโครงการมีความคืบหน้าไปมาก อาทิ โครงการควบคุมปริมาณการผลิต ซึ่งขณะนี้ มีเกษตรกรชาวสวนยาง ยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ปลูกแทน จำนวน 39,990 ราย คิดเป็นเนื้อที่โค่นยาง จำนวน 446,116.33 ไร่ เกินกว่าเป้าหมายของโครงการที่กำหนดไว้ (400,000 ไร่) และคาดว่า ในจำนวนนี้สามารถช่วยลดปริมาณผลผลิตยางในตลาดได้ประมาณ 110,011 ตัน

โครงการผลิตเพื่อเสริมรายได้ในสวนยางตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทาง สภย. ได้มีการส่งเสริมเงินทุนหมุนเวียนเพื่อช่วยเหลือผู้รับการสงเคราะห์ เป็นกลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางไปแล้วเกือบ 400 ราย ในการนำไปลงทุนสร้างอาชีพและรายได้เสริมให้กับตนเองและครอบครัว

ภายใต้โครงการนี้ สภย. ได้ให้ความสำคัญกับการปรับเปลี่ยนวิถีคิดในการปลูกยางเชิงเดี่ยว และแนวคิดเกษตรกรภายใต้ระบบเศรษฐกิจแข่งขันเสรี มาเป็นระบบเกษตรกรรมยั่งยืนตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง โดยนាំร่องหมู่บ้านชาวสวนยาง ซึ่งได้เร่งดำเนินการพัฒนาไปแล้ว 5 หมู่บ้าน เพื่อพัฒนาชาวสวนยางในชุมชนให้เกิดนวัตกรรมจากฐานทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนเองให้เกิดความมั่นคง ยั่งยืนและสมดุลในทุกมิติ

หรือแม้แต่ โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่เกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อนำไปสู่การสร้างสวนยางที่มีความยั่งยืน ขณะนี้มีเกษตรกรประมาณ 44,000 ราย ทั่วประเทศ ได้เข้ารับการอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีหลักสูตรต่างๆ เพื่อนำไปปฏิบัติจริงต่อไป

อย่างไรก็ตาม ยังมีโครงการอื่นๆ ที่ขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรมภายใต้ความร่วมมือของหลายๆ หน่วยงานงาน อาทิ การนำยางพาราไปแปรรูปเป็นถนนยางพาราในพื้นที่จังหวัดต่างๆภาคใต้ การใช้แผ่นยางพาราแปรรูปปูพื้นสนามฟุตบอล เป็นต้น ซึ่งแต่ละโครงการต่างมีการร่วมมือแบบบูรณาการของหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันเกษตรกรช่วยกันผลักดัน บางโครงการอาจใช้ระยะเวลาในการดำเนินการและรอผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น

ทั้งนี้ เพื่อให้พี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางรับทราบและเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับกรดำเนินงานต่างๆ ที่ภาครัฐพยายามเร่งแก้ไขปัญหา จำเป็นต้องอาศัยการสนับสนุนจากกรมประชาสัมพันธ์ และสื่อมวลชน ในการสื่อสารสู่ชาวสวนยางและสาธารณชนควบคู่ด้วย

นายเชาว์ กล่าวเพิ่มเติมว่า ขณะนี้ หน่วยงานที่ดูแลเรื่องยางพาราของประเทศ ได้มีการรวมองค์กรขึ้นมาใหม่ภายใต้ชื่อ การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) ตามกรอบพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ....ซึ่งจะช่วยให้การพัฒนาทางพาราของประเทศไทยมีความเป็นเอกภาพมากยิ่งขึ้น จึงยังจำเป็นต้องเร่งประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรทราบและเข้าใจ เพื่อให้เกิดความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการช่วยกันแก้ไขปัญหายางพาราให้ถูกจุดและเป็นระบบต่อไป ■

เกษตรสร้างเงิน | กองบรรณาธิการ

สภย. ต้น 2 โครงการ สร้างรายได้ชาวสวนยางอย่างยั่งยืน

คงต้องเรียกว่าเป็นหนังสือชีวิตเรื่องยาวจริงๆ สำหรับสถานการณ์ราคายางพาราตกต่ำ ที่เริ่มมาตั้งแต่ประมาณปี 2556 ที่ราคายางปรับลดลงอย่างต่อเนื่อง ที่แม้ในปีนี้อาจจะเริ่มมีการปรับตัวสูงขึ้นเล็กน้อยแล้วก็ตาม แต่สำหรับเกษตรกรชาวสวนยางแล้ว เรียกว่ายังอยู่ในสภาวะที่ยากลำบากกันอยู่

สภย. กองทุน

ในช่วงที่ผ่านมาทางรัฐบาลได้มีมาตรการต่างๆ ออกมาถึง 16 โครงการ ผ่านหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลือและแก้ปัญหาให้กับพี่น้องชาวสวนยาง

รวมถึง “สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สภย.)” ก็เป็นอีกหนึ่งหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางโดยตรง และมีโครงการช่วยเหลือชาวสวนยางหลักๆ อยู่ 4 โครงการ คือ

1. การลดพื้นที่ปลูก
2. การลดต้นทุนการผลิต
3. การเพิ่มผลผลิต
4. การถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตให้แก่เกษตรกร

ในส่วนของแนวทางการลดพื้นที่ปลูกนั้น “นายเชาว์ ทรงอาวุธ” รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (รอง ผอ.สภย.) ได้เปิดเผยรายละเอียดของโครงการให้ฟังว่า จากสถานการณ์ราคายางตกต่ำในช่วงที่ผ่านมา สาเหตุสำคัญหนึ่งนั้นมาจากประเทศไทยมีปริมาณยางออกสู่ท้องตลาดในปริมาณที่มากกว่าความต้องการ เมื่อมาเจอผลกระทบกับภาวะเศรษฐกิจโลกชะลอตัว จึงทำให้ราคายางลดลงเรื่อยๆ และกินระยะเวลานาน

“แนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหาในระยะยาวก็คือ เราต้องพยายามลดปริมาณยางที่จะออกสู่ท้องตลาดให้ได้ ซึ่งรัฐบาลได้ตั้งเป้าหมายไว้ในอีก 7 ปีข้างหน้าที่จะให้มีปริมาณ

ฉบับที่ 133 ปีที่ 11 เดือนมิถุนายน 2558

ยางออกสู่ตลาดลดลงจากปัจจุบันไม่น้อยกว่า 7 แสนตัน โดยจะทยอยปรับลดลงให้ได้ปีละ 1 แสนตัน และอีกประการคือรัฐบาลได้สนับสนุนแนวทางการทำเกษตรผสมผสาน และต้องการให้พี่น้องเกษตรกรลดการปลูกพืชเชิงเดี่ยวลง เพื่อช่วยลดความเสี่ยงจากการผลิตและการตลาด และจะช่วยให้เกษตรกรมีรายได้จากหลายทาง ซึ่งหนึ่งในเป้าหมายนั้นก็คือน้องเกษตรกรชาวสวนยางที่ยังประสบปัญหาราคายางตกต่ำอย่างในปัจจุบัน”

สำหรับ สกย.ได้วางแนวทางการช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง โดยทำโครงการส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชผสมผสานร่วมกับปลูกยาง หรือหากเกษตรกรชาวสวนยางที่ต้องการเปลี่ยนจากการทำสวนยางไปปลูกพืชอื่นก็ได้เช่นกัน โดยตั้งเป้าหมายไว้ปีละ 4 แสนไร่

จากพื้นที่ 4 แสนไร่ จะเป็นการโค่นยางเก่าแล้วปลูกทดแทนด้วยยางพันธุ์ดี 3 แสนไร่ แต่จะมีการแนะนำให้เกษตรกรปลูกพืชชนิดอื่นร่วมกับยางด้วย โดยลดจำนวนต้นยางที่ปลูก จากไร่ละ 80 ต้น เหลือไร่ละไม่น้อยกว่า 40 ต้น แล้วให้มีการปลูกพืชอื่นร่วมด้วย ไม่ว่าจะเป็นไม้ผล หรือไม้ยืนต้นชนิดต่างๆ ขึ้นกับความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ในการเพาะปลูก โดยทาง สกย.จะให้การสงเคราะห์แก่เกษตรกรในอัตราไร่ละ 16,000 บาท ในระยะเวลา 6 ปีครึ่ง

ส่วนพื้นที่อีก 1 แสนไร่ จะส่งเสริมให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนจากการปลูกยางไปปลูกปาล์มน้ำมัน หรือปลูกไม้ผลชนิดอื่นแทน โดยเกษตรกรจะได้รับการสงเคราะห์ในอัตราไร่ละ 26,000 บาท

นอกจากนี้ยังมีโครงการส่งเสริมให้เกษตรกรชาวสวนยางได้มีอาชีพเสริมรายได้อื่นๆ ด้วย โดยทาง สกย. จัดตั้งงบประมาณไว้ 120 ล้านบาท เพื่อให้ชาวสวนยางได้กู้เงินไปลงทุนทำอาชีพเสริมต่างๆ ในระหว่างที่มีการโค่นยางเก่าเพื่อปลูกยางใหม่ ไม่ว่าจะเป็นการเลี้ยงสัตว์ เลี้ยงปลา ปลูกพืชผัก หรือทำอาชีพเสริมอื่นๆ ที่จะช่วยให้เกษตรกรมีรายได้ในระหว่างรอให้ยางกรีดได้ โดยจะให้กู้ได้ไม่เกินรายละ 50,000

บาท คิดดอกเบี้ยร้อยละ 2 ต่อปี โดยตั้งเป้าหมายไว้ในปี 2558 จะให้มีเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ 2,000 ราย

“ทั้ง 2 มาตรการนี้จะเป็นมาตรการที่ส่งเสริมกัน เพื่อให้เกษตรกรมีทางเลือกในการปลูกพืชชนิดอื่นร่วมกับยาง เพื่อให้มีรายได้เข้ามาจากหลายทาง และจะช่วยให้เกษตรกรมีเงินทุนหมุนเวียนจากการทำอาชีพเสริมอื่นๆ ที่จะสามารถหารายได้เสริมเข้ามาระหว่างที่รอให้ยางและพืชที่ปลูกไว้เก็บผลผลิตได้ เพียงแต่สิ่งสำคัญก็คือ เกษตรกรจะต้องมีแรงงานในครอบครัวที่จะช่วยกันดูแลพืชที่ปลูก เพราะฉะนั้น การปลูกพืชผสมผสานนี้จะเป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับเกษตรกรที่ทำสวนยางเป็นอาชีพหลัก แต่ถ้าเป็นเกษตรกรที่มีงานอื่นเป็นอาชีพหลัก และคิดจะทำสวนยางเป็นอาชีพเสริมก็อาจจะไม่เหมาะกับการใช้แนวทางนี้ เพราะจะทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ทั้งค่าแรงงาน ค่าดูแลรักษาพืชชนิดต่างๆ แต่ถ้าเป็นเกษตรกรตัวจริง ก็เชื่อว่าแนวทางของการปลูกพืชผสมผสานน่าจะเป็นทางออกที่ดีให้กับเกษตรกรชาว

สภ. คม 2 โครงการ สร้างรายได้สวนยางอย่างยั่งยืน

ปลูกไม้ยืนต้นแซมยาง

นิรันดร์ สุวรรณโณ

สวนยาง ซึ่งจะส่งผลดีในระยะยาว และเป็นการประกอบอาชีพที่ยั่งยืน” รอง ผอ.สภย. กล่าว

มีตัวอย่างและความคิดเห็นของเกษตรกรที่ตัดสินใจเข้าร่วมโครงการกับ สภย. คือ “นายนิรันดร์ สุวรรณโณ” เกษตรกรชาวสวนยาง อยู่บ้านเลขที่ 324 หมู่ 4 ต.กำแพงเพชร อ.รัตนภูมิ จ.สงขลา ที่ใช้เวลาลงทะเบียนอายุราชการมาเป็นชาวสวนยางอย่างเต็มตัว กล่าวว่า ได้มาขอทุนสงเคราะห์เพื่อปลูกยางใหม่ เมื่อทราบว่าโครงการนี้ ตอนแรกตั้งใจว่าจะเปลี่ยนไปปลูกปาล์มน้ำมันแทน เพราะเห็นว่าปาล์มน้ำมันให้ผลผลิตเร็ว และ สภย. ก็ให้การอุดหนุนถึงไร่ละ 26,000 บาท แต่เมื่อรับทราบข้อมูลจาก สภย. ว่า มีการให้ทุนสงเคราะห์สำหรับเกษตรกรที่ต้องการปลูกยางแบบผสมผสาน โดยสามารถปลูกพืชอื่นแซมยางได้ด้วย ก็เลยเปลี่ยนใจมาปลูกไม้ยืนต้นร่วมกับยางแทน เพราะโดยส่วนตัวเป็นคนชอบปลูกต้นไม้อยู่แล้ว และนึกถึงพระราชดำรัสของในหลวงที่ว่า “อยากให้ปลูกต้นไม้ในใจคน” เป็นสิ่งที่ยึดถือและปฏิบัติมาโดยตลอด ทำให้สวนยางที่ปลูกอยู่เกือบทุกแปลงจะต้องปลูกไม้ยืนต้นแซมยางไว้ด้วยเสมอ

“ผมคิดว่าวันนี้เป็นโอกาสดีที่จะได้ปลูกไม้อื่นๆ พร้อมกันยางพารา เพราะ สภย. ให้สิทธิ์และส่งเสริมการปลูกแบบผสมผสาน และโดยส่วนตัว ผมคิดว่าการปลูกยางน้อยหรือมาก

เมื่อเทียบกับแล้วรายได้ก็ไม่น่าจะแตกต่างกันมากนัก เพราะเท่าที่สังเกต จะเห็นได้ชัดว่า ต้นยางที่มีขนาดใหญ่จะให้ปริมาณน้ำยางมากกว่าต้นเล็ก ซึ่งหากปลูกจำนวนน้อย ต้นยางก็น่าจะเติบโตได้ดีกว่า เพราะจากไร่ละ 80 ต้น เหลืออยู่ไร่ละ 40 ต้น ปริมาณต้นยางลดลงครึ่งหนึ่ง ต้นยางก็น่าจะเติบโตได้ดีกว่าเดิม ซึ่งอาจจะให้น้ำยางรวมๆ แล้วไม่แตกต่างจากเดิมนัก

อีกประเด็น คือ เมื่อจะโค่นต้นยางจากประสบการณ์ของชาวสวนยางหลายๆ คน จะทราบดีว่ายางต้นใหญ่จะขายได้ราคาดีกว่า ซึ่งจะทำให้ชาวสวนมีรายได้จากการขายต้นยางเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ การปลูกยางจำนวนน้อย ยังช่วยให้ดูแลรักษาได้ง่ายกว่า และช่วยลดระยะเวลาในการกรีดยางได้ ทำให้ผู้กรีดยางหรือเจ้าของสวนยางจะมีความพึงพอใจในการกรีดยางมากกว่าช่วยรักษาหน้ายาง

และสุดท้ายคือ หากเราสามารถปลูกพืชอื่นแซมไม้ด้วย โดยเฉพาะการปลูกไม้ยืนต้น เช่น ไม้เศรษฐกิจ หรือไม้ที่ใช้ในการก่อสร้าง เช่น ตะเคียนทอง พยอม หรือมะขอก้านี้ ก็จะช่วยให้เรามีรายได้จากการขายไม้เหล่านี้ได้ด้วย แต่ในระหว่างที่ต้องรอรยางที่กรีดยางได้ต้องใช้เวลาราว 7 ปี เราก็ควรปลูกพืชอื่นเสริม เช่น ปลูกกล้วย ซึ่งจะช่วยให้เราขายได้ในการดำรงชีพ แต่เมื่อเปิดกรีดยางได้แล้ว เราก็จะมีรายได้จากผลผลิตของยางไปเรื่อยๆ จนกระทั่งครบ 30 ปี ในขณะที่ไม้ที่ปลูกเสริมก็จะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ต้นใหญ่ๆ อาจขายได้ต้นละเป็นหมื่นก็ได้ เมื่อนำรายได้มาคำนวณแล้ว คิดว่าน่าจะมากกว่ารายได้จากการกรีดยาง และเมื่อรวมกับการขายไม้ยาง ก็จะได้เงินก้อนกลับมาพอสมควร

หากพี่น้องชาวสวนยางสามารถทำแบบนี้ได้ ส่วนที่ จะได้อีกคือ เงินที่ได้จากยางจะเลี้ยงชีพเราไปได้ตลอด ส่วนเงินที่ได้จากการขายไม้ยืนต้น ก็จะกลายเป็นเงินเก็บไว้ใช้จ่าย หรือกลายเป็นมรดกให้กับลูกหลานได้ในอนาคต” นายนิรันดร์ กล่าวอย่างมั่นใจ ■

ร่วมถกยุทธศาสตร์วิจัยยางพารา

มุ่งเป้าใช้ในประเทศแทนส่งออก

หน้า 10

ยางพารา ถือเป็นพืชเศรษฐกิจของประเทศที่ทำรายได้เข้าประเทศมูลค่ามหาศาลในแต่ละปี แต่ในช่วง 4-5 ปีที่ผ่านมา ราคายางพาราตกลงเรื่อยๆ เนื่องจากมีปริมาณสินค้าเกินความต้องการ ในขณะที่ตลาดส่งออกหลักอย่างจีนก็เริ่มมียางพาราที่ผลิตภายในประเทศเข้ามาแทน ทำให้ประเทศไทยซึ่งการส่งออกยางพาราในรูปของยางแผ่นดิบ ยางรมควันและยางแท่งมีปัญหา ส่งผลทำให้ราคาคงตัว ด้วยเหตุนี้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) จึงได้จัดทำยุทธศาสตร์รายประเด็นด้านยางพาราเพื่อเพิ่มปริมาณการใช้ผลิตภัณฑ์ยางพาราภายในประเทศเพื่อแก้ปัญหายางพาราล้นตลาด โดยจัดเสวนาระดมความคิด (ร่าง) ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านยางพาราเพื่อเพิ่มปริมาณการใช้ผลิตภัณฑ์ยางพาราภายในประเทศ พ.ศ.2558 ขึ้นเพื่อแก้ปัญหาวิกฤติยางพาราดังกล่าว

กฤษฎีกรวิช นพาศิตพงษ์ รองเลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ กล่าวระหว่างเป็นประธานเปิดการประชุมว่า วช.ได้จัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2555-2559) โดยตระหนักถึงความสำคัญของการบูรณาการด้านการวิจัยให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ควบคู่กับการวิจัยเพื่อความ เป็นเลิศทางวิชาการ ที่จะนำไปใช้ให้เกิดผลทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศอย่างสมดุล และยั่งยืน โดยให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อมุ่งเน้นในการตอบโจทย์การวิจัยให้ตรงกับความต้องการของการแก้ไขปัญหาและการ

ร่วมถกยุทธศาสตร์วิจัยยางพารา

มุ่งเป้าใช้ในประเทศแทนส่งออก

กฤษฎีกรวิช นพาศิตพงษ์

พัฒนาประเทศ

“ปัจจุบันรัฐบาลได้มีนโยบายในการแก้ไขปัญหาราคายางพาราทั้งระบบโดยได้กำหนดให้เป็นวาระแห่งชาติ ซึ่งมีการเตรียมแผนแก้ไขปัญหาระยะกลาง และระยะยาวภายในเวลา 2-3 ปี พร้อมทั้งอนุมัติเงินกู้ 5,000 ล้านบาท ให้แก่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อนำไปช่วยเกษตรกรและปรับราคายางไม่ได้รับซื้อในราคาต่ำและให้เป็นไปตามกลไกของตลาดโลก”

รองเลขาธิการ วช.กล่าวต่อว่า จากปัญหาดังกล่าว วช.เล็งเห็นความสำคัญของการช่วยเหลือเกษตรกรในระยะยาวอย่างยั่งยืน จึงได้มอบหมายให้เครือข่ายวิจัยภูมิภาค : ภาคใต้ ดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์การวิจัยราย

ประเด็นด้านยางพารา เพื่อเพิ่มปริมาณการใช้ผลิตภัณฑ์ยางพารา ส่งเสริมการวิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่า (Valued Added Products) สร้างนวัตกรรม (Innovation) และองค์ความรู้ใหม่ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ยาง และส่งเสริมการแปรรูปยางพาราให้เป็นผลิตภัณฑ์โดยกลุ่มเกษตรกรหรืออุตสาหกรรมในประเทศในระยะสั้น 1-3 ปี และเป็นแนวทางการขยายผลงานวิจัยไปสู่อุตสาหกรรม

ขณะที่ เจษฎา อังวิทย์ธร กรรมการวิจัยและนวัตกรรม สภาอุตสาหกรรมภาคใต้ จากบริษัท นครศรีพาราวัฑ จากัด กล่าวถึงการนำยางพาราไปใช้ทำถนนแล้ว หลังได้หารือกับแขวงทางหลวงให้ความเห็นว่าการฉาบยางพาราผิวถนน ซึ่งใช้น้ำยาง 5% นั้น ทำให้ขอบถนนแน่นขึ้น น้ำฝนซึมผ่านได้น้อยลง ช่วยยืดอายุการซ่อมบำรุงเพิ่มขึ้นจาก 3 ปี เป็น 5 ปี ที่สำคัญยังช่วยลดอุบัติเหตุ เนื่องจากผิวล้อยางเกาะถนนได้ดีขึ้น ซึ่งมีงานวิจัยชัดเจน เพียงแต่ยังไม่มีหน่วยงานรวบรวมข้อมูลเหล่านี้อย่างจริงจัง

ด้าน รศ.ดร.ก้าน จันททรัพย์หมมา ประธานคณะกรรมการเครือข่ายการวิจัยภูมิภาค ภาคใต้ กล่าวถึงร่างยุทธศาสตร์ว่ามุ่ง

คมชัดลึก

เน้นการเพิ่มการใช้ยางพาราในประเทศเพื่อ
สร้างความต้องการยางพาราในประเทศให้
มากขึ้น เชื่อว่าหากทำได้ภายใน 3 ปี ราคา
ยางพาราจะเพิ่มขึ้นอย่างแน่นอน

นับเป็นอีกก้าวของยางพาราไทยในการจัด
ทำยุทธศาสตร์รายประเด็นด้านยางพาราเพื่อ
เพิ่มปริมาณการใช้ผลิตภัณฑ์ยางพาราภายใน
ประเทศแก้ปัญหาวิกฤติด้านราคา ด้วยการนำ
นวัตกรรมผลงานวิจัยด้านยางพารามาใช้ให้
เกิดประโยชน์กับประเทศมากที่สุด เข้าทำนอง
"ไทยผลิต ไทยใช้ ไทยเจริญ" นั่นเอง

● สุรัตน์ อัดตะ ●

เดลินิวส์

เดลินิวส์

อุปสรรคของนโยบาย

มักพบเห็นอยู่ทั่วไปว่า นโยบายหรือสิ่งที่รัฐบาล กำหนด ประกาศออกไป ไม่เกิดผลอย่างแท้จริง บางอย่างเจ้าหน้าที่นำไปปฏิบัติไม่ได้ เพราะขาดความพร้อมและการสนับสนุน แม้ในรัฐบาลภายใต้อำนาจคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ก็ไม่ต่างกัน จำต้องใช้อำนาจพิเศษ หรือกฎหมายที่ตราขึ้นใช้เฉพาะ จึงกลายเป็นว่า ทุกประเด็นเป็นสิ่งที่รัฐบาลหรือนายกรัฐมนตรีต้องคอยตามจี๋ ลงลึกในรายละเอียดระดับปฏิบัติ แต่กว่าจะทราบว่าจะเกิดปัญหา ก็ทอดเวลาผ่านไปนาน ประชาชนที่คอยความหวังจากนโยบาย ย่อมเกิดความรู้สึกไม่ดีกับรัฐบาลที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาลดลงได้อย่างแท้จริง

ตัวอย่างที่เห็นกันอย่างหนึ่ง ได้แก่การจัดการ ปัญหาราคาของพาราดคั่ว ที่มีข้อสรุปว่า จะศึกษาวิจัยเพื่อให้เกิดนวัตกรรม ผลัดกันแปรรูปจากของพารามาใช้ประโยชน์ให้มากขึ้น เช่น ใช้เป็นส่วนผสมทำถนน แต่การกำหนดมาตรฐานทาง หรือข้อกำหนดอื่นที่เกี่ยวข้องกับการทางหลวง ไม่เปิดช่องทางให้ทำได้ หน่วยงานระดับปฏิบัติทั้งหลายก็เลือกวัสดุ กำหนดเงื่อนไขการประกวดราคาไปตามปกติดังที่เลขทำ ไม่มีช่องทางที่จะได้ใช้นวัตกรรมจากของพารามาเป็นส่วนผสมได้ ทั้งนี้ บรรดางานวิจัย นวัตกรรมอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกัน

การประกาศแนวทางส่งเสริมผลผลิตจากยางแปรรูปของรัฐบาลจึงไม่เกิดผลใด ๆ จนกว่าจะได้แก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

เมื่อเร็ว ๆ นี้ คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติและ เครือข่ายวิจัยภาคใต้ ซึ่งได้ศึกษาพัฒนาแนวคิดนวัตกรรมเพื่อการแปรรูปยางพาราและการนำไปใช้ประโยชน์ให้มากขึ้น ได้จัดประชุม โดยเห็นว่า ในพื้นที่ภาคใต้การพัฒนาการใช้ยางพาราเป็นเรื่องสำคัญ รุ่งคว้น เพราะเศรษฐกิจของพื้นที่ขึ้นอยู่กับยางพารา หากราคายังตก ก็จะกระทบกับกิจการอื่นไปด้วย และแม้มีการคิดค้นนวัตกรรมมากมาย แต่ก็ไม่ได้นำไปใช้ให้เกิดผล อย่างไรก็ตาม การจะทำให้ราคายางดีขึ้น ก็ต้องมีการคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ และกำหนดนวัตกรรมแปรรูปไปใช้ โดยรัฐจะต้องปรับแก้ไขกฎระเบียบที่ไม่เอื้อ และทำให้ทุกหน่วยงานรับรู้ เข้าใจในทางเดียวกันว่าจะใช้อย่างไร

รัฐบาลปัจจุบัน รวมถึงชุดอื่น ๆ มักเผชิญปัญหา การจับเคลื่อนนโยบายใหม่ๆ ที่เดินไปอย่างเชื่องช้า ปรากฏรูปธรรมให้เห็นได้ยาก บางทีก็ถูกมองว่าไม่มีผลงาน หรือล่าช้า บางครั้งเข้าใจกันว่า ข้าราชการเกียจคร้าน หรือนิ่งเฉย ไม่ให้ความร่วมมือ แต่หากการกำหนดนโยบาย ได้ตรวจสอบกลไก ข้อจำกัดต่าง ๆ แล้วหากทางปรับปรุงแก้ไข ก็จะทำให้ผู้ปฏิบัติระดับต่าง ๆ ซึ่งต้องดำเนินงานไปตามกรอบกฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ มีความเชื่อมั่น หรือหากจะมีผู้ใดไม่ให้ความร่วมมือ ก็จะถูกกฎระเบียบที่มีทำให้เห็นบุคคล หรือหน่วยงานที่เป็นอุปสรรคขัดขวาง ซึ่งจะจัดการแก้ไขได้ไม่ยาก ในครั้งนี้ การที่เครือข่ายวิจัย ซึ่งศึกษาปัญหาอย่างดี พบปัญหาและเสนอแนวทางแก้ไข รัฐบาลก็ควรดำเนินการเพื่อให้เกิดผลงานที่เป็นประโยชน์กับชาวสวนยาง และกิจการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะส่งผลดีกับทุกภาคส่วนที่ต้องการ.

เดลินิวส์

เศรษฐกิจจีนกดดันภาคเกษตรไทยยังไม่การ

รายงานจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประเทศไทยมีความสัมพันธ์ด้านการค้ากับจีนมาอย่างย มีแนวโน้มการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคจากจีน เพิ่มขึ้น ปี 2553-2557 ซึ่งปี 2557 มีมูลค่าการนำเข้าสินค้าอุป 1,251,528.3 ล้านบาท โดยสินค้าประเภทผัก ผลไม้ แต่ที่ทำจากผักและผลไม้มีมูลค่าการนำเข้าเป็นอันดับ 21,227.5 ล้านบาท และปี 2558 เดือนมกราคม-พฤษภาคม 7,954.1 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน

สำหรับการส่งออกสินค้าเกษตร พบว่า ไทยส่ง สำคัญไปยังจีนหลายรายการ เช่น ผลิตภัณฑ์ มันสำ ยางพารา ทูเรียน มังคุด ลำไย เป็นต้น โดยในปี 2557 สินค้าเกษตรไปยังประเทศจีนมูลค่าสูงถึง 806,437.6 ล้านบาท ในปี 2558 เดือนมกราคม-พฤษภาคม ส่งออกสินค้า 309,359.2 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปี 2557 อยู่ที่ 335,560.8 ล้านบาท โดยสินค้าผลิตภัณฑ์มันสำ และผัก (ทูเรียน มังคุด ลำไย) ข้าว และสินค้าอื่น ๆ มี ในการส่งออกไปยังจีนเพิ่มมากขึ้น

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง 67/25 บางขุน

น้ำน้อย ใครๆก็พูดได้แล้วไหน จะเรื่องนโยบายบ้างคอร์รัปชัน คดีเก่าโกงลำไยที่ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดก็เจ็บจี

“บุญ” เข้าเวรโหลกว่าดำประจำ วันอังคารที่ 28 กรกฎาคม 2558..... ■ เล้าร้างภัยแล้ง มีมาตั้งแต่สิ้นฤดูฝนปีที่แล้วด้วยน้ำในเขื่อนมันฟ้อง แต่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ยังคงทำงานตามประเพณีแบบเดิมๆ รอมือโหลมาวางอยู่ตรงหน้า ถึงนี้กร้องให้ได้..... ■ ภัยแล้งในฤดูฝน กลุ่มเจ้าพระยาทำนาไม่ได้ มีมาตั้งแต่กลางพฤษภาคม ผ่านไป 2 เดือน ผู้บริหารกระทรวงเพิ่งจะตื่นจากตั้งเตียง มาลุยเยี่ยมทุ่งกันตอนนี้ ขมิบมันออกมาตรการโน่นนั่นนี่ เนาะให้เกษตรกรทำโน่นนั่นกัน ตอนนี้ไม่สายเกินเพลไปแล้วหรือ คุณชาย..... ■ สมควรแล้วรัยยังที่ จะต้องปรับเปลี่ยนผู้บริหารใหม่ที่ผ่านไม่เพียงจะรัยรัย ไม่ได้เตรียมมาตรการอะไรไว้เลย ที่คุณนั้กคุณหนา เกษตรกรควรหันไปปลูกพืชใช้น้ำน้อย ช่วยบอกหน่อยเถอะ มันคือพืชอะไร ปลูกไปแล้วจะขายได้ไหม จะช่วยให้ชีวิตอยู่รอดได้รัยเปล่า ไม่ไร่สักแต่พูดลอยๆ ควรปลูกพืชใช้

คดีใหม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรณีโครงการมูลนิธิกั้กชนยางพารา เงินไม่ถึงมือเกษตรกรแต่พ่อค้ารายขึ้นต้นเหมือนลำไยไม้ไผ่ สุดท้ายกลายเป็นเมากัญชา บอกให้ล้มๆไป กั้กชะงั้ก..... ■ จะปรับจะเปลี่ยน เพื่อสร้างความหวังใหม่ให้เกษตรกรไทย หวังว่า พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีผู้มีอำนาจเต็ม คงไม่ อัญเชิญ ท่านชาย คุณชาย ลูกหลานขุนน้ำขุนนางศักดินา รวมทั้งข้าราชการเก่าทั้งหลายมาปิดฝุ่นนั้งเก่าอืใหญ่กันอีก..... ■ นอกจากจะไม่ค่อยรู้สีรู้สาในความเดือดร้อนของเกษตรกรแล้ว ประวัติศาสตร์บอกให้รัย การปกครองบ้านเมืองในอดีต ต้องล้มสลายส่วนใหญ่มาจากขุนน้ำขุนนางศักดินา มักจะรวมหัวกับข้าราชการเบียดบังราษฎร พุดง่ายๆ นอกจากเขาจะเคยชินกับการคอร์รัปชันในระบบราชการยังยกั้กหัวลั้วตาแสดงความเห็นอกเห็นใจให้กันอีกต่างหาก.

บุญ

กรมส่งเสริมสหกรณ์ เร่งดำเนินมาตรการปรับโครงสร้างการบริหารจัดการแปลงใหญ่ สำหรับข้าวและปาล์มน้ำมันพร้อมสนับสนุนให้สหกรณ์สร้างโรงงานอย่างพารา เพื่อเพิ่มศักยภาพการส่งออก

นายโอกาส กลั่นบุศย์ อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ เปิดเผยว่า ขณะนี้กรมมีการปรับโครงสร้าง โดยการบริหารจัดการแปลงใหญ่ใน 2 ส่วน คือ ข้าว และปาล์มน้ำมัน โดยในส่วนแรกจะทำงานร่วมกับกรมการข้าว ซึ่งกรมส่งเสริมสหกรณ์จะทำหน้าที่เป็นส่วนกลางนำในการที่จะรวบรวมข้าว โดยเฉพาะ 4 กลุ่มข้าว คือ ข้าวเป้าหมาย ข้าวเหนียว ข้าวเจ้า และข้าวต้องการของตลาด แต่ในส่วนของการบริหารจัดการแปลงใหญ่เรื่องข้าวนั้น กรมการข้าวจะทำการวางแผนในการปฏิบัติตามความเหมาะสมและนำไปถ่ายทอดกระบวนการตามนโยบายของกรมการข้าวเอง ส่วนที่สอง ปาล์มน้ำมัน มีเป้าหมายในการลดต้นทุน เพิ่มผลผลิต และบริหารจัดการการตลาด ซึ่งมีกลุ่มสหกรณ์ 4 จังหวัดภาคใต้ ในเขตนิคมสหกรณ์ 10 แห่ง 12 นิคม เป็นต้นแบบ โดยจะดำเนินการรวบรวมสมาชิกประมาณ 100-150 ราย มีเนื้อที่ประมาณ 2 พัน ถึง 5 พันไร่ ไนร์ตมี 5 กิโล พร้อมกับเลือกผู้บริหารจัดการแปลงและวางแผนคิดในการลดต้นทุนการผลิต การใช้พันธุ์ปาล์มที่ดี การผลิตได้มาตรฐาน RSPO หรือไม่ ใช้ปุ๋ยอย่างไรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ส่วนภาคการส่งออกขางพารานั้น ขณะนี้มีโรงงานแห่ง STR ที่ส่งออก เพียง 1-2 แห่ง ซึ่งก็ยังไม่เพียงพอ แต่หากสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรใด

ที่มีความพร้อมในด้านการบริหารจัดการ สามารถกู้เงินไปสร้างโรงงาน หรือนำไปปรับปรุงโรงงานที่มีอยู่ในเบื้องต้นกระทรวงเกษตรฯก็ได้เร่งรัดให้สหกรณ์ที่อยู่ระหว่างทำการขอกู้ ให้รีบดำเนินการให้เสร็จภายในเดือนเมษายน ซึ่งกรมส่งเสริมสหกรณ์และทางสำนักงานสหกรณ์จังหวัด และ ธ.ก.ส.กำลังเข้าไปช่วยสหกรณ์ในการดำเนินการว่า มีการติดขัดในส่วนใดบ้าง เนื่องจากมีการเบิกจ่ายเพียงร้อยละล้าน ซึ่งเป็นหนึ่งเรื่องที่ต้องรีบดำเนินการให้เสร็จภายในเดือนเมษายน หากดำเนินการแล้วเสร็จจะทราบว่า มีสหกรณ์กี่แห่งที่สามารถกู้เงินไปสร้างโรงงานได้ เป็นโรงงานประเภทใด หรือสหกรณ์ไหนบ้างที่กู้เงินไปเพื่อปรับปรุงโรงงาน ถ้าการดำเนินการเบิกจ่ายและจัดสร้างโรงงานแล้วเสร็จในช่วงปีนี้ ก็สามารถเพิ่มศักยภาพในการรองรับยางและแปรรูปมากขึ้น

“หากโครงการการปรับโครงสร้างโดยการบริหารจัดการแปลงใหญ่ และการเบิกจ่ายเพื่อสร้างโรงงานแล้วเสร็จ จะทำให้เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตต่อไร่ มีกระบวนการผลิตที่ได้มาตรฐาน ผลผลิตเป็นไปตามความต้องการของตลาด กลุ่มสหกรณ์มีความแข็งแกร่งสามารถกำหนดและต่อรองราคากับตลาดได้ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อเกษตรกรต่อไปในอนาคต” อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์กล่าว

กรุงเทพธุรกิจ

www.bangkokbiznews.com

การชำระหว่า
ม.ค.-

การนำเข้าของคู่ค้าหลัก

ครึ่งปีแรกติดลบ 4.84% - พาณิชย์หวังบาทอ่อนหนุนครึ่ง

ส่งออกมีย.หนักสุดรอบ

นักวิเคราะห์ชี้เสี่ยงภาวะขาดดุลแฝด“ดุลบัญชีเดินสะพัด-งบประมาณ”

ส่งออกเดือนม.ย.ร่วงหนัก 7.87% ติดลบต่อเนื่องเดือนที่ 6 มากสุดรอบ 3 ปีครึ่ง เหตุส่งออกกระทบชะลอตัวหนัก 48.3% จากการเปลี่ยนรุ่น ขณะที่ตลาดหลักลดลง โดยเฉพาะสหรัฐฯ ติดลบครั้งแรกในรอบ 9 เดือน หวังบาทอ่อนดันยอดครึ่งปีหลัง ด้าน“เอกชน-นักเศรษฐศาสตร์”รับปีนี้มีโอกาสขยายตัว หวั่นทรุดยาว ชะนะสรท.เล็งปรับเป้า คาดติดลบ 2-3.5%

อ่านประกอบหน้า 2

ตลาดส่งออกมีย.หด สหรัฐติดลบ0.1%ครั้งแรกในรอบ9เดือน

ภาคส่งออกของไทยครึ่งปีแรกติดลบมากกว่าคาดการณ์ จากเศรษฐกิจโลกไม่ฟื้นตัว และประเทศคู่ค้าลดการนำเข้าสินค้าไทย ทำให้

ความหวังว่า เศรษฐกิจไทยจะได้ อานิสงส์จากภาคส่งออกในช่วงครึ่งปีหลังลดลง

นายสมเกียรติ ตรีรัตน์พันธ์ ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กล่าวว่า การส่งออกเดือนม.ย.2558 มูลค่า 18,161.6 ล้านดอลลาร์ ลดลง 7.87%

อ่านต่อหน้า > 4

ต่อจากหน้า > 1

ส่งออก

การนำเข้ามีมูลค่า 18,011.5 ล้านดอลลาร์ลดลง 0.21% โดยเกินดุลการค้ามูลค่า 150 ล้านดอลลาร์ ทั้งนี้การส่งออกเดือนม.ย.ที่ลดลง 7.87% ติดลบเป็นเดือนที่ 6 ติดต่อกัน นับจากเดือนม.ค. 2558 และติดลบมากสุดในรอบ 3 ปี 6 เดือน นับจากเดือนธ.ค.2554 ที่ขยายตัวติดลบ 8.15% ส่วนการส่งออกในช่วง 6 เดือนของปี 2558 (ม.ค.-มิ.ย.) มีมูลค่า 106,855.6 ล้านดอลลาร์ลดลง 4.84% การนำเข้ามีมูลค่า 103,382.9 ล้านดอลลาร์

ลดลง 7.91% โดย

สำนักคอลลาร์

นายสมเก

การส่งออกเดือน

อุตสาหกรรม

ส่งออกถยนต์

สินค้าส่งออก

19.1% จากการ

ที่ติดลบ 48.3

รถยนต์นั่งยัง

สำเร็จรูป ลดลง

เม็ดพลาสติก

ราคาน้ำมันตล

ที่ส่งออกลด

ทองคำลดลง

สินค้าเกษตร-

สำหรับลิ

การเกษตร ก

21.1%อาหารทะเล

และแปรรูป สด

แต่ยางพารา ซึ่ง

ในกลุ่มเกษตร

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง 67/25 บาง

18 เดือน โดยเพิ่มขึ้น 4.4% จากมันสำปะหลัง เพิ่มขึ้น 24.6% ไม้สัดแซ่แข็ง 20.1% และ แปรรูป 6.3%

ส่วนตลาดส่งออกพบว่า สหรัฐลดลง 0.1% กลับมาติดลบครั้งแรกในรอบ 9 เดือนจากการส่งออกถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เครื่องใช้ไฟฟ้า ลดลงตลาดญี่ปุ่นลดลง 4.2% สหภาพยุโรป (อียู) ลดลง 7.1% จีนลดลง 30.8% จากการส่งออกลดลงของ เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ยาง เม็ดพลาสติก แต่ตลาด ซีแอลเอ็มวี ยังคงเติบโตสูงถึง 10.8%

บาทอ่อนหนุนส่งออกครึ่งปีหลัง

นอกจากนี้ ผลจากราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่ยังคงชะลอตัว จะส่งผลต่อการส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับน้ำมัน เช่น น้ำมันสำเร็จรูป เคมีภัณฑ์ และเม็ดพลาสติก ราคาสินค้าเกษตร ตลาดโลกที่ปรับตัวลดลง จะทำให้มูลค่าส่งออก ยางพาราและน้ำตาลทรายลดลง

“คาดว่าการใช้เงินบาทอ่อนค่าลงมาอยู่ที่ระดับ 34.1 บาทต่อดอลลาร์ จะช่วยส่งเสริมให้การส่งออกช่วงครึ่งปีหลัง โดยเฉพาะสินค้าเกษตร และสินค้าที่ใช้วัตถุดิบในประเทศขายได้มากขึ้นและแข่งขันได้ดีขึ้นเมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่ง แต่ก็กระทบต่อการนำเข้าสินค้ากลุ่มเครื่องจักรและสินค้านำเข้าที่มีต้นทุนสูงขึ้น

นายสมเกียรติกล่าวอีกว่าเป้าหมายการส่งออกปีนี้อยู่ที่กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ พิจารณาทิศทางทางการส่งออกอีกครั้ง เบื้องต้น ยอมรับว่าครึ่งปีหลังการส่งออกจะยังติดลบต่อเนื่องแต่จะกลับมาเป็นบวกได้ตั้งแต่ส.ค.นี้ และกลับมาฟื้นตัวได้ในไตรมาส 4

ส่วนผลกระทบกรณีการออกรายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ (Trafficking in Person :TIP Report) นั้นไม่ว่าผลจะออกมาอย่างไร ก็จะไม่กระทบต่อการส่งออกของไทยเพราะสิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้วคือ ไทยอยู่ในอันดับ Tier 3 หากจะอยู่ต่อไปก็จะไม่กระทบต่อการค้าเพราะผู้ประกอบการมีสัญญาณขายได้ก่อนล่วงหน้าแล้ว

เศรษฐกิจโลกฟื้นตัวไม่เป็นตามคาด

นายณพพร เทพสิทธา ประธานสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย (สรท.) กล่าวว่า ตัวเลขส่งออกเดือนมิ.ย. ติดลบมากกว่าที่คาดการณ์ โดยเดิมคาดว่าครึ่งปีแรกจะติดลบ โดยเดิมคาดว่าครึ่งปีแรกจะติดลบ 3-5% แต่ตัวเลขจริงติดลบสูงถึง 4.8% ทำให้ประเมินว่าการส่งออกในครึ่งปีหลัง จะติดลบมากกว่าที่คาดไว้ที่ 3% และจะส่งผลให้การส่งออกรวมทั้งปี ติดลบมากขึ้น

“กรณีดีที่ที่สุดจะติดลบเพียง 2% และเลวร้ายที่สุดจะติดลบ 3.5% นั้น สรท. จะทำการประเมินตัวเลขการส่งออกอีกครั้ง ก่อนพิจารณาว่า จะปรับคาดการณ์อีกหรือไม่ อย่างไร”

สาเหตุสำคัญที่การส่งออกติดลบสูงเป็นเพราะสถานการณ์เศรษฐกิจโลก มีปัญหาและการฟื้นตัวไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้โดยเฉพาะตลาดสหรัฐ ที่ติดลบเป็นครั้งแรกในรอบหลายเดือน

ด้านสินค้าส่งออกพบว่า สินค้าการระบะ น่าจะกลับมาฟื้นตัวได้ในไตรมาส 3 ส่วนน้ำมันสำเร็จรูปติดลบสูงจากราคาตลาดโลกลดลง และอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ ติดลบสูงสะท้อนถึงสถานการณ์เศรษฐกิจในตลาดโลกสำคัญ โดยเฉพาะสหรัฐไม่สดใส ด้านสินค้าเกษตร พบว่าไทยมีการผูกการส่งออกไว้กับสินค้าโภคภัณฑ์สูงเมื่อเศรษฐกิจผันผวน ความต้องการสินค้าลดลง จะส่งผลกับราคา ในทางกลับกันหากปริมาณสินค้าทางการค้าจะลดต่ำลงเช่นกัน ทำให้พื้นที่ที่เศรษฐกิจโลกมีปัญหาภาคการส่งออกของไทยจึงได้รับผลกระทบ

หากปล่อยโครงสร้างการส่งออกของไทยเป็นเช่นนี้ โอกาสที่การส่งออกไทยจะมีปัญหาซ้ำซากจึงสมควรปรับสินค้าให้เบ็ดเสร็จที่ใช้ นวัตกรรมมากขึ้น

“ตอนนี้หากมองสั้นก็มีสินค้าไม่กี่รายการที่ส่งออกได้เพิ่มขึ้น และมีไม่กี่ตลาดที่การส่งออกยังเป็นบวก ดังนั้น ปัญหาสำคัญที่ทำให้การส่งออก มิ.ย. และครึ่งปีแรกแย่กว่าที่คิด จึงมาจากเศรษฐกิจโลก” นายณพพร กล่าว

เหตุค่ายรถหยุดผลิตรถกระบะ

นายพิพัฒน์ เหลืองนฤมิตชัย ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ บ.ภัทร กล่าวว่า ตัวเลขส่งออกเดือนมิ.ย. ที่ออกมาหดตัว 7.8% ถือว่าต่ำกว่าที่คาดการณ์เอาไว้ โดยการส่งออกที่ลดลงส่วนหนึ่งเป็นผลจากการที่ค่ายรถยนต์บางแห่งหยุดการผลิตในส่วนของการกระบะ เพื่อเปลี่ยนรูปลักษณ์ใหม่ ทำให้การส่งออก รถกระบะเดือนนี้หดตัวลง 48%

แม้หักในส่วนนี้ออก การส่งออกโดยรวมก็ถือว่ายังหดตัวมากกว่าที่คาด โดยสาเหตุยังเกิดจาก 3 ปัจจัยเดิม คือ เศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว ทำให้ความต้องการซื้อสินค้าปรับลดลง ขณะเดียวกันโครงสร้างการผลิตเริ่มเปลี่ยนแปลงไป โดยประเทศอุตสาหกรรมยักษ์ใหญ่เริ่มหันมาผลิตสินค้าในประเทศเพื่อทดแทนการนำเข้ามากขึ้น สะท้อนผ่านการนำเข้าสินค้าของประเทศสหรัฐและจีนที่ชะลอตัวลง

นอกจากนี้ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ปรับลดลงถ้วนหน้าทั้ง น้ำมัน ตลอดจนสินค้าเกษตรอื่นไม่ว่าจะเป็นข้าว ยางพารา ล้วนปรับลดลง ซึ่งเป็นผลจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน ทำให้แม้ปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้น แต่มูลค่าการส่งออกไม่ได้เพิ่มขึ้นตาม ขณะเดียวกันประเทศไทยยังเผชิญปัญหาด้านความสามารรถการแข่งขัน ซึ่งเห็นได้จากภาคการผลิตหลายแห่งเริ่มย้ายถิ่นฐาน

ในการผลิต

หวั่นไทยเผชิญ

นายพิพัฒน์

ลดลงต่อเนื่อง

ความเสี่ยงว่า

ดุลบัญชีเดินส

เพิ่มความเสีย

เนื่องจากเราจ

คือ ทั้งดุลบัญชี

“สิ่งที่น่า

ทรงตัว แต่ส่งอ

การขาดดุลแ

ปรับเพิ่มขึ้น

ตรงนี้จะยังเป็น

ขาดดุลบัญชี

ค่าเงินได้เช่น

ส่วนแนว

มีแนวโน้มปรับ

ทั้งปีกลับมาเป็น

คาดการณ์ว่า

-2.5% แต่จาก

การส่งออกของ

ถึงจะเป็นไป

หวังส่งออก

นายณพ

ศูนย์วิเคราะห์

ศูนย์วิจัยฯ คาด

-5% แต่ตัวเลข

ที่คาดการณ์เ

ศูนย์ฯ จะปรับ

ปีใหม่จากปี

ถ้าดูใส่ใน

ยังเป็นความห

ลาว เมียนมา

โดยเฉพาะกัม

ที่มีการเติบโต

ส่วนแนว

ยังหวังว่าจะไ

โดยคาดว่าจะ

“ตอนนี้

มากกว่าปัจจัย

ประเทศยังมี

มาดูแลได้ แต่

ของเราและกา

ในระยะสั้น

เรื่องการบุก

ส่งเสริมต่าง

ตลาดส่งออกเดือนมิ.ย. สหรัฐติดลบ 0.1% ครั้งแรกในรอบ 9 เดือน

กระทรวงพาณิชย์แถลงตัวเลขส่งออกในเดือนมิ.ย. ซึ่งให้เห็นว่าภาคส่งออกของไทยได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจโลกยังไม่ฟื้นตัว โดยเฉพาะตลาดหลักของสินค้าไทยอย่างสหรัฐหดตัวครั้งแรกในรอบ 9 เดือน มีรายละเอียดดังนี้

มูลค่าการส่งออกของไทยเดือนมิ.ย. และครึ่งปีแรกของปี 2558 ยังคงลดลง เนื่องจากการส่งออกยานยนต์และส่วนประกอบหดตัวสูงจากการเปลี่ยนรุ่นรถกระบะ ซึ่งเป็นเพียงปัจจัยชั่วคราว สินค้าเกี่ยวข้องกับน้ำมันมีมูลค่าส่งออกต่ำตามราคาน้ำมัน และสินค้าเกษตรมีมูลค่าส่งออกต่ำตามราคาในตลาดโลก ในขณะที่ข้อมูลการนำเข้าของตลาดล่าสุดแสดงว่าไทยยังคงรักษาส่วนแบ่งตลาด (Market Share) ในตลาดสำคัญไว้ได้

มูลค่าการค้าระหว่างประเทศในรูปของเงินบาท การส่งออกเดือนมิ.ย. 2558 มีมูลค่า 603,382 ล้านบาท ลดลง 5.12% เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน และระยะ 6 เดือน (ม.ค. - มิ.ย. 2558) มีมูลค่า 3,476,861 ล้านบาท ลดลง 3.99% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน

ในขณะที่ยอดนำเข้าเดือนมิ.ย. 2558 มีมูลค่า 605,534 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 2.81% และระยะ 6 เดือน (ม.ค.-มิ.ย. 2558) มีมูลค่า 3,404,979 ล้านบาท ลดลง 7.00% ส่งผลให้ดุลการค้าระหว่างประเทศเดือนมิ.ย. 2558 ขาดดุล 2,152 ล้านบาท และระยะ 6 เดือน (ม.ค.-มิ.ย. 2558) เกินดุล 71,881 ล้านบาท

มูลค่าการค้าระหว่างประเทศในรูปของเงินดอลลาร์ การส่งออกเดือนมิ.ย. 2558 มีมูลค่า 18,162 ล้านดอลลาร์ ลดลง 7.87% เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน และระยะ 6 เดือน (ม.ค.-มิ.ย. 2558) มีมูลค่า 106,856 ล้านดอลลาร์ ลดลง 4.84% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน

ในขณะที่ยอดนำเข้าเดือนมิ.ย. 2558 มีมูลค่า 18,012 ล้านดอลลาร์ ลดลง 0.21% และระยะ 6 เดือน (ม.ค.-มิ.ย. 2558) มีมูลค่า 103,383 ล้านดอลลาร์ ลดลง 7.91% ส่งผลให้ดุลการค้าระหว่างประเทศเดือนมิ.ย. 2558 เกินดุล 150

ส่วนแบ่งตลาดในประเทศคู่ค้า

	2555	2556	2557	2558
สหรัฐ	1.15	1.15	1.16	↑ 1.28 บ.ด.
จีน	2.12	1.96	1.95	↑ 2.22 บ.ด.
ญี่ปุ่น	2.67	2.65	2.68	↑ 3.13 บ.ด.
อินเดีย	1.11	1.17	1.23	↑ 1.49 บ.ด.
สหภาพยุโรป(27)	0.94	1.00	1.09	• 1.09 บ.ด.
สิงคโปร์	2.67	2.49	2.39	↑ 2.61 บ.ด.
ฟิลิปปินส์	5.59	5.47	5.33	↑ 5.71 บ.ด.
มาเลเซีย	5.88	5.95	5.80	↑ 5.93 บ.ด.
ฮ่องกง	1.97	1.82	2.01	• 2.01 บ.ด.
เกาหลีใต้	1.03	1.02	1.02	↑ 1.12 บ.ด.
ออสเตรเลีย	4.21	4.74	4.31	↑ 4.98 บ.ด.
ไต้หวัน	1.37	1.39	1.58	↑ 1.77 บ.ด.

ที่มา: World Trade Atlas, ก.น.

ล้านดอลลาร์ ขณะที่ระยะ 6 เดือน (ม.ค. - มิ.ย. 2558) เกินดุล 3,473 ล้านดอลลาร์

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตร หดตัวตามราคาสินค้าเกษตรโลก โดยภาพรวมเดือนมิ.ย. 2558 ลดลง 4.1% ตามทิศทางของราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกที่ยังคงชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าสินค้าเกษตรส่งออกสำคัญจะมีปริมาณส่งออกสูงขึ้นก็ตาม โดยเฉพาะยางพาราซึ่งเป็นสินค้าเกษตรส่งออกอันดับหนึ่งของไทย เดือนนี้ มูลค่าส่งออกกลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 18 เดือน ขยายตัว 4.4% แต่ราคายางพารายังคงอยู่ในระดับต่ำเช่นเดียวกับผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ไก่สดแช่แข็งและแปรรูป และผลไม้กระป๋อง

และแปรรูป มูลค่าการส่งออกยังขยายตัวสูงขึ้น 24.6% 20.1% และ 6.3% ตามลำดับ

ในขณะที่ ข้าว น้ำตาลทราย และอาหารทะเลแช่แข็งและแปรรูป มูลค่าการส่งออกยังคงหดตัวลง

มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม ยังคงหดตัวลง โดยภาพรวมเดือนมิ.ย. 2558 ลดลง 7.7% ผลจากสินค้าส่งออกอันดับหนึ่งของไทยคือรถยนต์และส่วนประกอบ หดตัว

หาก...
เกี่ยว...
และ...
การ...
เดือน...
จะ...

สูงถึง 19.1%...
ส่งออก...
การเปลี่ยน...
เท่านั้น...
ประกอบ...
สำหรับ...
กับน้ำมัน...
การใช้วัตถุ...

กรุงเทพธุรกิจ
www.bangkokbiznews.com

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง 67/25 บางขุน

ได้แก่ น้ำมันสำเร็จรูป เคมีภัณฑ์ เม็ดพลาสติก ยังคงลดลงจากปีก่อนหน้ามากตามภาวะราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่ยังไม่ฟื้นตัว แต่ปริมาณการส่งออกน้ำมันยังคงขยายตัวสูงถึง 28.5% ส่วนการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญอย่างทองคำ กลับมาหดตัวสูงถึง 49.7%

เนื่องจากราคาทองคำในตลาดโลกปรับตัวลง ทั้งนี้ หากไม่รวมสินค้าที่เกี่ยวข้องกับน้ำมันและทองคำ มูลค่าการส่งออกรวมของไทยในเดือนมิ.ย.2558 จะหดตัว 5.8% ในขณะที่สินค้ากลุ่มอุตสาหกรรมหนักสินค้าเกี่ยวข้องกับน้ำมันและทองคำ จะหดตัวที่ 5.6%

ตลาดส่งออก โดยตลาด สหรัฐ ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป จีน และอาเซียนหดตัวตามภาวะเศรษฐกิจโลก แต่กลุ่ม CLMV ยังคงขยายตัวต่อเนื่อง การส่งออก

ไปยังตลาดสหรัฐอเมริกาหดตัว 0.1% เป็นครั้งแรกในรอบ 9 เดือน จากการลดลงของการส่งออกรถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เครื่องใช้ไฟฟ้า และส่วนประกอบอื่นๆ เช่นเดียวกับที่การส่งออกไปยังตลาดหลักอย่างญี่ปุ่นและสหภาพยุโรป ลดลง 4.2% และ 7.1% ตามลำดับ

รวมทั้งการส่งออกไปจีน เริ่มหดตัวเล็กน้อย 0.8% (YoY) จากการลดลงของการส่งออก เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ยาง และเม็ดพลาสติก ในขณะที่ตลาด CLMV ยังคงมีอัตราการขยายตัวต่อเนื่องสูงถึง 10.8% โดยเฉพาะกัมพูชาและเวียดนาม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการค้าชายแดน

ปัจจัยที่มีผลกระทบ

การส่งออกของไทยหดตัวต่อเนื่องตั้งแต่ต้นปี 2558 เป็นปัจจัยภายนอกที่สำคัญ ดังนี้

1) ภาพรวมเศรษฐกิจโลกและตลาดคู่ค้าหลักในปัจจุบันที่ชะลอตัว โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น และจีน ส่งผลให้การนำเข้าของเกือบทุกประเทศทั่วโลกยังคงหดตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเข้าของประเทศคู่ค้าสำคัญ อาทิ ญี่ปุ่น (-21.2%) จีน (-21.0%) ฝรั่งเศส (-19.2%) เกาหลีใต้ (-16.0%) สหราชอาณาจักร (-8.6%) สหรัฐ (-3.9%)

2) ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกยังคงชะลอตัวลง โดยในเดือนมิ.ย. 2558 ลดลงถึง 42.8% ส่งผลกระทบต่อมูลค่าส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับน้ำมัน ได้แก่ น้ำมันสำเร็จรูป เคมีภัณฑ์ และเม็ดพลาสติก แต่อย่างไรก็ดี ปริมาณการส่งออกน้ำมันยังคงขยายตัวสูงถึง 28.5%

3) ราคาสินค้าเกษตรโลกปรับตัวลงมาก ทำให้มูลค่าส่งออกสินค้าเกษตรลดลง โดยเฉพาะยางพาราและน้ำตาลทราย ขณะที่ปริมาณการส่งออกยังขยายตัว 22.3% และ 6.4% ตามลำดับ

4) การแข็งค่าของเงินบาทและการลดลงของค่าเงินของประเทศผู้ผลิตสำคัญ ส่งผลต่อราคาส่งออกสินค้าไทยและราคาสินค้าสำคัญในตลาดโลก โดยค่าเงินบาทนับตั้งแต่ต้นปี 2558 มีทิศทางแข็งค่าเมื่อเทียบกับคู่ค้าคู่แข่ง

เนื่องจากหลายประเทศมีการใช้นโยบายการเงินเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม ค่าเงินบาทแนวโน้มอ่อนค่าลง ซึ่งคาดว่าจะช่วยส่งเสริมภาคการส่งออกในช่วงครึ่งปีหลัง โดยเฉพาะกลุ่มสินค้าเกษตรพื้นฐาน จะมีความสามารถในการแข่งขันด้านราคามากขึ้น

5) การหดตัวของภาคการส่งออกสินค้ากลุ่มรถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ซึ่งเป็นเพียงปัจจัยชั่วคราว เนื่องจากอยู่ในช่วงการเปลี่ยนรุ่นรถระยะ ขณะที่การส่งออกรถยนต์นั่งและส่วนประกอบรถยนต์ยังคงขยายตัว

คาดว่าภาคการส่งออกสินค้ากลุ่มรถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ จะกลับมาขยายตัวได้ดีในช่วงไตรมาสที่ 3-4 ของปี 2558

อุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ เริ่มมีสัญญาณการขยายตัวที่ดีขึ้นจากการที่มูลค่านำเข้าสินค้าส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ที่กลับมาขยายตัวในเดือนมิ.ย. 2558 ที่ 6.6%

อัตราหดตัวของมูลค่าส่งออกของไทย ยังจัดว่าอยู่ในระดับต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ โดยสถิติส่งออกล่าสุดถึงเดือน พ.ค.2558 เกือบทุกประเทศทั่วโลกมีอัตราการขยายตัวของภาคการส่งออกที่ลดลงมากกว่าไทย

อาทิ ออสเตรเลีย (-21.9%) ฝรั่งเศส (-16.8%) สิงคโปร์ (-13.3%) มาเลเซีย (-13.1%) ญี่ปุ่น (-7.8%) เกาหลีใต้ (-5.7%) สหรัฐ (-5.2%)

ไทยยังคงรักษาส่วนแบ่งตลาด (Market Share) ในประเทศคู่ค้าสำคัญไว้ได้ เช่น สหรัฐ จีน ญี่ปุ่น อินเดีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย และได้หวั่นเป็นต้นและส่วนแบ่งตลาดในปี 2558 ของไทยในประเทศคู่ค้าสำคัญมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นกว่าปี 2557 การค้าของไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ผ่านช่องทางการค้าชายแดน ผ่านถนน และ

เมืองหน้าด่าน คิดเป็น 9.0% โดยมูลค่าการค้า สปป.ลาว กัมพูชา (2558) มีมูลค่าทำให้ภาพรวมประเทศ เป็น ขณะที่เวียดนาม (2558) มีมูลค่าทำให้ภาพรวมประเทศ เป็น ค่าเมืองหน้าด่าน (2558) มีมูลค่า เมื่อรวม และการค้า (ม.ค.- มิ.ย. 684,856 ล้านบาท

ทางรอดของเกษตรกรรายย่อย

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม ส่งออกสินค้าเกษตรหลายชนิดเป็นอันดับต้นๆ ของโลก เช่น ยางพารา ข้าว มันสำปะหลัง ผลิตภัณฑ์จากเนื้อไก่ เป็นต้น มีกลุ่มเกษตรกรไม่น้อยกว่า 24 ล้านคน แต่รายได้เฉลี่ยของคนในภาคเกษตรของไทยต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยของคนในกลุ่มอาชีพอื่นๆ ค่อนข้างมาก โดยเฉพาะพิจารณาจากรายได้รวมจากภาคเกษตรของไทยที่มีสัดส่วนประมาณ 7.7-10% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (จีดีพี) ขณะที่ มีจำนวนแรงงานที่อยู่ในภาคเกษตรสูงเกือบ 40%

ภาคเกษตรไทยมีปัญหาเกือบทุกด้าน ทั้งผลผลิตการผลิตต่ำ ต้นทุนการผลิตสูง ขาดแคลนแรงงาน รายได้เกษตรกรต่ำ ราคาดินค้าตกต่ำ ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรมและขาดแคลน (ดินเสื่อม ขาดน้ำ) รัฐต้องแก้ปัญหาด้วยการใช้งบประมาณจำนวนมากในโครงการต่างๆ เช่น โครงการรับจำนำ โครงการประกันราคา การจ่ายเงินชดเชยต่างๆ ซึ่งมีใช้การแก้ปัญหาที่ยั่งยืน ทำอย่างไรจะปฏิรูปภาคการเกษตรไทยสามารถแก้ปัญหาได้อย่างยั่งยืน ทำให้เกษตรกรไทยลืมตาอ้าปากได้ มีคุณภาพชีวิตที่ดี ไม่มีหนี้สิน ทำเกษตรอย่างมีศักดิ์ศรีและเกิดความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกร สืบสานทายาทเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มจากสินค้าเกษตรได้อย่างมากมายมหาศาล

แล้วจะปฏิรูปการเกษตรกันอย่างไร?

ทิศทางหนึ่งคือ เปลี่ยนเป็นฟาร์มขนาดใหญ่ ใช้เทคโนโลยีใหม่ ซึ่งก็ต้องใช้ทุนสูง เหมาะสำหรับนายทุนผู้ประกอบการ เช่น เคยมีความพยายามชักนำนายทุนจากตะวันออกกลางมาลงทุนทำฟาร์มปลูกข้าวขนาดใหญ่ๆ แนวทางนี้ไม่น่าหวังสำหรับ “ทุนใหญ่” เขาอยากทำและทำรอด แต่ที่ว่าเหล่าเกษตรกรรายย่อยจะสูญเสียที่ดิน และกลายเป็นกรรมกรแรงงานในที่ดินที่เคยเป็นของตัวเองไป

การปฏิรูปการเกษตรที่เราแสวงหาคือ ปฏิรูปการทำการเกษตรรายย่อยให้อยู่รอด มั่นคง และยั่งยืน

อนาคตโลก จะเผชิญกับปัญหาอาหารขาดแคลน

ตอนนี้กำลังเกิดปัญหาน้ำขาดแคลน ในสหรัฐอเมริกาคือภาคตะวันตกเฉียงใต้ ในทวีปอเมริกาใต้คือแถบรอนครเซาเปาโล ของบราซิล ทวีปเอเชียคือเกาหลีเหนือและไทย เมื่อน้ำขาดแคลน อาหารก็จะขาดแคลนไปด้วย

ปัญหาที่เกษตรกรรายย่อยไทยประสบอยู่ทุกปีคือราคาผลผลิตเกษตร

ส่งออกหดแรง

ติดลบ 7.8% ต่ำสุดในรอบ 3 ปี
ค่าปลีกพืชผักมีนักรัฐไม่ออก

พีระกฤดา ส่งออกติดลบหนัก
7.87% 6 เดือนเงินหาย 1.9 แสน
ล้าน ค่าปลีกลดฮวบโตแค่ 3%

สำนักงานนโยบายและ
ยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์
เปิดเผยว่า การส่งออกสินค้าไทย
ในเดือน มิ.ย. 2558 มีมูลค่า 1.81
หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ ลดลง 7.87%
เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน
ติดลบต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 6 ใน
รอบปี ติดลบหนักสุดในรอบ 3 ปี
6 เดือน นับจากเดือน ธ.ค. 2554

ที่ติดลบ 8.15%

ขณะที่การนำเข้าเดือนนี้
มีมูลค่า 1.8 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ
ลดลง 0.21% เทียบกับเดือน
มิ.ย. 2557

นายสมเกียรติ ตรีรัตนพันธ์
ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและ
ยุทธศาสตร์การค้า กล่าวว่า การ
ส่งออกในช่วง 6 เดือนแรกของปี
มีมูลค่า 1.06 แสนล้านเหรียญสหรัฐ
ลดลง 4.84% เทียบกับช่วงเดียวกัน
ของปีก่อน ส่วนการนำเข้ามีมูลค่า

รวม 1.03 แสนล้านเหรียญสหรัฐ
ลดลง 7.91% เกินดุลการค้า 3,473
ล้านเหรียญสหรัฐ

ทั้งนี้ สาเหตุที่การส่งออกใน
เดือนนี้ลดลงมาก เป็นผลจากกลุ่ม
รถยนต์และชิ้นส่วนที่มีสัดส่วน
ส่งออกอันดับ 1 ลดลงถึง 19.1%
จากการส่งออกรถกระบะลดลง
48.3% เพราะการเปลี่ยนรุ่น แต่
เชื่อว่าจะกลับมาเป็นปกติได้ในเดือน
ก.ค.-ส.ค.นี้

นอกจากนี้ สินค้าเกษตรและ
อุตสาหกรรมเกษตรลดลง 4.1%
จากการส่งออกข้าวลดลง 21.1%
อาหารทะเลแช่แข็งลดลง 10.5%
กุ้งสดแช่แข็งและแปรรูปลดลง

ส่งออกไทยครึ่งปีแรก (มกราคม-มิถุนายน)

เดือน	มูลค่าส่งออกปี 57	มูลค่าส่งออกปี 58	มูลค่าส่งออกลดลง (เทียบกับ 57/58)
• มกราคม	17,864	17,248	-616
• กุมภาพันธ์	18,357	17,229	-1,128
• มีนาคม	19,765	18,886	-879
• เมษายน	17,193	16,900	-293
• พฤษภาคม	19,401	18,428	-973
• มิถุนายน	19,713	18,161	-1,552
รวม 6 เดือน	112,295	106,855	-5,440

หมายเหตุ : ปีจ้อยที่มีผลต่อมูลค่าการส่งออกในปีนี้ได้แก่

- 1 ราคาน้ำมันดิบตลาดโลกลดลง 50% จากปี 2557
- 2 ไอเอ็มเอฟปรับลดประมาณการจีดีพีโลกปี 2558 จากเดิมเติบโต 3% เหลือ 2.8%

ที่มา : IV

22.1% ไม้ตาลทรายลดลง 12.3% แต่ยางพาราซึ่งเป็นสินค้าอันดับ 1 ในกลุ่มเกษตร เป็นบวกครั้งแรกในรอบ 18 เดือน เพิ่มขึ้น 4.4%

ทั้งนี้ หากพิจารณาจากมูลค่าการส่งออกในรอบ 6 เดือน จะพบว่ารายได้จากการส่งออกหายไป 5,440 ล้านบาท หรือรวม 1.9 แสนล้านบาท

นอกจากการส่งออกที่ลดลงแล้ว น.ส.จรรยา จิราธิวัฒน์ ประธานสมาคมผู้ค้าปลีกไทย กล่าวว่า ภาพรวมของธุรกิจค้าปลีกไทยในปีนี้อาจจะเติบโตได้แค่ 3-3.2% จากมูลค่ารวมในปี 2557 กว่า 3-3.2 ล้านล้านบาท ต่ำกว่าเป้าหมายที่วาง

ไว้ในต้นปีว่าจะเติบโตได้ 6% ถือว่าต่ำสุดในรอบ 5 ปี ที่ขยายตัวเฉลี่ยปีละ 8% เนื่องจากเม็ดเงินอัดฉีดของภาครัฐที่คาดการณ์กันว่า จะเข้าสู่ระบบตั้งแต่ช่วงครึ่งปียังไม่หมุนเข้าสู่ระบบ ทำให้ในครึ่งปีแรกธุรกิจค้าปลีกเติบโตเพียง 2.8% เท่านั้น เพราะกำลังซื้อลดลงอย่างต่อเนื่อง

นายณพพร เทพสิทธิ์า ประธานสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย กล่าวว่า การส่งออกติดลบกว่าที่คาดไว้มาก ตัวเลขเดิมคาดว่าจะติดลบ 2.5-3% แต่ตอนนี้ถือว่าติดลบมากกว่าที่คาด เนื่องจากเศรษฐกิจในช่วงไตรมาส 3-4 จะยังไม่เติบโตตามที่คาดไว้

มั่นคง ตรงไป ตรงมา
แนวหน้า

ศก.ชาติคู่ค้าขบ-ออเดอร์บูบ-ราคาสินค้าส่งออกแย่งสุดในรอบ

ส่งออกยังโคม่า ล่าสุดเดือนมิถุนายน ติดลบ 7.87% รูดต่ำสุดในรอบ 3 ปี 6 เดือน พาณิชย์ ยืนยันปัจจัยหลักมาจากการส่งออกรถยนต์ ที่ลดลงอย่างหนัก เศรษฐกิจโลกฟื้นตัวช้า ราคาสินค้าเกษตรชะลอตัว แต่ยังหวังครึ่งปีหลัง สถานการณ์ดีขึ้นเพราะเข้าสู่ช่วงเทศกาล จับจ่าย ค่าสั่งซื้อเพิ่ม ช่วยส่งออกฟื้น

นายสมเกียรติ ตรีรัตนพันธ์ ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยสถานการณ์การค้า ระหว่างประเทศของไทย ว่าการส่งออกเดือน มิถุนายน 2558 มีมูลค่า 18,162 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ติดลบ 7.87% เมื่อเทียบกับช่วง เดียวกันของปีก่อน โดยเป็นตัวเลขต่ำสุด ในรอบ 3 ปี 6 เดือน นับตั้งแต่ธันวาคม 2554 ที่ติดลบ 8.15% ส่งผลให้ 6 เดือนแรก (มกราคม-มิถุนายน 2558) ส่งออกไทยมีมูลค่า 106,855.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ติดลบ 4.84%

ทั้งนี้สาเหตุสำคัญที่ทำให้ส่งออกเดือน มิถุนายน ติดลบสูง เป็นผลมาจากยอดส่งออก รถยนต์และส่วนประกอบ ติดลบถึง 19.1% โดยเฉพาะรถกระบะที่ส่งออกลดลง เพราะ มีการเปลี่ยนรุ่น รวมทั้งการส่งออกสินค้าที่ เกี่ยวเนื่องกับน้ำมัน เคมีภัณฑ์ เม็ดพลาสติก น้ำมันสำเร็จรูป ยังคงมีมูลค่าติดลบต่อเนื่อง ตามราคาน้ำมันในตลาดโลกที่ลดลง และ ราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกยังชะลอตัว

ลงอย่างต่อเนื่อง แม้ปริมาณการส่งออกจะมี ปริมาณเพิ่มขึ้น โดยมูลค่าส่งออกสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมการเกษตร ติดลบ 4.1% ส่วนมูลค่าสินค้าอุตสาหกรรมติดลบ 7.7%

“เรื่องของรถยนต์ ถือเป็นปัจจัยหลัก ที่ทำให้มูลค่าส่งออกเดือนมิถุนายนลดลงมาก แต่ก็เชื่อว่าในเดือนหน้าการส่งออกรถยนต์ จะกลับมาดีขึ้น และกลับมาเป็นปกติได้ใน เดือนสิงหาคมซึ่งจะช่วยดึงให้ส่งออกกลับมา ดีได้ ประกอบกับแนวโน้มราคาสินค้าเกษตร ก็เริ่มปรับตัวดีขึ้น โดยเฉพาะยางพารา มันสำปะหลัง ก็เริ่มมีสัญญาณดีขึ้น และก็น่า จะช่วยดึงให้การส่งออกไทยเริ่มปรับตัวดีขึ้น”

สำหรับทางด้านตลาดส่งออกสำคัญ ของไทยทั้งสหรัฐ สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น จีน ออสเตรเลีย ตะวันออกกลาง และอาเซียน เดิมยังคงหดตัวตามภาวะเศรษฐกิจโลกมีเพียง ตลาด CLMV (กัมพูชา ลาว เวียดนาม เวียดนาม) ที่ยังคงมีอัตราขยายตัวได้ดี โดยเฉพาะกัมพูชา และเวียดนาม ซึ่งส่วนใหญ่ เป็นผลดีมาจากการค้าชายแดน แต่ทั้งนี้ไทยก็ ยังรักษาส่วนแบ่งตลาดในประเทศคู่ค้าสำคัญ ไว้ได้ ทั้ง สหรัฐ จีน ญี่ปุ่น อินเดีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย และไต้หวัน เป็นต้น และก็มีแนวโน้มว่าในปี 2558 ส่วนแบ่งตลาดของไทยในคู่ค้าสำคัญ ดังกล่าว จะเพิ่มขึ้นสูงกว่าปีก่อน

สมเกียรติ ตรีรัตนพันธ์ ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์

มั่นคง ตรงไป ตรงมา
แนวหน้า

ตัวสูงขึ้น ราคาทองคำที่ผันผวน และมีแนวโน้มปรับลดลง อาจส่งผลให้มีการนำเข้ามากขึ้นเพื่อเก็งกำไร อัตราแลกเปลี่ยน ค่าเงินบาท ราคาสินค้าเกษตร และภาวะเศรษฐกิจโลกที่ยังคงฟื้นตัวได้ช้ากว่าที่คาดการณ์ แต่อย่างไรก็ตาม เชื่อว่าการส่งออกในครึ่งปีหลังจะดีขึ้น และกลับมาเป็นบวกได้ในไตรมาสสุดท้ายของปี เพราะจะเป็นช่วงที่ลูกค้ามีคำสั่งซื้อสินค้ามากขึ้นตามฤดูกาล โดยเฉพาะสินค้าเกษตร สินค้าอาหาร ที่น่าจะดีขึ้น ส่วนเป้าหมายส่งออกทั้งปี 2558 อยู่ระหว่างการทบทวนเป้า จากเดิมที่ตั้งไว้ 1.2%

ส่วนการนำเข้าในเดือนมิถุนายนมีมูลค่า 18,012 ล้านดอลลาร์ คิดลบ 0.21% ส่งผลให้เดือนมิถุนายนไทยเกินดุลการค้า 150 ล้านดอลลาร์ ขณะที่ช่วง 6 เดือนแรก (มกราคม-มิถุนายน) ไทยนำเข้าสินค้ามีมูลค่า 103,383 ล้านดอลลาร์ คิดลบ 7.91% ส่งผลให้ 6 เดือนไทยเกินดุลการค้าอยู่ 3,473 ล้านดอลลาร์

นอกจากนี้ในเรื่องของเทียร์ 3 หรือสถานการณ์การค้ามนุษย์ หากไทยยังคงอยู่ในสถานะเดิม ก็มองว่าจะไม่มีผลกระทบต่อ การส่งออกในปีนี้นั้นที่ เนื่องจากทั้งปีน่าจะ มีสัญญา คำสั่งซื้ออยู่แล้ว แต่ก็อาจส่งผลกระทบต่อเรื่องการลงทุน การตัดสินใจจาก นักลงทุนต่างประเทศมากกว่า และอาจจะ

กระทบเกี่ยวเนื่องมาถึงไปได้ ดังนั้นรัฐอาจต้องมีการดึงนักลงทุนเข้ามาในประเท ก่อนหน้านั้นนายกฤ

ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจ (สศค.) ออกมายอมรับว่า ทั้งปัจจัยบวกและเสี่ยง ที่ว่าอัตราการขยายตัวทางผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในปีนี้จะเติบโตลดลงเหลือประมาณการณไว้เมื่อเดือนเมษายนได้ที่ 3.7% โดยจีดีพีที่ระ อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ เนื่องจากที่ถือเป็นสัดส่วนใหญ่ต่อกรขยายตัวติดลบมาต่อเนื่องที่จะดีขึ้น

ปัจจัยเสี่ยงหลักภาคการส่งออก เพราะมีของจีดีพี แต่ถือว่าเป็นปีที่เราควบคุมไม่ได้ เพราะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวที่ลดลงนั้น ไม่ได้ถือว่าเป็นเท่านั้น ในหลายประเทศกระทบเช่นเดียวกันแต่เราคิดลบน้อยกว่าประเม ประเมินว่า การส่งออกน่าจะ ที่อ่อนตัว

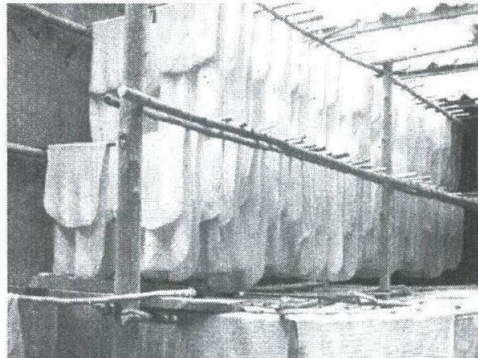
มั่นคง ตรงไป ตรงมา

แนวหน้า

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง 67/25 นางชุน

พำทิศทางสถานการณ์ยางพารา

รายงานพิเศษ

ผลกระทบจากการชะลอตัวทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้ใช้อย่างรายใหญ่ ทั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป ประกอบกับแรงกดดันจากราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ราคายางพาราปัจจุบันยังทรงตัวหรืออาจจะสูงขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากประเทศไทยยังต้องพึ่งพาทิศทางส่งออกเป็นหลัก แต่สถานการณ์ยางพาราโดยรวมเริ่มมีทิศทางดีขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เนื่องจากปริมาณสต็อกยางของไทยอยู่ในระดับที่ภาครัฐสามารถใช้กลไกตลาดปกติบริหารจัดการได้ ขณะเดียวกันภาครัฐยังเร่งดำเนินโครงการแก้ไขปัญหายางพาราทั้งระบบ ทำให้สถานการณ์ยางพาราของไทยมีแนวโน้มดีขึ้นตามลำดับ

จากความร่วมมือของหลายภาคส่วน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หน่วยงานผู้ผลิตยางพารา และผู้ค้ายางพารา จะส่งผลให้ปริมาณการผลิตยางพาราไทยมีความต้องการใช้ยางของโลกมากยิ่งขึ้น อันจะ

อานันท์ ปะติเส

นายอานันท์ ปะติเส รัฐมนตรีและสหกรณ์ กล่าวว่า การที่ภาครัฐได้เร่งขับเคลื่อนโครงการแก้ไขปัญหายางพาราทั้งระบบอย่างต่อเนื่อง เป็นกลไกสำคัญอย่างหนึ่งที่ช่วยให้สถานการณ์ยางพาราเริ่มคลี่คลายและมีแนวโน้มดีขึ้น โดยเฉพาะโครงการควบคุมปริมาณการผลิตซึ่งมีเป้าหมายสนับสนุน โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้เร่งรัดให้ลดขั้นตอนการปฏิบัติในการขอรับการสงเคราะห์ให้เร็วขึ้น และให้แล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม 2558 ซึ่งขณะนี้เกษตรกรชาวสวนยางยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ปลูกแทน จำนวน 39,990 ราย คิดเป็นเนื้อที่โค่นยาง จำนวน 446,116.33 ไร่ เกินเป้าหมายที่โครงการกำหนดไว้ จำนวน 400,000 ไร่ คาดว่า จะทำให้ปริมาณผลผลิตยางของไทยโดยรวมลดลง และมีปริมาณยางเข้าสู่ตลาดลดลง ซึ่งจะทำให้ราคายางขยับตัวสูงขึ้น

ยาง ตลอดจนเป็นการจัดระเบียบการปลูกยางของไทยให้เหมาะสมและยั่งยืนในระยะยาวด้วย สำหรับฤดูการผลิตยางปี 2558/59 นี้ กระทรวงเกษตรฯ จะยังคงดำเนินมาตรการแก้ไขปัญหายางพาราทั้งระบบอย่างต่อเนื่องตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด แต่มีการทบทวนบางมาตรการที่ยังไม่คืบหน้าและไม่เป็นไปตามแผนงานที่วางไว้ เพื่อให้การใช้จ่ายงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ โครงการสร้างมูลภัณฑ์กันชนรักษาเสถียรภาพราคายาง ซึ่งอาจมีการทบทวนว่า จะใช้

มั่นคง ตรงไป ตรงมา
แนวหน้า

มาตรการเดิมหรือใช้มาตรการที่เกี่ยวข้องกับการชดเชยรายได้ของเกษตรกร คาดว่าการประชุมคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ (กนย.) ครั้งที่ 2 ในช่วงปลายเดือนสิงหาคมนี้ จะได้ข้อสรุปที่ชัดเจน

ปีนี้รัฐบาลจะไม่เข้าไปแทรกแซงราคายางพารา จะปล่อยให้เป็นไปตามกลไกตลาดปกติ โดยภาครัฐได้มีแผนเข้าไปปรับซื้อขายด้วย แม้ไม่ได้อยู่ภายใต้โครงการผูกพันกันชนๆ แต่เป็นการซื้อเพื่อส่งมอบให้กับผู้ซื้อของจีนตามสัญญารัฐต่อรัฐ (จีทูจี) จำนวน 200,000 ตัน อย่างไรก็ตามไทยจำเป็นต้องเร่งพัฒนาอุตสาหกรรมยางภายในประเทศให้เข้มแข็ง เพื่อเพิ่มมูลค่ายางและลดการพึ่งพาดตลาดต่างประเทศ

รวมทั้งกระชับความร่วมมือกับประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติอื่นๆ อาทิ อินโดนีเซีย และมาเลเซีย เพื่อยกระดับราคายางในตลาดโลกให้มีเสถียรภาพมากยิ่งขึ้น

ด้าน นายอนันต์ สุวรรณรัตน์ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร กล่าวเพิ่มเติมว่า เนื่องจากภาครัฐได้ดำเนินมาตรการควบคุมปริมาณการผลิตยาง โดยส่งเสริมให้เกษตรกรโค่นต้นยางเก่าที่มีอายุมากและมีการสงเคราะห์ปลูกแทน ทั้งยังมีการโค่นต้นยางที่ปลูกในพื้นที่ป่า ประกอบกับพื้นที่ปลูกยางในหลายจังหวัดประสบปัญหาภัยแล้ง และมีเกษตรกรบางส่วนงดการกรีดยางในช่วงราคาคาดต่ำ ปี 2558 นี้ กระทรวงเกษตรฯ คาดการณ์ว่า จะมีปริมาณผลผลิตยางออกสู่ตลาดลดลงแต่ไม่มากนัก โดยคาดว่า จะมีผลผลิตยางทั้งประเทศ ประมาณ 4.27 ล้านตัน ลดลงจากปี 2557 ที่มีผลผลิตรวม 4.42 ล้านตัน คิดเป็น 3.51 %

สำหรับราคายางปีนี้เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ถือว่าขยับตัวเพิ่มขึ้นแต่อัตราการเพิ่มขึ้นยังไม่สูงมาก โดยราคายางแผ่นดิบและยางแผ่นรวมควั่นยังทรงตัวอยู่ที่ ประมาณ 50-60 บาท/กิโลกรัม ซึ่งคาดว่า ราคาจะทรงตัวไปจนถึงปี 2559 ทั้งนี้ เนื่องจากความต้องการยางในตลาดโลกโดยรวมยังคงชะงักจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว อย่างไรก็ตาม ปีนี้กระทรวงเกษตรฯ ได้มีนโยบายเร่งรัดให้พัฒนาตลาดยางพาราภายในประเทศ โดยเชื่อมโยงเครือข่ายระบบตลาดต่างๆ ให้เป็นธรรมมากขึ้นเพื่อไม่ให้เกษตรกรถูกเอารัดเอาเปรียบเรื่องราคารับซื้อ พร้อมสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบตลาดยางพาราของไทยด้วย

“นอกจากนั้น กระทรวงเกษตรฯ ยังมีแผนเร่งส่งเสริมให้มีการขยายภายในประเทศเพิ่มมากขึ้นตามนโยบายรัฐบาล โดยเบื้องต้นได้มีการหารือกับบริษัทผู้ผลิตยางล้อให้เพิ่มสัดส่วนของการใช้ยางธรรมชาติในการผลิตยางล้อตามมาตรฐานสากลของ UNECE เพื่อนำร่องใช้งานสำหรับรถยนต์ของหน่วยในสังกัดกระทรวงเกษตรฯ เช่น กรมวิชาการเกษตร กรมพัฒนาที่ดิน กรมชลประทาน และกรมปศุสัตว์ เป็นต้น ทั้งยังผลักดันให้มีการผลิตและใช้บล็อกยางปูพื้น และใช้ยางธรรมชาติปูพื้นคอกปศุสัตว์ เช่น คอกโคนม ตลอดจนการใช้ยางพาราผสมยางมะตอยลาดถนนหลายสาย เป็นแนวทางช่วยเพิ่มปริมาณการใช้ยางในประเทศเพิ่มมากขึ้นได้” อธิบดีกรมวิชาการเกษตรกล่าว

เอกชน-สวทช.ผนึกกำลังช่วยเกษตรกร ผลิตเครื่องสีข้าวชุมชนแก้ปัญหาราคาข้าว

นายนรากร ราชพลสิทธิ์ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท ยูเรกา ดีไซน์ จำกัด (มหาชน) หรือ UREKA เปิดเผยว่า บริษัทย่อย คือบริษัท ยูเรกา อะโกรแมชชีนเนอรี ที่ทำธุรกิจออกแบบ และผลิตเครื่องจักรกลการเกษตร ได้ซื้อสิทธิบัตร “เครื่องสีข้าวชุมชน” ซึ่งเป็นงานวิจัยของศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) เพื่อช่วยยกระดับการผลิตเครื่องจักรกลการเกษตรให้มีประสิทธิภาพ ให้เกษตรกรสามารถใช้เครื่องจักรในการเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนการผลิต สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ โดยราคาเครื่องสีข้าวชุมชน อยู่ที่ 300,000 บาทต่อเครื่อง

“บริษัทได้ร่วมมือกับ บริษัท ยิปต้า จักรกลเกษตร เทรคดิ่ง จำกัด ซึ่งดำเนินธุรกิจผลิตและจำหน่ายเครื่องรีดขางพารา (ขางครอป) เพื่อร่วมกันพัฒนาเครื่องจักรกลการเกษตร สนับสนุนอุตสาหกรรมเกี่ยวกับขางพาราในอนาคตและต่อยอดและขยายฐานธุรกิจกลุ่มเกษตรกรของบริษัทให้เข้าสู่พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น ขางพารา จากก่อนหน้าอยู่ในกลุ่มข้าว มันสำปะหลัง โดย UREKA ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการออกแบบและผลิตเครื่องจักร จะเป็นผู้ผลิตเครื่องรีดขางพารา และบริษัทมีแผนขยายตลาดเครื่องจักรกล ไปยังกลุ่มพืชผลเกษตรอื่นๆ”

นายวีระศักดิ์ อุดมกิจเดชา ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ กล่าวว่า การร่วมมือของภาครัฐและเอกชนดังกล่าว เพื่อสนับสนุนผู้ผลิตเครื่องจักรกลการเกษตรในประเทศมีความเข้มแข็งและแข่งขันกับต่างประเทศได้ ทำให้เกษตรกรได้มีเครื่องจักรกลทางการเกษตรที่เหมาะสมช่วยลดความเสี่ยงกรณีที่ราคาผลผลิตตกต่ำกะทันหัน ทำให้เกษตรกรหรือวิสาหกิจชุมชนมีทางเลือกที่จะแปรรูปข้าวเปลือกเป็นผลิตภัณฑ์ข้าวสาร สามารถสีข้าวเพื่อไว้ใช้กินภายในครอบครัวหรือชุมชนได้.

โลกวันนี้

UREKA ยุทธกิจเกษตร-เข้าสัดส่วน

นายรกร ราชพลสิทธิ์ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท ยูเรกา ดีไซน์ จำกัด (มหาชน) หรือ UREKA เปิดเผยว่า ขณะนี้ บริษัทย่อยคือ บริษัท ยูเรกา อะโกร แมชชีนเนอรี จำกัด ซึ่งดำเนินธุรกิจออกแบบและผลิตเครื่องจักรกลการเกษตรและอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ ได้ซื้อสิทธิบัตรเครื่องสีข้าวชุมชน ซึ่งเป็นงานวิจัยของศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ (เอ็มเทค) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเชื่อมั่นว่าจะช่วยยกระดับการผลิตเครื่องจักรกลการเกษตรให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งเกษตรกรสามารถใช้เครื่องจักรที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นในการเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับเกษตรกรไทยและสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ โดยราคาเครื่องสีข้าวชุมชนอยู่ที่ประมาณเครื่องละ 300,000 บาท

นอกจากนี้บริษัทได้ร่วมมือกับบริษัท ฮีปต้า จักรกลเกษตรเทรดดิ้ง จำกัด ซึ่งดำเนินธุรกิจผลิตและจำหน่ายเครื่องรีดยางพารา (ยางเครป) เพื่อร่วมกันคิดค้นและพัฒนาเครื่องจักรกลการเกษตรไทย และสนับสนุนอุตสาหกรรมเกี่ยวกับยางพาราในอนาคต นอกจากนี้ยังเป็นการต่อยอดและขยายฐานธุรกิจกลุ่มเกษตรของบริษัทเข้าสู่พืชเศรษฐกิจที่สำคัญอย่างยางพารา จากที่ก่อนหน้านี้อยู่ในกลุ่มของข้าวและมันสำปะหลัง โดยในเบื้องต้น UREKA ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการออกแบบและผลิต

นรกร ราชพลสิทธิ์

เครื่องจักรนั้นจะเป็นผู้ผลิตเครื่องรีดยางพารา และในอนาคตมีแผนขยายตลาดเครื่องจักรกลไปยังกลุ่มพืชผลเกษตรอื่นๆเพิ่มเติม

ทั้งนี้ เครื่องสีข้าว เครื่องรีดยางพาราจะเป็นกลุ่มเกษตรตัวใหม่ของจากก่อนหน้านี้ได้เปิดตลาดผลิตภัณฑ์คือ 1.เครื่องและใช้มอดข้าว ด้วยคุณคือ สามารถกำจัดตัวของมอดข้าวตาย 100% ต้องใช้สารเคมี ด้วยความถี่ในการกำจัดมอดปลอดสารพิษและยังจากปัจจุบันนี้ในอุตสาหกรรมเคมีรวมคว้นในการและ 2.เครื่องปลูกมัน โดยบริษัทตั้งเป้าสัดส่วนกลุ่มเกษตรปีหน้าไว้ที่ 50% ยานยนต์ 50% เพื่อการขายได้และลดความเสี่ยงอุตสาหกรรมยานยนต์พร้อมตั้งเป้าก้าวสู่การผลิตเครื่องจักรกลการเมืองไทย เพิ่มขีดความแข่งขันให้กับเกษตรกรเวทีระดับโลก

ด้าน รศ.ดร.วีระกิจเดชา ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุ (เอ็มเทค) สำนักงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กล่าว

กาสนันดีที่ได้ร่วมมือกับ UREKA และบริษัท ยูเรกา อะโกร แมชชีนเนอรี จำกัด ซึ่งเป็นการสนับสนุนผู้ประกอบการผลิตเครื่องจักรกลการเกษตรภายในประเทศให้มีความเข้มแข็งและแข่งขันกับต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

โดย UREKA จะมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้ผลิตเครื่องจักรสี่ล้อ เพื่อตอบสนองความต้องการของภาคการเกษตรของไทยได้มีเครื่องจักรการเกษตรที่เหมาะสมซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงของเกษตรกรในกรณีที่ราคาผลผลิตตกต่ำกะทันหัน ทำให้เกษตรกรหรือวิสาห-

กิจชุมชนมีทางเลือกที่จะแปรรูปข้าวเปลือกเป็นผลิตภัณฑ์ข้าวสาร และสามารถสี่ล้อเพื่อไว้ใช้กินเองภายในครอบครัวหรือชุมชนได้

นายไมจิต ชนะหาญ กรรมการผู้จัดการ บริษัท ยิปต้า จักรกลเกษตร เทรดตติ้ง จำกัด กล่าวว่า บริษัทมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้ร่วมมือกับ UREKA ในครั้งนี้ ซึ่งเชื่อมันว่าจะเป็นการพัฒนาและช่วยยกระดับการผลิตเครื่องจักรกลการเกษตรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสามารถผลิตสินค้ารองรับตามความต้องการของลูกค้าได้ทันเวลาที่

In Brief : ย่อความ

UREKA ชื่อสิทธิบัตรเครื่องสี่ล้อชุมชนของ สวทช. พร้อมจับมือพันธมิตร “ยิปต้า จักรกลเกษตร เทรดตติ้ง” ผลิตเครื่องรีดยางพารา เดินหน้าลุยธุรกิจเกษตรเต็มสูบ ตั้งเป้าสัดส่วนรายได้ธุรกิจกลุ่มเกษตรปีนี้ 50% ผงาดขึ้นเป็นเจ้าตลาดเครื่องจักรกลการเกษตรของเมืองไทย